79

REGLEMENT L EN M.

VERZAMELING VAN VOORSCHRIFTEN TOT HEFFING VAN BELASTINGEN EN AN ZOODANIG STREKKENDE ARTIKELEN.

I. PLAATSELIJKE INSTRUCTIEN, REGLEMENTEN EN REGELINGEN.

M. DIVERSE VOORSCHRIFTEN EN REGELINGEN.

TERUGGAVE IN DE PLAATS VAN DE UITGAVE 1907.

BATAVIA
LANDSDRUKKERIJ
1911.

ERRATA OP HOOFDSTUK L.

L. I. De eerste regel van artikel 6 op blz. 4 wordt gelezen:

»Hij draagt zorg zich des nachts zoo spoedig mogelijk"

» III. In den 1^en regel van art. 1 op blz. 6 wordt voor »f^l. havenmeester" gelezen: »f^l. onderhavenmeester".

» IX. In den laatsten regel van art. 2 op blz. 11 wordt voor »drooge dok" gelezen: »droge dok".

» XV. In den eersten regel van art. 34 op blz 26 wordt voor »krachten" gelezen: »krachtens".

» XVIII. In den vijfden regel van boven van art. 1 op blz. 34 wordt voor »inhout" gelezen: »inhoud" en op blz. 42 wordt voor »vaartuigen" in den derden regel van boven gelezen: »vaartuig".

» XXI. Op blz. 47 wordt voor »vaartuigen" in den vijfden regel van boven gelezen: »vaartuig".

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL

VI, 346 b

HOOFDSTUK L.

VERZAMELING VAN VOORSCHRIFTEN TEN DIENSTE VAN HAVENMEESTERS EN ALS ZOODANIG FUNGEERENDE AMBTENAREN.

PLAATSELIJKE INSTRUCTIËN, REGLEMENTEN EN BEPALINGEN.

UITGAAF 1911.

Treedt in de plaats van de uitgave 1907.

PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.
Tanggal : 1-07-2010
Nomor Induk : 1115/PNI-Museum/2010
B/B - ID : 0010-4565960
ITEM - ID :
Asal : Museum Pusat
PERPUSTAKAAN NASIONAL

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

L. Plaatselijke Instructiën, Reglementen en Bepalingen.

I. Instructie voor den havenmeester te Batavia (B. C. Z. 12 Oct 1906 nº. 11405, aangevuld bij B. C. Z. 13 Febr. 1907 nº. 100 G).

Artikel 1.

De havenmeester van Batavia houdt zijn kantoor te Tandjoengpriok en behoort van des morgens 8 u. tot des namiddags 4 u. te Tandjoengpriok aanwezig te zijn. Het kantoor is van des morgens 7 u. tot des namiddags 5 u. geopend.

Wanneer de havenmeester niet te Tandjoengpriok aanwezig is, wordt hij door den onderhavenmeester vervangen.

Artikel 2.

Bij ontstentenis van den onderhavenmeester te Tandjoengpriok, wegens ziekte of anderszins, wordt deze, zoolang daarin niet op andere wijze is voorzien, vervangen door den oudsten der dienstdoende loodsen.

Ingeval de onderhavenmeester wegens ziekte gedurende langer dan eene week verhinderd is zijn dienst te doen of zijn dienst slechts gedurende den dag kan uitoefenen, geeft de havenmeester daarvan kennis aan den Resident van Batavia en aan den Hoofdinspecteur van Scheepvaart, chef van den Dienst.

Artikel 3.

Ingeval de havenmeester wegens ziekte of om andere redenen gedwongen is gedurende langer dan een etmaal van zijn kantoor afwezig te zijn, geeft hij daarvan kennis aan den Resident zoomede aan den Hoofdinspecteur van Scheepvaart, chef van den Dienst.

Artikel 4.

De fd. onderhavenmeester te Batavia is aan den havenmeester ondergeschikt. De havenmeester is bevoegd dien ambtenaar de werkzaamheden en verplichtingen over te dragen, welke hij tegenover de scheepvaart op de oude reede van Batavia en in het havenkanaal heeft, voorzoover die niet reeds in artikel 3 der Instructie voor den fd. onderhavenmeester te Batavia zijn opgenomen.

PERPUSTAKAAN MASJCHOL

Artikel 5.

Hij is verantwoordelijk voor de orde en veiligheid te Tandjoengpriok en is bijzonder nauwlettend op hetgeen brand zou kunnen veroorzaken.

Bij ontstanen brand of broeiïng in de steenkolen neemt hij onmiddellijk de meest afdoende maatregelen om verder onheil te voorkomen. Van brand geeft hij dadelijk kennis aan de autoriteiten in art. 3 genoemd.

Artikel 6.

Hij begeeft zich in die gevallen zoo spoedig mogelijk te doen waarschuwen van ernstige ongeregeldheden en van brand en andere bijzondere voorvallen.

Hij begeeft zich in die gevallen zoo spoedig mogelijk naar Tandjoengpriok en neemt de leiding van den dienst op zich.

Artikel 7.

Bij de aanwijzing der ligplaatsen van schepen, betracht hij de billijkheid en het algemeen belang. Zonder bepaalde redenen wordt een schip niet aangezegd van plaats te veranderen. Indien aan schepen vaste ligplaatsen zijn toegestaan, houdt hij daarmede rekening Gewoonterecht wordt echter nimmer door hem erkend.

Artikel 8.

Vaartuigen, houtwerken of andere goederen, die in de haven onbeheerd worden gevonden, worden door hem opgebracht en behandeld overeenkomstig de regelen der strandvonderij.

Artikel 9.

In zaken van nautischen aard heeft de havenmeester het recht rechtstreeks met den Chef van het Departement der Marine te correspondeeren.

Artikel 10.

Indien commandeerende officieren van Nederlandsche of vreemde oorlogsschepen geen gevolg geven aan verzoeken of opmerkingen door hem in het belang der orde en veiligheid gedaan, geeft hij onmiddellijk per telefoon

PERPUSTAKAAN NASIONAL

kennis aan den Commandant der Zeemacht en Chef van het Departement der Marine en roept diens tusschenkomst in.

Artikel 11.

Hij zorgt, dat van iedere beschadiging toegebracht aan de haveninrichtingen of werken te Tandjoengpriok door den naastbijzijnden ambtenaar van den haven- of loodsdienst onmiddellijk proces-verbaal wordt opgemaakt, constateerende de beschadiging, zooveel mogelijk den staat, waarin het beschadigde zich te voren bevond, den persoon, die tot vergoeding der schade gehouden wordt geacht en zoo nauwkeurig mogelijk het bedrag van hetgeen tot herstel der schade noodig is.

Dit proces-verbaal wordt ten spoedigste aan den havenmeester en aan den ingenieur belast met het toezicht op de havenwerken toegezonden.

Laatstgenoemde overtuigt zich van de schade en dient eene gespecificeerde begrooting, van wat tot het herstel der schade noodig is, bij den havenmeester in.

Deze zorgt, dat het bedrag der geraamde kosten onverwijld wordt voldaan, dan wel dat daarvoor eene voldoende borgstelling wordt afgegeven.

II. Instructie voor den onderhavenmeester tevens loodscommissaris voor de haven Tandjoengpriok (Batavia). (B. C. Z. 12 Oct. 1906 nº. 11405).

Artikel 1.

De onderhavenmeester tevens loodscommissaris voor de haven Tandjoengpriok (Batavia) houdt kantoor in het havenkantoor te Tandjoengpriok.

Artikel 2.

Hij is metterwoon te Tandjoengpriok gevestigd en verlaat die plaats niet dan met goedvinden van den havenmeester. Vergunning om zich gedurende den nacht te Batavia op te houden, wordt hem niet dan bij uitzondering verleend.

Artikel 3.

Bij ontstentenis van den havenmeester, wegens ziekte

of anderszins, treedt de onderhavenmeester in diens functiën op.

Artikel 4.

Van alle voorvallende bijzonderheden geeft de onderhavenmeester den havenmeester, indien deze niet te Tandjoengpriok aanwezig is, per telefoon kennis en ontvangt langs dien weg zoo noodig de instructies van den havenmeester.

III. Instructie voor den fungeerend onderhavenmeester te Batavia. (B. C. Z. 12 Oct. 1906 nº. 11405).

Artikel 1.

De fd. havenmeester te Batavia is ondergeschikt aan den havenmeester te Batavia; hij houdt zijn kantoor in het tolkantoor aan den „Grooten Boom" te Batavia.

Artikel 2.

Hij vervangt den havenmeester in zijn administratief werk ten behoeve der scheepvaart in het havenkanaal en op de oude reede van Batavia en gedraagt zich naar de instructiën hem desbetreffende door den havenmeester gegeven.

Artikel 3.

De werkzaamheden aan zijn ambt verbonden bestaan in hoofdzaak uit:

a. het in- en uitklaren van op de reede te Batavia aankomende en van daar vertrekkende schepen en vaartuigen;

b. het den schippers verstrekken van alle inlichtingen omtrent de bestaande voorschriften en reglementen;

c. het aan- en afmonsteren van schepelingen van onder Nederlandsche vlag varende schepen, van schepen eener natie van welke geen consulair agent te Batavia gevestigd is en het aanmonsteren van inboorlingen of vreemde Oosterlingen, Nederlandsch Indische ingezetenen zijnde, aan boord van alle vreemde schepen zonder onderscheid, alsmede het bijhouden van het daarop betrekking hebbend voorgeschreven register;

d. het in ontvangst en in bewaring nemen der scheeps-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

papieren van onder Nederlandsche vlag varende schepen en van schepen eener natie van welke geen consulair agent te Batavia gevestigd is, voor zoover aan die schepen geene vrijstelling is verleend op grond van art. 9 Alg. Politie-reglement voor Reeden in N.-I.;

e. het afgeven van de gevorderde verklaringen voor de betaling der haven- en ankeragegelden;

f. het aanhouden van de registers van aangekomen en vertrokken schepen en op Inlandsche wijze getuigde vaartuigen, sub *a* bedoeld;

g. het bij aankomst van schepen toezenden der praaibrieven.

Artikel 4.

Bovendien heeft de havenmeester te Batavia het recht hem alle andere werkzaamheden aan zijn ambt verbonden op te dragen voor zoover de scheepvaart op de oude reede van Batavia betreft, onder voorbehoud echter dat, als die werkzaamheden eene eenigszins lange afwezigheid van het kantoor ten gevolge zullen hebben, daaromtrent overeenstemming met den Controleur der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Batavia moet zijn verkregen.

Artikel 5.

De fd. onderhavenmeester zendt aan den havenmeester te Batavia eene opgaaf toe der aangekomen en vertrokken schepen tot invulling der dagelijksche havenrapporten.

Artikel 6.

Hij is bevoegd tot het constateeren van alle op de scheepvaart betrekking hebbende overtredingen en zendt daarvan rechtstreeks processen-verbaal aan den Resident van Batavia.

IV. Vervallen.

V. Instructie voor den loods tevens onderhavenmeester voor de Emmahaven (B. C. Z. 12 Oct. 1906 n°. 11404).

Artikel 1.

De loods, tevens onderhavenmeester, voor de Emmahaven (Padang) houdt kantoor te Emmahaven.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 2.

Bij ontstentenis van den havenmeester wegens ziekte of anderszins treedt de loods tevens onderhavenmeester in diens functiën op zoowel te Padang als te Emmahaven.

Artikel 3.

Van alle voorvallende bijzonderheden geeft de loods tevens onderhavenmeester, den havenmeester, indien deze niet te Emmahaven aanwezig is, per telefoon kennis en ontvangt langs dien weg zoo noodig de instructies van den havenmeester.

VI. Vervallen.

VII. Vaststelling der kantooruren voor de beroepshavenmeesters en onderhavenmeesters. (B. C. Z dd°. 29 Dec. 1906 n°. 14466).

I. *a.* dat de kantoren der Beroeps Havenmeesters en Onderhavenmeesters met uitzondering van het kantoor van den Havenmeester te Tandjoengpriok, voor wien de kantooruren bij eene afzonderlijke Instructie geregeld zijn, zullen geopend zijn van des voormiddags 9 u. tot des namiddags 4 u., met dien verstande evenwel, dat op havenplaatsen, waar een loodswezen gevestigd is, het kantoor één uur vroeger geopend en één uur later gesloten zal worden, ten einde belanghebbenden in de gelegenheid te stellen de aanvragen om loodsen in het daarvoor bestemde register in te vullen (1);

b. dat de havenkantoren, waaronder ook dat van Tandjoengpriok, op Zon- en feestdagen gesloten zullen zijn;

c. dat niettemin in verband met het bepaalde in art. 3 der Alg. Instructie voor de Havenmeesters in N. I.,

(1) Bij B. C. Z. dd°. 15 Februari 1907 n°. 1738 is bepaald, dat op havenplaatsen, waar een loodswezen gevestigd is, en waar mitsdien ingevolge punt *a* der Beschikking van 29 December 1906 n°. 14466 het kantoor van den Havenmeester van des voormiddags 8 tot des namiddags 5 uur geopend is, van 8 tot 9 uur voormiddags en van 4 tot 5 uur namiddags op bedoeld kantoor slechts aanwezig behoeft te zijn het personeel, dat door den Havenmeester wordt aangewezen om belanghebbenden in de gelegenheid te stellen de aanvragen om loodsen in het daarvoor bestemde register in te vullen.

Het bovenstaande is niet toepasselijk voor Tandjoengpriok.

Red.

vastgesteld bij beschikking van den C. Z. dd°. 30 December 1905 N° 15075 de Havenmeesters en Onderhavenmeesters gehouden zijn ook buiten de kantooruren en op Zon- en feestdagen „indien noodig" handel en scheepvaart behulpzaam te zijn.

VIII. Instructie voor de ambtenaren van de waterpolitie ter hoofdplaats Batavia. Gearresteerd bij G. B. 13 Mei 1887 n°. 1/c (1).

Artikel 1.

Behalve met de functiën, welke zij onder de bevelen van den Resident en den Assistent-Resident voor de politie uitoefenen krachtens het reglement op de strafvordering voor de Raden van Justitie op Java en het Hoog Gerechtshof van Nederlandsch-Indië en het reglement op de uitoefening der politie, de burgerlijke rechtspleging en de strafvordering onder de Inlanders, zijn de waterschouten en onderwaterschouten ter hoofdplaats Batavia in het bijzonder belast met het politietoezicht te water en staan zij in dat opzicht onder de bevelen van den havenmeester.

Artikel 2.

De waterschouten en onderwaterschouten zijn verplicht voortdurend toezicht te houden op de prauwvaart binnen de havens, kanalen en rivieren.

Zij zorgen, dat de vaartuigen het verkeer niet belemmeren en niet noodeloos aan de bestaande aanlegplaatsen en trappen vertoeven.

Zij waken voorts voor de naleving van het reglement tot handhaving van orde en veiligheid in de haven Tandjoengpriok (Staatsblad 1886 N° 159) en van de bestaande en nader vast te stellen keuren, inzonderheid die betreffende het gebruik van laadbooten, het bevaren van het havenkanaal en het gebruik van stoom-, zeil- en andere vaartuigen in het havenkanaal van Batavia, zoomede in het Priokkanaal en in de grachten van Priok, afgekondigd in de Javasche couranten van 9 Mei 1860 N° 37, 20 April 1883 N° 32 en 9 Maart 1886 N° 20 (2).

L. XV.

L. XXXIII.

(1) Omtrent de instructie voor de ambtenaren der waterpolitie is eene nadere voorziening te verwachten in verband met de reorganisatie der politie (Sb. 1911 n°. 221).

(2) Laatstbedoelde is aangevuld en gewijzigd en nader afgekondigd in de Javasche Couranten van 24 Januari 1893 n°. 7 en 12 Juli 1904 n°. 55. Red.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 3.

M. IV (*b*). Zij waken, met alle hun ten dienste staande middelen, tegen het beschadigen van 's Lands waterwerken en van de aan de havens, kanalen en rivieren gelegen Landsgebouwen, afrasteringen, plantsoenen, enz.

Van het toebrengen van schade wordt door hen procesverbaal opgemaakt en aan den havenmeester ingediend.

Artikel 4.

F. Zij dragen zorg, dat bij het laden en lossen van buskruit, dynamiet, petroleum en andere ontplofbare of licht ontvlambare stoffen de noodige veiligheidsmaatregelen worden in acht genomen en het vervoer daarvan geschiedt overeenkomstig de bestaande of nader vast te stellen voorschriften.

Artikel 5.

M. I, II. Zij behooren toe te zien op de aankomst te en op het vertrek van Batavia per stoom- of zeilschip van Inlanders, Chineezen en andere vreemde Oosterlingen en te waken voor de naleving van de verschillende daarop betrekking hebbende voorschriften.

Op hen rust de verplichting, de vreemdelingen bij aankomst voor zooveel noodig bekend te maken met de voorschriften betreffende de toelating en vestiging binnen Nederlandsch-Indië en de zorg om te waken, dat personen, aan wie het verblijf in Nederlandsch-Indië is ontzegd, niet heimelijk te Batavia landen of aldaar achter blijven.

Artikel 6.

M. II. Zij zijn verplicht toe te zien, dat de handelsvaartuigen, op jaarpassen varende, zoomede alle visschersvaartuigen, laadbooten en andere binnenvaartuigen, van de vereischte scheepspapieren zijn voorzien.

Bij ontdekking van verzuim, houden zij dergelijke vaartuigen aan en geven van hun bevinding onverwijld kennis aan den havenmeester.

Artikel 7.

Zij zijn belast met het afhalen en begeleiden van gevangenen en bannelingen van of naar boord van de schepen, waarop zij zich bevinden, dan wel waarmede zij naar elders overgevoerd moeten worden.

Voor hunne diensten te water zijn de bij de haven-

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.

kantoren aanwezige bemande sloepen te hunner beschikking.

Artikel 8.

Klachten, door gezagvoerders van schepen, wegens dienstweigering als anderszins van de onder hen dienende schepelingen ingebracht, onderwerpen de waterschouten en onderwaterschouten aan de beslissing van den havenmeester.

Artikel 9.

De waterschouten en onderwaterschouten zijn verplicht de aan hen ondergeschikte beambten bekend te maken met de verschillende bepalingen op de naleving waarvan zij behooren toe te zien.

Artikel 10.

Waar in de instructie gesproken wordt van den havenmeester, wordt daarmede ook bedoeld de onderhavenmeester of degeen die hem vervangt.

IX. Instructie voor den waterschout te Soerabaja. (Sb. 1864 nº. 182, 1905 nº. 632).

Artikel 1.

De waterschout te Soerabaja maakt met de Inlandsche beambten, aan hem ondergeschikt, een deel uit van de stedelijke politie van die hoofdplaats en is mitsdien gehouden alle bevelen, die hem door of namens den Resident van Soerabaja gegeven worden, onmiddellijk op te volgen.

Hij is meer bijzonder met de water-politie belast, en staat als zoodanig ter beschikking van den havenmeester.

Artikel 2.

Zijne dienstverrichtingen strekken zich uit, zoowel binnen de grenzen der reede als in de rivier van Soerabja tot aan de brug van Bibis, in de Semampier-rivier tot aan de brug van Petjantian en in de rivier van Krambangan tot aan den Grisseeschen weg.

Bovendien zal hij zoo noodig de politie helpen handhaven aan boord der koopvaardijschepen, die in het bassin, of wel in 's Lands drooge dok zijn opgenomen.

Artikel 3.

De waterschout is in gewone gevallen van zonsop- tot ondergang in den boven aangeduiden omtrek zooveel mogelijk tegenwoordig; in buitengewone gevallen ook des nachts. Hij mag zijne standplaats (de beneden-stad van Soerabaja) niet verlaten, dan na bekomen verlof van den havenmeester.

Artikel 4.

Hij houdt een gedurig wakend oog op de vaart in genoemde rivieren, en zorgt dat de doortocht immer vrij en onbelemmerd blijve, voornamelijk voor de Landsvaartuigen, zoomede voor alle soorten van prauwen en sloepen.

Tot bereiking van dit doel let hij er hoofdzakelijk op, dat er geene ophooping van vaartuigen plaats hebbe en aan de bestaande aanlegplaatsen niet noodeloos worde vertoefd.

Ook zal hij zorgen, dat de prauwen of vaartuigen op niet minder dan vijftig passen rechts of links vastleggen van het buskruitmagazijn, aan de westzijde van de Kalimas of daar ankeren, anders dan om daar buskruit te laden of te lossen.

Voorts is hem in het bijzonder opgedragen de handhaving van het reglement, vastgesteld door den Resident van Soerabaja, betreffende het gebruik van laadbooten en het bevaren van de rivier van Soerabaja,
L. XXXIII. opgenomen in de Javasche courant van 4 October 1864 N° 80. (1)

Artikel 5.

De waterschout waakt tegen alle beschadiging van 's Lands waterwerken, overeenkomstig de daaromtrent
M. IV (b). vastgestelde keur bij Staatsblad 1854 N° 95.

Artikel 6.

Bij ontdekking van misdrijf of van overtreding eener algemeene of plaatselijke verordening, houdt de waterschout, zoo noodig den verdachte aan en brengt hem, indien hij behoort tot de Inlandsche of daarmede ge-

(1) Lees: 1 September 1894 n°. 70 en 10 Mei 1898 n°. 37.
Red.

lijkgestelde bevolking, op de eerstvolgende politierol voor.

Indien de verdachte tot de Europeesche of met deze gelijkgestelde bevolking behoort, maakt hij proces-verbaal op, en stelt het dadelijk in handen van den Assistent-Resident voor de politie, behoudens de verplichting, voorgeschreven bij art. 26 van het reglement op de strafvordering, ingeval van ontdekking op heeterdaad.

Artikel 7.

De waterschout is verplicht toe te zien, dat alle handelsvaartuigen, op jaarpassen varende, en evenzoo de laadbooten en visschersvaartuigen van behoorlijke papieren zijn voorzien.

Bij ontdekking van verzuim, houdt hij dergelijke vaartuigen aan en bericht van zijne bevinding onmiddellijk aan den havenmeester.

Artikel 8.

F. Op ontvangene mededeeling van den havenmeester, dat particuliere schepen buskruit zullen ontschepen of laden, ziet de waterschout nauwlettend toe, dat alle mogelijke veiligheidsmaatregelen worden in acht genomen.

Geene prauw met buskruit geladen, mag in- of uitvaren zonder het geleide van een der beambten aan den waterschout ondergeschikt.

Artikel 9.

M. I, II. De waterschout is belast met het toezicht op de aankomst en het vertrek van Chineezen, Arabieren en andere vreemde Oosterlingen en van bedevaartgangers.

Hij is verplicht zich telkenmale persoonlijk te overtuigen, dat geene personen aan wie het verblijf is geweigerd, of die niet tot verblijf zijn toegelaten, heimelijk in Nederlandsch-Indië landen of aldaar achterblijven.

Het afhalen en begeleiden van gevangenen en bannelingen is hem tevens opgedragen.

Zoowel voor de gemelde als andere diensten te water te verrichten, zijn voor den waterschout immer bemande sloepen van het havendepartement ter beschikking.

Artikel 10.

Onverminderd zijne verplichting om de hem door den

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Assistent-Resident voor de politie gegeven bevelen na te komen, geeft de waterschout dagelijks van zijne verrichtingen verslag aan den havenmeester. (1)

X. Instructie voor den waterschout te Semarang (Sb. 1868 n°. 93).

(Deze instructie is, met uitzondering van de onderstaande artikelen, eensluidend met de instructie voor den waterschout te Soerabaja, waarneer men overal voor „Soerabaja" leze „Semarang").

Artikel 1. als art. 1 voor Soerabaja.

Artikel 2. Zijne dienstverrichtingen strekken zich uit, zoowel binnen de grenzen der reede, als in de rivier van Semarang, tot aan de eerste gouvernementsbrug; in de rivier van Torbaija tot aan de brug van Kaligawee, en oostwaarts tot aan de brug van Tengang, alsmede in het nieuwe havenkanaal.

Artikel 3 als art. 3 voor Soerabaja.

Artikel 4. Hij houdt een gedurig wakend oog op de vaart in genoemde rivieren, en zorgt, dat de doortocht immer vrij en onbelemmerd blijve, voornamelijk voor stoombooten en landsvaartuigen, zoomede voor alle soorten van prauwen en sloepen.

Tot bereiking van dit doel let hij er hoofdzakelijk op, dat geene ophooping van vaartuigen plaats hebbe, en aan de aanlegplaatsen niet noodeloos worde vertoefd.

Ook zorgt hij dat geene vaartuigen, tenzij dit tot het lossen of laden van buskruit noodzakelijk is, op minderen afstand dan 50 passen van het buskruitmagazijn worden vastgelegd.

M. IV (*b*). **Artikel 5.** De waterschout waakt tegen alle beschadiging van 's lands waterwerken.

(1) Bij Sb. 1905 n°. 632 is deze instructie ook toepasselijk verklaard op den eersten waterschout te Soerabaja en staan de overige waterschouten aldaar onder de dadelijke bevelen van den eersten waterschout.

Red.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 6. Bij het ontdekken van misdrijf of overtreding neemt de waterschout die maatregelen, tot welke de schouten ingevolge het reglement op de strafvordering, het reglement op de uitoefening der politie, de burgerlijke rechtspleging en de strafvordering onder de Inlanders en de daarmede gelijkgestelde personen op Java en Madoera of andere wettelijke voorschriften bevoegd of verplicht zijn.

Artikel 7 als art. 7 voor Soerabaja.

Artikel 8. Op ontvangen mededeeling, dat particuliere schepen buskruit zullen ontschepen of laden, ziet
F. de waterschout nauwlettend toe, dat alle mogelijke veiligheidsmaatregelen worden in acht genomen.
Geene prauw met buskruit geladen, mag in of uitvaren, zonder het geleide van een der beambten aan den waterschout ondergeschikt.

M. I, II. Artikel 9. De waterschout is belast met het toezicht op de aankomst en het vertrek van Chineezen, Arabieren en andere vreemde oosterlingen en van bedevaartgangers.
Hij is verplicht zich persoonlijk te overtuigen, dat geene personen, aan wie het verblijf is geweigerd, heimelijk naar den wal gaan of aldaar achterblijven.
Het afhalen en begeleiden van gevangenen en bannelingen is hem tevens opgedragen.

Artikel 10. Zoowel voor de gemelde als andere diensten te water, is voor den waterschout immer een bemande sloep van het havendepartement ter beschikking.

Artikel 11 als art. 10 voor Soerabaja.

XI. Vervallen.

XII. Vervallen.

XIII (a). Instructie voor de onderhavenmeesters te Soerabaja. (B. C. Z. 27 Juli 1908 nº. 7632).

Artikel 1. De onderhavenmeesters zijn aan den havenmeester of diens vervanger ondergeschikt en houden kantoor op het havenkantoor te Soerabaja.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 2. Bij ontstentenis van den havenmeester, wegens ziekte of anderszins, treedt de oudste onderhavenmeester in de functiën van den havenmeester op.

XIII (b). Instructie voor den fungeerend onderhavenmeester te Kamal. (B. C. Z. 12 Oct. 1906 nº. 11405).

Artikel 1. De fd. onderhavenmeester te Kamal is ondergeschikt aan den havenmeester te Soerabaja; hij houdt zijn kantoor in het tolkantoor te Kamal.

Artikel 2. Hij vervangt den havenmeester in zijn administratief werk ten behoeve van de schepen en vaartuigen, die te Kamal lossen of laden en gedraagt zich naar de instructiën, hem desbetreffend door den havenmeester gegeven.

Artikel 3. De werkzaamheden aan zijn ambt verbonden, bestaan in hoofdzaak uit:

a. het in- en uitklaren van op de reede te Soerabaja aankomende en van daar vertrekkende schepen en vaartuigen, die te Kamal hebben gelost of geladen;

b. het den schippers verstrekken van alle inlichtingen omtrent de bestaande voorschriften en reglementen;

c. het aan- en afmonsteren van schepelingen van onder Nederlandsche vlag varende schepen en van schepen eener natie, van welke geen consulair agent te Soerabaja gevestigd is, en het aanmonsteren van inboorlingen of vreemde Oosterlingen, Nederlandsch-Indische ingezetenen zijnde aan boord van alle vreemde schepen zonder onderscheid, welke schepen te Kamal lossen en laden, alsmede het bijhouden van het daarop betrekking hebbend voorgeschreven register;

d. het in ontvangst en bewaring nemen der scheepspapieren van de onder Nederlandsche vlag varende schepen en van schepen eener natie, van welke geen consulair agent te Soerabaja gevestigd is, voor zoover aan die schepen geene vrijstelling is verleend op grond van artikel 9 Algemeen Politiereglement voor Reeden in N.-I.;

e. het afgeven van de gevorderde verklaringen voor de betaling van haven en ankeragegelden;

f. het aanhouden van de registers van aangekomen en vertrokken schepen en op Inlandsche wijze getuigde vaartuigen sub *a* bedoeld;

g. het bij aankomst van schepen toezenden der praaibrieven.

Artikel 4. Boven en behalve de in het voorgaand artikel bedoelde verplichtingen zal de fd. onderhavenmeester alle andere aan zijn ambt verbonden en op de scheepvaart betrekking hebbende werkzaamheden, hem door den havenmeester te Soerabaja opgedragen, moeten uitvoeren.

Artikel 5. De fd. onderhavenmeester zendt op het eind van elk kwartaal, aan den havenmeester te Soerabaja, een opgaaf der gedurende dat kwartaal te Kamal aangekomen en vertrokken schepen en vaartuigen.

Artikel 6. Hij is bevoegd tot het constateeren van alle op de scheepvaart betrekking hebbende overtredingen en zendt daarvan processen-verbaal aan den havenmeester te Soerabaja.

Artikel 7. De fd. onderhavenmeester zendt van schepen en vaartuigen, vallende onder art. 3 van het reglement voor het Loodswezen van Soerabaja, dadelijk na aankomst dier schepen aan den havenmeester te Soerabaja, eene opgave van den naam, de soort, de natievlag, de grootte in tonnenmaat en van den diepgang.
Bij vertrek dier schepen en vaartuigen wordt tijdig eene opgave van den diepgang ingezonden, ter berekening van de loodsgelden.

Artikel 8. De fd. onderhavenmeester zal schepen en vaartuigen als bedoeld in artikel 7 niet uitklaren, tenzij het bewijs van betaling dan wel van het niet verschuldigd zijn der loodsgelden worde overgelegd.

XIV. Bijzondere voorschriften voor den havenmeester te Batavia.

De havenmeester te Batavia geeft van aankomst van schepen als anderszins kennis aan verschillende autoriteiten, aangezien de daarop betrekking hebbende voorschriften dikwerf aan verandering onderhevig zijn, worden zij niet opgenomen.

XV. Reglement tot handhaving van orde en veiligheid in de haven Tandjoengpriok (Batavia) (Sb. 1886 n°. 159).

Wat onder binnen- en buitenhavens wordt verstaan.

Artikel 1. Onder buitenhaven wordt in dit reglement verstaan de oppervlakte, begrepen tusschen de zeehoofden; onder binnenhavens (de eigenlijke binnenhaven en de kolenhaven) de oppervlakte, begrepen tusschen de kaaimuren en de kunstmatig aangelegde strandverdedigingen.

Handhaving van het reglement.

Artikel 2. Met de handhaving van dit reglement zijn belast de havenmeester en de ambtenaren, die namens hem handelen.

Aan bevelen, krachtens dit reglement uitgevaardigd, doet de havenmeester of die namens hem handelt, zoo noodig met den sterken arm, uitvoering geven ten koste en gevare van den schipper, welke aan die bevelen niet binnen den gestelden tijd voldaan heeft.

Verplichting tot het nemen van een loods.

Artikel 3. Zonder verlof van den havenmeester, mag geen zeeschip of vaartuig, als bedoeld bij artikel 26 van het algemeen politiereglement voor reeden, ankerplaatsen en havens in Nederlandsch-Indië (Staatsblad 1885 N° 87) (1) in de haven Tandjoengpriok komen of zich bewegen dan met een loods van den havendienst aan boord.

Ongenoegen tusschen den schipper en den loods.

Artikel 4. Indien de schipper den loods in de uitoefening zijner functiën hinderlijk is of weigert zijne aanwijzingen op te volgen, in die mate dat daaruit naar het oordeel van den loods gevaar voor het schip, voor andere schepen of voor de haveninrichtingen ontstaat, zegt de loods, zoo mogelijk in het bijzijn van getuigen,

(1) Genoemd artikel 26 had betrekking op alle schepen en vaartuigen welke in de verordening betreffende de zeebrieven en jaarpassen in Ned.-Indië als zeeschepen worden aangemerkt.

Red.

den schipper aan, dat hij voor de veiligheid van het schip niet meer instaat, en komt alle schade, door het schip veroorzaakt, voor rekening van den schipper.

Indien de aanzegging van den loods niet is kunnen geschieden in tegenwoordigheid van getuigen, geldt de verklaring van den loods, op zijn ambtseed afgelegd, voor wettig bewijs.

Doet het in de eerste alinea van dit artikel voorzien geval zich ten tweeden male voor, dan kan aan het schip de verdere toegang tot de haven voor eenigen tijd worden ontzegd.

Die ontzegging geschiedt door den Gouverneur-Generaal.

Aansprakelijkheid voor schade.

Artikel 5. Alle beschadiging van de haveninrichtingen of werken, alsmede alle schade, welke voor derden het gevolg is van stremming in den dienst, komt ten laste van de schepen, die de schade hebben toegebracht of de stremming veroorzaakt, indien zij om welke reden ook geen loods aan boord hadden toen het ongeval plaats vond, tenzij dit een rechtstreeksch en onvermijdelijk gevolg was van bevelen, door of namens den havenmeester gegeven.

Schepen van meer dan 75 decimeter diepgang.

Artikel 6. Zonder verlof van den havenmeester worden schepen van meer diepgang dan 75 decimeter niet in de haven toegelaten.

Wordt door hun vastraken in de haven stremming in den dienst veroorzaakt, dan is te hunnen aanzien artikel 5 toepasselijk, al hebben zij een loods aan boord.

Beperking der vaart gedurende den nacht.

Artikel 7. Zonder verlof van den havenmeester mogen schepen, die een inhoud hebben van meer dan 40 registerton, des nachts niet in de haven komen, deze verlaten of zich daarin bewegen.

Beperking van de snelheid van beweging in de haven.

Artikel 8. Schepen, die een inhoud hebben van meer

dan 40 registerton, mogen zich in de haven niet met zeilvermogen en niet met meer dan 5 mijl vaart stoomende bewegen.

Veiligheidsmaatregelen tegen aanvaring.

Artikel 9. Het is aan alle vaartuigen, die de haven bezoeken, verboden in de vaargeulen te blijven liggen of op eenige wijze de doorvaart te belemmeren.

Geen zeilschip mag de binnenhavens invaren of daarin blijven liggen zonder dat de onderraas getopt, de bovenraas bijgebrast, het kluifhout en de bezaansboom dan wel de papegaaistokken, indien die invoerbaar zijn, ingevoerd en de boegankers, voor zooverre niet ingezet, onder de kluizen hangen.

De havenmeester kan van de bepaling in de tweede alinea van dit artikel geheel of gedeeltelijk vrijstelling verleenen, en is tevens bevoegd de daarin omschreven voorzorgen of eenige daarvan te doen nemen door schepen, in de buitenhaven liggende.

Bevoegdheid van den havenmeester betreffende de beweging der schepen.

Artikel 10. De havenmeester wijst aan de schepen hunne ligplaatsen aan en doet hen van plaats veranderen naarmate dit noodig is.

Zeeschepen, die geene vaste ligplaats hebben en niet lossen of laden in of uit de bergplaatsen, waarvoor zij liggen, moeten onverwijld plaats maken voor schepen, die in of uit die bergplaatsen moeten lossen of laden.

Afzonderlijke ligplaatsen voor oorlogsschepen.

Artikel 11. In de buitenhaven is voor oorlogsschepen een afzonderlijke plaats aangewezen.

Meren en verhalen van schepen.

Artikel 12. Het vastmeren der schepen in de binnenhavens geschiedt op aanwijzing van den havenmeester.

Daarbij en bij het verhalen mag van de meerpalen alleen worden gebruik gemaakt indien henneptrossen worden gebezigd.

Bij het gebruik van kettingen als landvasten moeten

deze zoodanig met touw-, matwerk als anderszins worden bekleed, dat geene beschadiging van den kaaimuur kan ontstaan.

Andere steunpunten dan daarvoor zijn aangewezen mogen voor het bevestigen der landvasten niet gebezigd worden.

Wijze van vastmaken der schepen in de havens. Uitbrengen van ankers.

Artikel 13. Schepen, liggende in de buitenhaven, moeten, wanneer daartoe gelegenheid is, aan de boeien of corpsmorts worden vastgelegd; zijn geene boeien of corpsmorts beschikbaar, dan worden ankers uitgebracht.

Schepen in de binnenhavens moeten vastgemaakt worden aan de daarvoor bestemde boeien, ringen en palen, of wanneer de havenmeester dit noodig acht, aan de aan den kaaimuur liggende schepen.

Wanneer twee schepen naast elkander aan den kaaimuur liggen, worden van het buitenste schip vóór en achter ankers uitgebracht, en worden de schepen zóó gemeerd dat het binnenste noch beschadigd noch beklemd kan raken.

Vaartuigen, welker inhoud niet meer dan 100 registerton bedraagt, mogen overal ten anker gaan waar minder dan 3 meter water staat.

Het uitbrengen van ankers geschiedt nimmer dan op aanwijzing van den havenmeester en, behalve in de in dit artikel bedoelde gevallen, niet dan met zijne vergunning.

Losgooien van trossen en kettingen.

Artikel 14. Indien schippers van verhalende of gemeerd liggende schepen het niet voor eigen veiligheid noodig achten of ongenegen zijn om op de aanmaning, bedoeld bij de derde alinea van artikel 540 van het Wetboek van Koophandel, of op waarschuwing van den havenmeester trossen of meerkettingen los te gooien of te ontsluiten, waar het voor de beweging van andere schepen noodzakelijk is, is de havenmeester bevoegd zulks te doen verrichten en des noods de trossen te doen kappen.

Het verkeer langs den kaaimuur niet te belemmeren.

Artikel 15. Bij het laden of lossen van goederen mag

PERPUSTAKAAN NASIONAL

het verkeer over de wegen langs de kaaimuren of den Oosterboord der binnenhaven niet meer worden gestremd dan hoog noodig is. Geene goederen mogen dáár worden opgestapeld, maar moeten steeds zoo spoedig mogelijk naar de bergplaatsen of het schip worden vervoerd. Op of langs de kaaimuren en den Oosterboord der binnenhaven mogen geene kabels, ankers, sloepen of dergelijke voorwerpen, die het verkeer kunnen belemmeren, worden geplaatst.

De loopplanken der schepen mogen niet buiten de meerpalen van den kaaimuur uitsteken.

Voor het in- en ontschepen van passagiers wordt voor een door den havenmeester te bepalen tijdruimte vrijstelling dezer laatste bepaling verleend.

Indien de schipper de door den havenmeester in verband met dit artikel gegeven bevelen niet onverwijld en nauwgezet opvolgt, doet de havenmeester het laden en lossen staken en het schip verhalen naar eene plaats, waar het geen hindernis meer oplevert.

Laden en lossen over een ander schip.

Artikel 16. De schippers van aan de kaaimuren liggende schepen zijn verplicht het laden en lossen van goederen en het in- en ontschepen van passagiers over hunne schepen in en uit andere daarnaast of daarachter liggende schepen of vaartuigen toe te staan, wanneer hun dat door den havenmeester wordt gelast.

Lossen en vlotten van houtwerken.

Artikel 17. Houtladingen mogen alleen in de buitenhaven worden gelost, wanneer het hout voor verder transport gevlot zal worden.

Het lossen van dergelijke ladingen en het samenstellen der vlotten mogen alleen geschieden op de daartoe bestemde of door den havenmeester aangewezen plaatsen.

De vlotten mogen niet langer dan 30 en niet breeder dan 5 meter worden gemaakt.

Veiligheidsmaatregelen betreffende houtvlotten.

Artikel 18. Een vlot mag zich nimmer binnen de door de boeien aangegeven vaargeul van de buitenhaven bewegen en wordt niet in de binnenhaven toegelaten.

Het vervoer naar Batavia moet geschieden door de Westergracht.

Ieder vlot moet afzonderlijk worden gesleept.

Zoolang een vlot in de buitenhaven is, moeten daarop, indien het minder dan 10 meter lang is, steeds twee, en indien het langer is, steeds vier man aanwezig zijn, voorzien van boomen, haken en een sloep.

Tusschen zonsondergang en zonsopgang mogen geene vlotten zich in de buitenhaven bewegen, maar moeten zij behoorlijk vastgemaakt liggen op plaatsen, door den havenmeester aangewezen.

Laadvaartuigen.

Artikel 19. Lichters, laadprauwen, zolderschuiten of dergelijke vaartuigen mogen in de binnenhavens aan de kaaimuren of langs zij van andere schepen niet gemeerd liggen dan gedurende den tijd, benoodigd voor het innemen of lossen van lading.

In bijzondere gevallen kan de havenmeester aan deze vaartuigen een ligplaats aanwijzen aan de Ooster- en Zuiderboorden der binnenhaven.

In de buitenhaven mogen deze vaartuigen niet ten anker gaan dan buiten de vaargeulen en op plaatsen, waar minder dan drie meter water gepeild wordt.

Aanleggen van sloepen.

Artikel 20. Sloepen, booten, jollen en andere roeivaartuigen, alleen dienende om passagiers of scheepsvolk te vervoeren, maken daartoe van de trappen bij de algemeene aanlegplaatsen gebruik en mogen niet op andere plaatsen aanleggen.

Deze vaartuigen mogen daar niet blijven liggen tenzij onder bewaking van minstens twee man.

Schepen met voor de gezondheid nadeelige lading.

Artikel 21. Aan schepen, welker lading naar het oordeel van den havenmeester nadeelig op de openbare gezondheid kan werken, wordt het verblijf in de haven verboden.

Zij moeten ankeren ter reede op de door den havenmeester aangewezen plaats.

Schepen waar eene besmettelijke ziekte heerscht.

Artikel 22. Schepen, aan boord waarvan eene besmet-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

telijke ziekte heerscht, worden niet in de haven toegelaten.

D. Onverminderd de bepalingen omtrent de quarantaine, heeft de havenmeester de bevoegdheid elk schip het verblijf in de haven te ontzeggen, wanneer de bevoegde geneeskundige autoriteit dien maatregel noodig verklaart in het belang der openbare gezondheid.

Schepen met gevaarlijke ladingen.

Artikel 23. Schepen met buskruit, dynamiet of andere ontplofbare stoffen, petroleum, pek, harst en dergelijke beladen, worden nimmer in de haven toegelaten zonder vergunning van den havenmeester.

De havenmeester wijst aan die schepen, zoo noodig, eene ligplaats aan op de reede of daarbuiten.

Van broeiing in de lading of in steenkolen aan boord van een in de haven liggend schip moet onverwijld aan den havenmeester kennis worden gegeven.

Alle door den havenmeester voor te schrijven maatregelen tot voorkoming van brand moeten ten spoedigste worden nageleefd.

Verbod om de kaaimuren te beschadigen.

Artikel 24. Het is verboden met haken of boomen te steken in de schuurklampen, kaaimuren, boeien, remmingswerken, enz.

Kielen en krengen verboden.

Artikel 25. Het kielen en krengen van vaartuigen aan de kaaimuren of den Oosterboord der binnenhaven is verboden.

Sloopen van vaartuigen.

Artikel 26. Het is verboden eenig vaartuig in de haven te sloopen zonder speciale vergunning van den havenmeester.

Geen vuil over boord gooien.

Artikel 27. Het is verboden eenig voorwerp, wat het ook zij, in de haven over boord te werpen.

De vuilnis van elk vaartuig moet in manden of vaten

worden gebracht naar de voor de opstapeling van dien afval aangewezen plaatsen.

De asch en sintels moeten eveneens, doch in ijzeren of steenen potten, naar genoemde plaatsen worden overgebracht.

Heimelijke gemakken behoeven echter niet afgesloten te worden.

Wegen schoonhouden.

Artikel 28. Het gedeelte van den weg langs de kaaimuren, dat eenig schip inneemt, moet minstens eenmaal per dag van wege den schipper worden aangeveegd en schoongemaakt, en de vuilnis verzameld op de door den havenmeester aangewezen plaatsen.

Voorzorgsmaatregelen tegen brandgevaar.

Artikel 29. Het is verboden, aan boord van de in de haven liggende schepen pek of teer te smelten of te koken, en vuren aan te maken voor verdelging van ongedierte zonder vergunning van den havenmeester, wiens voorschriften dienaangaande ter voorkoming van brandgevaar ten strengste moeten worden opgevolgd.

Verbod om te baden.

Artikel 30. Het is verboden in de binnenhavens te baden.

Passagieren.

Artikel 31. De havenmeester is bevoegd het passagieren te Tandjoengpriok van schepelingen, landverhuizers en van mindere militairen, behoorende tot een ingescheept detachement troepen, te verbieden of te beperken, indien hij zulks met het oog op de veiligheid noodzakelijk acht.

Vergoeding van toegebrachte schade aan havenwerken.

Artikel 32. Het bedrag der geraamde kosten van herstelling der aan de haveninrichtingen of havenwerken toegebrachte schade moet door den persoon, die volgens het daaromtrent opgemaakte proces-verbaal voor de

schade aansprakelijk is, onverwijld voldaan worden, tenzij de voldoening door een borgtocht ten genoegen van den havenmeester verzekerd zij. Alle schade, door eenig schip veroorzaakt, wordt verhaald op den schipper.

Indien blijkt, dat de herstelling meer kost dan geraamd was, wordt het ontbrekende alsnog ingevorderd; indien blijkt dat te veel is betaald, wordt het meerdere teruggegeven.

Algemeene strafbepaling.

Artikel 33. Overtreding der verbodsbepalingen van dit reglement, alsmede het niet opvolgen van de bevelen, welke de havenmeester krachtens de hem bij dit reglement verleende bevoegdheid geeft, wordt gestraft met eene boete van *f* 3.— tot *f* 100.—. Voor de boeten wegens overtredingen van dit reglement, door de opvarenden verbeurd, is de schipper aansprakelijk.

Het schip verbonden voor boeten en vergoedingen.

Artikel 34. Voor de betaling der krachten dit reglement opgelegde boeten en schadevergoedingen is het betrokken schip verbonden en executabel.

XVI. Reglement tot handhaving van orde en veiligheid in de Emmahaven te Padang (Sb. 1892 nº. 189, 1904 nº. 204).

(Met uitzondering van de onderstaande artikelen en wijzigingen is dit reglement eensluidend met dat voor de haven van Tandjoengpriok vastgesteld (zie hiervoren) indien men overal voor „de haven van Tandjoengpriok" leest: „de Emmahaven").

Wat onder Emmahaven verstaan wordt.

Artikel 1. Onder Emmahaven wordt in dit reglement verstaan dat gedeelte van de Koninginne-baai, hetwelk wordt ingesloten door den zeebreker en het verlengde daarvan, tot aan den zuidhoek van Boekit Jampat.

Veiligheidsmaatregelen tegen aanvaring.

Artikel 9. Het is aan alle vaartuigen, die de haven bezoeken, verboden in de vaargeulen te blijven liggen of op eenige wijze de doorvaart te belemmeren.

Geen zeil- of stoomschip mag de haven invaren of daarin blijven liggen, zonder dat de onderraas getopt, de bovenraas bijgebrast, het kluifhout en de bazaansboom, dan wel de papegaaistokken, indien die invoerbaar zijn, ingevoerd en de boegankers, voor zooverre niet ingezet, onder de kluizen hangen.

Lichters, laadprauwen, zolderschuiten, vlotten, vischersprauwen en dergelijke vaartuigen, moeten, binnen de grenzen van de Emmahaven en het loodsmansvaarwater in de Koninginne-baai, voor onder loodsmanstoezicht in beweging zijnde schepen wijken.

De havenmeester is bevoegd van het in de tweede alinea van dit artikel bepaalde geheel of gedeeltelijk vrijstelling te verleenen.

Bevoegdheid van den havenmeester betreffende de beweging der schepen.

Artikel 10. De havenmeester wijst den schepen hunne ligplaatsen aan en doet hen van plaats veranderen naarmate dit noodig is, met dien verstande, dat mailstoomers steeds den voorrang zullen hebben boven andere schepen.

Zeeschepen, die niet lossen of laden in of uit de bergplaatsen waarvoor zij liggen, moeten onverwijld plaats maken voor schepen, die in of uit die bergplaatsen moeten lossen of laden.

Afzonderlijke ligplaatsen voor oorlogs- en Gouvernementsschepen.

Artikel 11. Aan oorlogs- of Gouvernementsschepen wordt door den havenmeester een afzonderlijke ligplaats aangewezen.

Meren en verhalen van schepen.

Artikel 12. Het vastmeren der schepen in de haven geschiedt op aanwijzing van den havenmeester.

Daarbij en bij verhalen mag van de meerpalen alleen worden gebruik gemaakt, indien trossen worden gebezigd.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Bij het gebruik van kettingen of stalen trossen, als landvasten, moeten deze zoodanig met touw, matwerk als anderszins worden bekleed, dat geene beschadiging van den kaaimuur kan ontstaan.

Andere steunpunten dan daarvoor zijn aangewezen, mogen voor het bevestigen der landvasten niet gebezigd worden.

Wijze van vastmaken der schepen in de haven. Uitbrengen van ankers.

Artikel 13. Schepen, liggende in de haven, moeten, wanneer daartoe gelegenheid is, aan de boeien of corpmorts of, wanneer de havenmeester dit noodig acht, aan de voor de steigers liggende schepen vastgemaakt worden.

Wanneer twee schepen naast elkander aan den steiger liggen, worden van het buitenste schip zóó gemeerd, ankers uitgebracht en worden de schepen zóó gemeerd, dat het binnenste noch beschadigd, noch beklemd kan raken.

Het uitbrengen van ankers geschiedt steeds op aanwijzing en met voorkennis van den havenmeester.

Het verkeer langs de lossteigers niet te belemmeren.

Artikel 15. Bij het laden en lossen van goederen mag het verkeer langs en over de lossteigers niet meer gestremd worden dan hoog noodig is.

Goederen mogen daar niet opgestapeld worden, maar moeten steeds zoo spoedig mogelijk naar de bergplaatsen of het schip vervoerd worden.

Op en voor de lossteigers mogen geene kabels, ankers, sloepen of dergelijke voorwerpen, die het verkeer kunnen belemmeren, geplaatst worden.

Indien de schipper de door den havenmeester in verband met dit artikel gegeven bevelen niet onverwijld en nauwgezet opvolgt, doet de havenmeester het lossen en laden staken en het schip verhalen naar eene plaats, waar het geen hindernis meer oplevert.

Artikel 16. (Als art. 16 voor Tandjoengpriok doch voor „kaaimuren" leze men „lossteigers". RED.).

Lossen van houtwerken en lossen en laden van ballast.

Artikel 17. Het lossen van houtladingen en het lossen

en laden van ballast geschiedt op aanwijzing van den havenmeester.

Veiligheidsmaatregelen betreffende houtvlotten.

Artikel 18. Het vervoer van houtvlotten in de Emmahaven geschiedt steeds met vergunning en volgens aanwijzing van den havenmeester.

Tusschen zonsondergang en zonsopgang, is het vervoer van houtvlotten zonder vergunning van den havenmeester verboden en moeten zij behoorlijk vastgemaakt en bewaakt liggen op plaatsen, door den havenmeester aangewezen.

Laadvaartuigen.

Artikel 19. Lichters, laadprauwen, zolderschuiten of dergelijke vaartuigen mogen in de haven, aan de losteigers of langs zij van andere schepen niet gemeerd liggen, dan gedurende den tijd, die voor het innemen of lossen van lading benoodigd is.

In bijzondere gevallen kan de havenmeester vergunning verleenen van deze bepaling af te wijken.

Artikel 20. (Voor „algemeene aanlegplaatsen" leze men „lossteigers". Red.).

Schepen, waar eene besmettelijke ziekte heerscht.

Artikel 22. Schepen en vaartuigen, aan boord waarvan eene besmettelijke ziekte heerscht, dan wel komende van plaatsen, in of buiten Nederlandsch-Indië, die tijdens het vertrek besmet zijn verklaard, worden niet in de haven toegelaten.

Onverminderd de bepalingen omtrent de quarantaine, heeft de havenmeester de bevoegdheid aan elk schip het verblijf in de haven te ontzeggen, wanneer de bevoegde geneeskundige autoriteit dien maatregel noodig verklaart in het belang der openbare gezondheid.

Schepen met gevaarlijke ladingen.

Artikel 23. Schepen met buskruit, dynamiet of andere ontplofbare stoffen, petroleum, pek, harst en dergelijken beladen, worden nimmer in de haven toegelaten, zonder vergunning van den havenmeester.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

De havenmeester wijst aan die schepen, zoo noodig, eene ligplaats aan op de reede of daarbuiten.

Van broeiing in de lading of in steenkolen, aan boord van een in de haven liggend schip, moet onverwijld aan den havenmeester kennis worden gegeven.

Alle door den havenmeester voor te schrijven maatregelen tot voorkoming van brand moeten ten spoedigste worden nageleefd.

Kielen en krengen verboden.

Artikel 25. Het kielen en krengen van vaartuigen in de haven is verboden.

Lossteiger schoonhouden.

Artikel 28. De lossteiger, waaraan eenig schip ligt, moet minstens eenmaal per dag van wege den schipper aangeveegd en schoongemaakt en de vuilnis op door den havenmeester aangewezen plaatsen verzameld worden.

NB. In de Emmahaven is het niet verboden te baden. (RED.).

Artikel 30 als artikel 31 voor Tandjoengpriok.

Vergoeding van toegebrachte schade aan havenwerken.

Artikel 31. Alle aan de haveninrichtingen of havenwerken toegebrachte schade wordt door eene commissie, bestaande uit drie leden, één aan te wijzen door elk der partijen, die zich zamen een derde kiezen, ten spoedigste geraamd en moet het bedrag door den persoon, die volgens het daaromtrent opgemaakt proces-verbaal voor de schade aansprakelijk is, onverwijld voldaan worden, tenzij de voldoening door een borgtocht, ten genoegen van den havenmeester, verzekerd zij. Alle schade, door eenig schip veroorzaakt, wordt verhaald op den schipper.

Indien blijkt, dat de herstelling meer kost dan geraamd was, wordt het ontbrekende alsnog ingevorderd; indien blijkt dat te veel is betaald, wordt het meerdere teruggegeven.

Bij onwil van een der partijen om een lid voor de commissie aan te wijzen, geschiedt zulks door het Hoofd

van Plaatselijk Bestuur. Dit geschiedt ook wanneer men het over de keuze van het derde lid niet eens kan worden.

Artikel 32 als art. 33 voor Tandjoengpriok.

XVII. Reglement tot handhaving van orde en veiligheid in de haven van Tji Donan (Tjilatjap) (Sb. 1890 n°. 34, 1905 n°. 226).

(Met uitzondering van het hieronder vermelde is dit reglement eensluidend met dat voor Tandjoengpriok vastgesteld doch men leze overal voor Tandjoengpriok: Tji-Donan).

Wat onder haven Tji-Donan verstaan wordt.

Artikel 1. Onder haven Tji Donan wordt in dit reglement verstaan de oppervlakte, begrepen tusschen de noordelijke en westelijke grenzen der reede van Tjilatjap, zooals die bij Sb. 1872 n° 132 (1) vastgesteld werden, en de denkbeeldige lijn, getrokken van de zuidelijke Kaap op Oedjoeng Sodong (Noesakembangan) recht Noord-oost tot den Javawal.

(Artikel 2, 3, 4 en 5 als voor Tandjoengpriok).

Diepgang der schepen.

Artikel 6. Zonder verlof van den havenmeester worden schepen van meer dan 71 decimeter diepgang niet in de haven toegelaten.

Aan de Gouvernements los- en laadsteigers kunnen schepen met een diepgang van 71 decimeter, aan de ligplaatsen benoorden die steigers mogen geen schepen met grooteren diepgang dan van 64 decimeter gemeerd worden.

Komen schepen als bedoeld in de eerste alinea de haven binnen, zonder daartoe verlof van den havenmeester te hebben verkregen, of worden aan de steigers of ligplaatsen schepen van grooteren diepgang gemeerd dan in de vorige alinea is aangegeven, en raken zoo-

(1) Lees: 1898 n°. 240 (29e). Red.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

danige schepen alsdan vast, zoodat stremming in den havendienst wordt veroorzaakt, dan is ten aanzien dier schepen artikel 5 toepasselijk, ook al hebben zij een loods aan boord.

(Artikel 7 en 8 als voor Tandjoengpriok).

Veiligheidsmaatregelen tegen aanvaring.

Artikel 9. (1e en 2e alinea als voor Tandjoengpriok).
Lichters, laadprauwen, zolderschuiten, vlotten, vischersprauwen en dergelijke vaartuigen moeten binnen de grenzen van de haven Tji Donan voor onder loodsmanstoezicht in beweging zijnde schepen wijken.
De havenmeester kan van het in de 2e alinea van dit artikel bepaalde geheel of gedeeltelijk vrijstelling verleenen.

Artikel 10 als artikel 10, artikel 11 als artikel 12 voor Tandjoengpriok.

Wijze van vastmaken der schepen in de haven. Uitbrengen van ankers.

Artikel 12. Schepen, liggende in de haven, moeten, wanneer daartoe gelegenheid is, aan de boeien of corpsmorts, ringen en palen, of wanneer de havenmeester dit noodig acht, aan de voor de steigers liggende schepen vastgemaakt worden.
Wanneer twee schepen naast elkander aan de steigers liggen, worden van het buitenste schip, vóór en achter, ankers uitgebracht en worden de schepen zoo gemeerd, dat het binnenste noch beschadigd noch beklemd kan raken.

Artikel 13 als artikel 14 voor Tandjoengpriok.

Het verkeer langs den lössteiger niet te belemmeren.

Artikel 14. Bij het laden of lossen van goederen mag het verkeer langs den lossteiger niet meer gestremd worden dan hoog noodig is. Goederen mogen daar niet opgestapeld worden, maar moeten steeds zoo spoedig mogelijk naar de bergplaatsen of het schip vervoerd worden. Op of langs den lossteiger mogen geene kabels,

ankers, sloepen of dergelijke voorwerpen, die het verkeer kunnen belemmeren, geplaatst worden.

Indien de schipper de door den havenmeester in verband met dit artikel, gegeven bevelen niet onverwijld en nauwgezet opvolgt, doet de havenmeester het lossen en laden staken en het schip verhalen naar eene plaats, waar het geene hindernis meer oplevert.

(Artikel 15 als art. 16 voor Tandjoengpriok, doch voor „kaaimuren" leze men „lossteigers").

Laadvaartuigen.

Artikel 16. Lichters, laadprauwen, zolderschuiten of dergelijke vaartuigen mogen in de haven aan de lossteigers of langs zij van andere schepen niet gemeerd liggen dan gedurende den tijd die voor het innemen of lossen van lading benoodigd is.

In bijzondere gevallen kan de havenmeester vergunning verleenen van deze bepaling af te wijken.

(Artikel 17 als artikel 20, artikel 18 als artikel 21, artikel 19 als artikel 22, artikel 20 als artikel 23 voor Tandjoengpriok).

Verbod om de los- en laadsteigers te beschadigen.

Artikel 21. Het is verboden met haken of boomen te steken in de schuurklampen, lossteigers, boeien enz.

Kielen en krengen verboden.

Artikel 22. Het kielen en krengen van vaartuigen binnen de grenzen van de haven Tji Donan is verboden.

(Artikel 23 als artikel 26, artikel 24 als artikel 27 voor Tandjoengpriok).

Lossteiger schoonhouden.

(Artikel 25 als artikel 28 voor Tandjoengpriok, doch men leze voor „weg langs de kaaimuren": „lossteiger").

(Artikel 26 als artikel 29, artikel 27 als artikel 30, artikel 28 als artikel 32, artikel 29 als artikel 33, artikel 30 als artikel 34 voor Tandjoengpriok).

XVIII. Reglement tot handhaving van orde en veiligheid op de reede en op het haventerrein van Makasser. (Sb. 1906 nº. 117, gewijzigd en aangevuld bij Sb. 1906 nº. 547).

Artikel 1.

In dit reglement wordt bedoeld met:

Schip: elk schip of vaartuig, dat 100 M³ of meer netto inhoud heeft;

Vaartuig: elk schip of vaartuig, dat minder dan 100 M³ netto inhout heeft;

Handelssteiger: de Gouvernementssteiger, welke ingevolge de Wet van 24 Juni 1901 (Ind. Sb. Nº 321) gebouwd is;

Steigers: de handelssteiger en het Gouvernements steenkolen-hoofd;

Steigers en hoofden: alle Gouvernements en particuliere steigers, en los- en laadhoofden;

Sloepenhoofd: het Gouvernements aanleghoofd voor sloepen, gelegen bezuiden den handelssteiger.

Haventerrein: het door eene afrastering, hekwerk of op andere wijze afgesloten haventerrein.

Artikel 2.

(1) Met de handhaving van dit reglement zijn belast de havenmeester en de ambtenaren, die namens hem handelen.

(2) De havenmeester is bevoegd ten koste en gevare van de overtreders, indien mogelijk en raadzaam, na voorafgaande waarschuwing, en desvereischt met geweld, te doen wegnemen of beletten en te doen verrichten, al wat in strijd met dit reglement of met de krachtens dit reglement door hem uitgevaardigde bevelen is of wordt gedaan of nagelaten.

(3) Hij is bevoegd gewapende hulp bij Hoofden van politie of Commandanten van Nederlandsche oorlogsschepen in te roepen.

Artikel 3.

Indien de gezagvoerder den loods in de uitoefening zijner functiën hinderlijk is of weigert zijne aanwijzingen op te volgen, in die mate, dat daaruit naar het oordeel van den loods gevaar voor het schip, voor andere schepen of voor de haveninrichtingen ontstaat, zegt de

loods, zoo mogelijk in het bijzijn van getuigen, den gezagvoerder aan, dat hij voor de veiligheid van het schip niet meer instaat.

Indien de aanzegging van den loods niet is kunnen geschieden in tegenwoordigheid van getuigen, geldt de verklaring van den loods, op zijn ambtseed afgelegd, voor wettig bewijs.

Doet het in de eerste alinea van dit artikel voorzien geval zich ten tweeden male voor, dan kan aan het schip de verdere toegang tot de haven voor eenigen tijd worden ontzegd.

Die ontzegging geschiedt door den Gouverneur-Generaal.

Artikel 4.

Particuliere schepen mogen niet op de reede van Makasser komen zonder vergunning van den havenmeester.

Artikel 5.

Voor het meren aan de steigers en voor het gebruik maken van 's Lands los- en laadmiddelen wordt de vergunning van den havenmeester vereischt.

Artikel 6.

(1) Stoomschepen moeten bij de bewegingen naar of van de steigers stoomklaar zijn.

(2) Binnen een afstand van 20 Meter van den handelssteiger mag met de machines, dringende gevallen uitgesloten, slechts zoo langzaam mogelijk gewerkt worden.

(3) Bij het verhalen en vastmeren van schepen mogen geen andere steunpunten worden gebezigd dan daarvoor zijn aangewezen.

(4) Wordt daarbij van staaldraadtrossen of kettingen gebruikt gemaakt, dan moeten deze zoodanig met touwwerk, matwerk als anderszins worden bekleed, dat geene beschadiging aan de steigers kan ontstaan.

(5) Schepen mogen niet onmiddellijk tegen de wrijfstoelen aanliggen, doch moeten van kurkenzakken, wrijfhouten als anderszins worden voorzien.

(6) Het is verboden met haken of boomen te steken in de steigers, wrijfstoelen, boeien, enz.

(7) Bij het lossen van goederen, welke door hun vorm of gewicht de beplanking van de steigers kunnen beschadigen, moet deze op zoodanige wijze met losse

PERPUSTAKAAN NASIONAL

planken als anderszins worden belegd, dat bedoelde beschadiging niet kan voorkomen.

(8) De openingen in den romp van het schip, welke daarvoor in aanmerking komen, moeten op zoodanige wijze van houten of zeildoeksche kokers worden voorzien, dat daardoor niet voortdurend water op de steigers kan vloeien.

Artikel 7.

(1) Rijksschepen, zoowel Nederlandsche als vreemde, moeten ter reede eene zoodanige ligplaats innemen, dat bij het rondzwaaien het achterschip niet kan komen benoorden de hartlijn van het sloepenhoofd en niet beoosten de lijn, welke van het steenen baken op het strand getrokken wordt naar het zuidelijkste baken op het rif van Groot Lae-Lae.

(2) Particuliere schepen mogen niet liggen binnen het voor Rijksschepen bestemde gedeelte van de reede.

(3) Het is aan vaartuigen, voor zoover zij niet langs den handelssteiger liggen, en aan vlotten verboden ter reede eene ligplaats in te nemen binnen het gedeelte daarvan, begrensd:

ten Oosten: door den handelssteiger;

ten Noorden: door de lijn van het Noordeinde van dien steiger getrokken over de Noordelijkste van de bij dien steiger behoorende meerboeien;

ten Zuiden: door de lijn van het Zuideinde van dien steiger getrokken over de Zuidelijkste der bij dien steiger behoorende meerboeien;

ten Westen: door den meridiaan over de boei of ton op het hoofdrif.

(4) Schepen en vaartuigen moeten vertuien, indien de havenmeester dit noodig acht.

(5) Zeilschepen, die aan den handelssteiger meren, moeten de raas toppen en brassen, het kluifhout en de bezaansboom invoeren, indien de havenmeester dit noodig acht.

Artikel 8.

(1) In beweging zijnde vaartuigen en vlotten moeten uitwijken voor schepen.

(2) Het is aan particuliere vaartuigen verboden langszij van varende schepen te komen.

Artikel 9.

(1) Schepen, liggende aan den handelssteiger, welke

niet lossen of laden in of uit de bergplaatsen, waarvoor zij liggen, zullen plaats maken voor schepen, welke in of uit die bergplaatsen moeten lossen of laden.

(2) Een aan een der steigers liggend schip, dat gereed is met lossen of laden, moet plaats maken voor een schip, dat aan dien steiger moet lossen of laden.

(3) Vaartuigen, welke aan de steigers liggen, moeten zoo noodig onverwijld plaats maken voor schepen.

(4) Vaartuigen mogen aan den handelssteiger of langszij van aan den handelssteiger liggende schepen niet langer liggen dan gedurende den tijd benoodigd voor het innemen of lossen van lading.

(5) Sloepen en dergelijke vaartuigen, alleen dienende om passagers of scheepsvolk te vervoeren, mogen aan den handelssteiger slechts bij de daartoe dienende trappen aanleggen.

Artikel 10.

(1) Het vastmeren der schepen aan de steigers en hoofden geschiedt op aanwijzing van den havenmeester.

(2) Schepen, welke aan de steigers meren, moeten aan de daarvoor bestemde meerpalen en meerboeien, of wanneer de havenmeester dit noodig acht, aan de langs de steigers liggende schepen worden vastgemaakt.

(3) Het gebruik van ankers geschiedt daarbij nimmer dan op aanwijzing van den havenmeester en niet dan met zijne vergunning; de ankers moeten voorzien zijn van een boei.

(4) De trossen moeten zijn van voldoende sterkte ter beoordeeling van den havenmeester. De trossen, welke op de meerboeien worden uitgebracht, moeten soortelijk zwaarder zijn dan zeewater.

Artikel 11.

(1) Gezagvoerders van verhalende of gemeerd liggende schepen zijn verplicht om op de aanmaning bedoeld bij de 3e alinea van artikel 540 van het Wetboek van Koophandel, of na waarschuwing van den havenmeester, trossen of meerkettingen los te gooien of te ontsluiten, waar dit voor de beweging van andere schepen noodzakelijk is.

(2) Gezagvoerders van aan de steigers of hoofden gemeerd liggende schepen zijn verplicht gedurende de beweging van andere schepen naar of van de steigers of hoofden, volk bij de boeistrossen gereed te houden ten einde, wanneer zulks noodig wordt, onverwijld aan

het in de voorgaande alinea gegeven voorschrift te kunnen voldoen.

(3) Bij weigering of verzuim is de havenmeester bevoegd ten koste en gevare van den nalatige, de trossen en kettingen te doen losgooien of ontsluiten en desnoods te doen kappen.

Artikel 12.

(1) Bij het lossen of laden en het vervoer van goederen, mag het verkeer op de stoigers en loopbruggen en op het haventerrein niet meer worden gestremd dan hoog noodig is.

De goederen mogen niet op die plaatsen worden opgestapeld, maar moeten steeds zoo spoedig mogelijk naar de bergplaatsen of het schip worden vervoerd.

(2) Kabels, ankers, sloepen of dergelijke voorwerpen, welke het verkeer kunnen belemmeren, mogen niet op of langs den handelssteiger worden geplaatst.

(3) De loopplanken der schepen mogen niet zoover op den handelssteiger worden geplaatst, dat het verkeer daardoor kan worden belemmerd.

(4) Meertrossen of kettingen moeten op zoodanige wijze worden opgevangen of neergebonden, dat zij het verkeer op den handelssteiger en de loopbruggen niet belemmeren.

(5) Indien de gezagvoerder of de afscheper of ontvanger der goederen, de hem door den havenmeester in verband met dit artikel gegeven bevelen niet onverwijld en nauwgezet opvolgt, doet de havenmeester de zaken of goederen, welke belemmering opleveren, op kosten van den betrokkene overbrengen naar eene plaats, waar zij niet hinderlijk zijn voor het verkeer.

(6) Die zaken of goederen kunnen door den havenmeester zoo noodig in bewaring worden gehouden als zekerheid voor de betaling der in de voorgaande alinea bedoelde kosten en der eventueele kosten voor bewaring en bewaking dier voorwerpen.

(7) Voor bederf of waardevermindering dier zaken of goederen tijdens de overbrenging of bewaring wordt geene schadevergoeding uitgekeerd.

Artikel 12*a*.

(1) Inlandsche werklieden moeten, zoolang zij zich op het haventerrein bevinden, een band om den bovenarm dragen, voorzien van een onderscheidingsteeken.

(2) Door of van wege den persoon, het handels-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

lichaam of de vereeniging, in welks dienst de werklieden zijn, moet een exemplaar van den door dezen te dragen band worden nedergelegd ten kantore van den havenmeester, welke ambtenaar bevoegd is te vorderen, dat de band door een anderen wordt vervangen, als het onderscheidingsteeken naar zijn oordeel niet meer aan het doel beantwoordt.

(3) Het is verboden, op het haventerrein: noodeloos rumoer te maken, het werk van anderen te belemmeren of in het algemeen wanorde te plegen.

(4) Leegloopers mogen zich niet op het haventerrein begeven en moeten, indien zij zich niettemin aldaar bevinden, op eerste aanzegging het terrein verlaten, bij gebreke waarvan zij verwijderd zullen worden.

Artikel 13.

De gezagvoerders van aan de steigers liggende schepen en vaartuigen zijn verplicht het laden en lossen van goederen en het in- en ontschepen van passagiers over hunne schepen of vaartuigen in en uit andere daarnaast liggende schepen of vaartuigen toe te staan, wanneer hun dat door den havenmeester wordt gelast.

Artikel 14.

(1) Het is verboden van aan steigers en hoofden liggende schepen en vaartuigen asch en sintels of ander zinkend vuil of afval over boord te werpen.

(2) Deze zaken moeten aan boord worden bewaard, totdat het schip of vaartuig den steiger of het hoofd heeft verlaten, dan wel, in manden of vaten worden gebracht naar de door de havenmeester aan te wijzen plaatsen.

Artikel 15.

Het gedeelte van den handelssteiger, dat een schip inneemt moet minstens eenmaal per dag, en in ieder geval korten tijd voor of spoedig na het tijdstip, dat het schip van den steiger afhaalt, van wege den gezagvoerder worden aangeveegd en schoongemaakt en met het zinkend vuilnis of afval worden gehandeld als in het voorgaand artikel is voorgeschreven.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 16.

(1) Het kielen en krengen van schepen of vaartuigen aan de steigers is verboden.

(2) Het is verboden een schip of vaartuig ter reede te sloopen zonder vergunning van den havenmeester.

Artikel 17.

(1) Het leggen van meerboeien mag slechts met vergunning en op aanwijzing van den havenmeester geschieden.

(2) Bij overtreding van dit voorschrift is de havenmeester bevoegd te gelasten de gelegde meerboeien weg te nemen, dan wel zulks op kosten van de overtreders te laten doen.

Artikel 18.

(1) Onverminderd de bepalingen omtrent de quarantaine, heeft de havenmeester de bevoegdheid elk schip of vaartuig het verblijf aan de steigers of hoofden te ontzeggen, wanneer de bevoegde geneeskundige autoriteit dien maatregel in het belang der openbare gezondheid noodig verklaart.

(2) De havenmeester wijst aan de in dit artikel bedoelde schepen en vaartuigen een ligplaats aan op de reede of, zoo noodig, daar buiten.

Artikel 19.

Het lossen of laden van ontplofbare of gevaarlijke stoffen mag slechts geschieden met inachtneming der veiligheidsmaatregelen, welke de havenmeester noodig acht.

Artikel 20.

(1) Het is verboden aan boord van aan de steigers en hoofden liggende schepen en vaartuigen pek of teer te smelten of te koken, en vuren aan te maken ter verdelging van ongedierte, zonder vergunning van den havenmeester.

(2) Van broeiing in de lading of in steenkolen moet de gezagvoerder onverwijld aan den havenmeester kennis geven.

(3) Alle door den havenmeester bevolen maatregelen

PERPUSTAKAAN NASIONAL

ter voorkoming van brandgevaar moeten ten spoedigste worden opgevolgd.

Artikel 21.

(1) Alle aan 's Lands haveninrichtingen toegebrachte schade wordt geconstateerd door den havenmeester, die in het daaromtrent op te maken proces-verbaal omschrijft, wie naar zijn oordeel voor de schade aansprakelijk is.

(2) Van dit proces-verbaal zendt hij onmiddellijk een afschrift aan den eerstaanwezenden ambtenaar van den Waterstaat en 's Lands Burgerlijke Openbare Werken, die gehouden is zoo spoedig mogelijk de schade op te nemen en eene begrooting op te maken van de kosten van herstelling.

(3) Uitgezonderd het geval, dat een Gouvernements ambtenaar voor de schade aansprakelijk wordt gesteld, moet het bedrag der in de voorgaande alinea van dit artikel bedoelde kosten door den persoon, die volgens het in alinea (1) bedoeld proces-verbaal voor de schade aansprakelijk is, op eerste aanzegging worden voldaan, dan wel voor de voldoening daarvan, ten genoege van den havenmeester, door anderen borg worden gestaan.

(4) Alle schade, als in alinea (1) bedoeld, welke ten laste van eenig schip of vaartuig moet komen, wordt verhaald op den gezagvoerder.

In dit geval moet vóór de uitklaring van het betrokken schip of vaartuig aan het bepaalde in de voorgaande alinea worden voldaan.

(5) Indien blijkt, dat de herstelling meer kost dan geraamd was, wordt het ontbrekende alsnog ingevorderd; indien blijkt dat te veel is betaald, wordt het meerdere teruggegeven.

Artikel 22.

(1) Overtreding der bepalingen van dit reglement, geen ambtelijke voorschriften zijnde, alsmede het niet opvolgen van door den havenmeester krachtens dit reglement gegeven bevelen, wordt gestraft met eene geldboete van *f* 3 tot *f* 100.

(2) Voor de betaling der geldboete wegens overtreding van dit reglement aan de opvarenden opgelegd, is de gezagvoerder aansprakelijk.

(3) Voor de betaling der krachtens dit reglement opgelegde geldboeten en schadevergoedingen, is het betrokken schip of vaartuigen verbonden en executabel.

XIX. Bepalingen, volgens welke op het door de draadversperring afgesloten gedeelte van het haventerrein te Tandjoengpriok werklieden tot het behandelen van goederen of ten dienste van schepen worden toegelaten en het gebruik door particulieren van sporen, wissels en draaischijven wordt toegestaan. (Gouvernementsbesluiten dd. 17 April 1887 en 1 Mei 1888 nos. 2/c en 1).

Artikel 1. De havenmeester te Batavia kan aan bijzondere personen, handelslichamen of vereenigingen vergunning verleenen om tot het behandelen van goederen of ten dienste van schepen, werklieden binnen het door draadversperring afgesloten gedeelte van het haventerrein (1) te Tandjoengpriok te brengen.

Bij niet naleving dezer bepalingen of van de krachtens haar gegeven bevelen kan de vergunning worden ingetrokken.

Zoolang de werklieden zich op het terrein bevinden, moeten de personen of de bestuurders van het handelslichaam of de vereeniging, waaraan de vergunning is verleend, dan wel hunne gemachtigden daar aanwezig zijn. Deze dragen zorg voor de stipte naleving der van of van wege den havenmeester ontvangen bevelen.

Van de aanstelling of het ontslag van een gemachtigde wordt aan den havenmeester kennis gegeven. Deze is bevoegd zulks noodig oordeelende, te vorderen, dat de gemachtigde door een ander persoon vervangen wordt.

De werklieden dragen, zoolang zij zich op het terrein bevinden, een armband, voorzien van een onderscheidingsteeken.

Door of van wege den persoon, het handelslichaam of de vereeniging, in welken dienst de werklieden zijn, wordt een exemplaar van den door dezen te dragen armband nedergelegd ten kantore van den havenmeester.

Zoo de havenmeester van oordeel is, dat het op den armband voorkomend onderscheidingsteeken niet voldoende is, is hij bevoegd te vorderen, dat het door een ander vervangen wordt.

---

(1) De grenzen van het eigenlijke haventerrein te Tandjoengpriok zijn vastgesteld bij Sb. 1905 n°. 234. Red.

Artikel 2. In bijzondere gevallen of wanneer het voor het vervoer van bagage van reizigers noodig is, kan de havenmeester tijdelijke ook andere werklieden dan de in art. 1 bedoelde, binnen het afgesloten gedeelte van het terrein toelaten.

De werklieden van den dienst der Staatsspoorwegen, voorzien van den armband met het onderscheidingsteeken van dien dienst, worden tot het verrichten van hunnen arbeid op het terrein toegelaten. Zij staan onder het toezicht van den chef van het station Tandjoengpriok, die voor hunne handelingen als zoodanig verantwoordelijk is.

Artikel 3. De personen, handelslichamen of vereenigingen, aan wie de bij artikel 1 bedoelde vergunning is verleend, kunnen voor het vervoer van spoorwegwagens kosteloos gebruik maken van de sporen, wissels en draaischijven, die zich op het afgesloten gedeelte van het terrein bevinden.

De wagens worden van wege den dienst der Staatsspoorwegen beschikbaar gesteld, hetzij op het station, hetzij op het meest westelijk spoor binnen de afrastering.

Alleen het meest westelijke spoor mag met de locomotief bereden worden. Op alle andere sporen worden de wagens uit de hand bewogen.

De wagens mogen op het meest westelijke spoor niet langer verblijven, dan voor het vervoer naar- en van de andere sporen strikt noodig is, zij moeten van daar door of van wege de gebruikers der wagens worden verwijderd onmiddellijk nadat zij op dat spoor beschikbaar zijn gesteld, en mogen daarop niet weder worden gebracht of daarover niet worden vervoerd, dan om de beladen of geloste wagens weder aan den stationschef over te geven.

Artikel 4. Van de wissels en draaischijven mag slechts onder toezicht en naar de aanwijzingen van den havenmeester of van de door hem daartoe aangewezen personen worden gebruik gemaakt. Is dat gebruik tusschen vijf uren des namiddags en zeven uren des voormiddags noodig, dan wordt daarvan vóór des namiddags vijf uren ten kantore van den havenmeester kennis gegeven. Voor iederen persoon, voor het toezicht gevorderd wordt betaald ƒ 0.50, wanneer het toezicht drie uren of minder, en ƒ 1.— wanneer het langer dan drie uren noodig is.

De havenmeester zorgt voor het innen dezer kosten

en keert die uit aan de personen, die toezicht gehouden hebben.

De havenmeester kan voor het door hem of van zijnentwege op de sporen, wissels en draaischijven uit te oefenen toezicht de voorlichting inroepen van den stationschef of diens personeel, die de gevraagde voorlichting verleenen, voor zoover de dienst van het personeel op het station het gedoogt.

XX. Bepalingen, volgens welke op het afgebakende, binnen het hekwerk gelegen haventerrein aan de Tji-Donan toezicht zal worden gehouden op de werklieden en op het gebruik door particulieren der sporen, wissels en draaischijven (Bb. 4553).

Artikel 1. De havenmeester oefent toezicht uit op alle personen en roerende eigendommen die zich op het haventerrein (1) buiten de particuliere pakhuizen en andere aan bijzondere personen of handslichamen toebehoorende gebouwen bevinden.

Artikel 2. Het werkvolk wordt op het terrein vrijelijk toegelaten; met dien verstande echter, dat leeglooperS en allen die noodeloos rumoer maken of wanorde plegen, onmiddellijk door den havenmeester verwijderd kunnen worden.

Artikel 3. Voor de handhaving der orde in de pakhuizen en andere lokalen op het terrein kan de hulp ingeroepen worden van den havenmeester, die gehouden zal zijn die hulp met alle hem ten dienste staande middelen te verleenen en alsdan bevoegd is binnen de pakhuizen op dezelfde wijze als daarbuiten te handelen.

Artikel 4. De havenmeester draagt bij het lossen van goederen uit schepen zorg, dat de los- en laadhoofden, waaraan die schepen gemeerd liggen, niet zoodanig belast worden, dat daardoor schade aan het werk zou kunnen ontstaan.

Hij is bevoegd in geval zijne bevelen en aanwijzingen daaromtrent niet opgevolgd worden, terstond het werk te doen staken, zonder dat deze handeling aan gezagvoerders van schepen eenige aanspraak geeft op ver-

---

(1) De grenzen van het eigenlijke haventerrein te Tjilatjap zijn vastgesteld bij Sb. 1907 n°. 207. RED.

goeding van kosten, schade en interessen, voortspruitende uit tijdverlies en liggelden.

Artikel 5. Personen, handelslichamen of vereenigingen kunnen voor het vervoer van spoorwagons kosteloos gebruik maken van de sporen, wissels en draaischijven, die zich op het haventerrein bevinden.

XXI. Reglement op het verstrekken van drinkwater aan de uitlooppijpen langs de lossteigers in de Emmahaven (1) (Sb. 1894 n°. 23. gewijzigd bij Sb. 1908 n°. 446).

Artikel 1. Drinkwater is verkrijgbaar aan de uitlooppijpen langs de lossteigers in de Emmahaven tegen betaling van *f* 1.— (een gulden) per M^3.

Alle Gouvernements vaartuigen en vreemde oorlogs-
L. XXVI. schepen, voor zoover zij aan de uitlooppijpen het water innemen, ontvangen het water zonder betaling; voor
M. XIV. zoover zij het drinkwater ontvangen door bemiddeling van eenen waterleverancier, wordt aan dezen het voor die vaartuigen bestemde water kosteloos verstrekt.

Artikel 2. Het drinkwater wordt alleen verstrekt na indiening eener aanvraag daartoe bij den betrokken beheerder der waterlevering aan de Emmahaven.

De beheerder is echter bevoegd van deze bepaling, ten behoeve van de ter Sumatra's Westkust in station zijnde Gouvernements vaartuigen, ontheffing te verleenen.

Artikel 3. De blanco-aanvragen zijn gratis verkrijgbaar bij den beheerder voornoemd.

De aanvragen moeten vermelden dag en uur der aanvrage, de gewenschte hoeveelheid, benevens, voor zoover betreft levering van water aan de schepen, den naam van het schip en den dag van vertrek.

De aanvragen moeten voorzien zijn van de handteekening van den aanvrager.

Artikel 4. Voor de behoorlijke ontvangst der aanvrage wordt, met vermelding van dag en uur van ont-

(1) Bij Sb. 1894 n°. 24 is voor de bezoldigfng van personeel, toegevoegd aan den beheerder der waterlevering aan de schepen in de Emmahaven, beschikbaar gestald eene som van *f* 300.— 's jaars.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

vangst daarvan, aan den aanvrager door den beheerder voornoemd een reçu afgegeven.

Artikel 5. Bij de verstrekking wordt zooveel mogelijk de orde van aanvragen gevolgd.
In spoed vereischende gevallen, ter beoordeeling van den beheerder der waterlevering, kan echter hiervan worden afgeweken.

Artikel 6. Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor de levering, in zooverre, dat eventueel gebrek aan drinkwater den aanvragers geen aanspraak op schadevergoeding kan geven.

Artikel 7. De aanvragers verstrekken hunnerzijds de aan de uitlooppijpen te bevestigen slang en dragen zorg voor eene doelmatige bevestiging.
Worden lekke slangen gebezigd, dan is de beheerder bevoegd de verstrekking te weigeren of te staken.
Wanneer de aanvragers geene voor het doel bruikbare slangen bezitten, worden die, voor zoover beschikbaar, van Gouvernementswege verstrekt, in welk geval de in artikel **1** bedoelde betaling van *f* 1.— (één gulden) tot *f* 1.25 (een gulden vijf en twintig cent) verhoogd wordt.

Artikel 8. De ontvangen hoeveelheid water wordt gecontroleerd door watermeters.

Artikel 9. Voor het totaal van het ontvangen drinkwater wordt door of namens den aanvrager een bewijs afgegeven aan den beheerder der waterlevering.

Artikel 10. Alle geschillen ter zake van de verstrekking van drinkwater worden in hoogste ressort beslist door den Gouverneur van Sumatra's Westkust.

Artikel 11. De betaling van het ontvangen drinkwater moet geschieden ten kantore van den Ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen aan de Emmahaven binnen acht dagen nadat de verstrekking is afgeloopen, en voor zoover het schepen betreft, vóór het vertrek van het schip, tenzij de agenten daarvan zich voor de betaling aansprakelijk gesteld hebben.
De beheerder kan met agenten van te Padang te huis behoorende of aldaar regelmatig binnenvallende schepen, alsook met erkende waterleveranciers, overeenkomen ten

opzichte van eene maandelijksche verrekening van het verstrekte water. Een daartoe strekkend verzoek moet schriftelijk aan den beheerder worden ingediend.

Bij niet betaling binnen den gestelden termijn van acht dagen, of vóór het vertrek van het vaartuigen en ingeval van maandelijksche afrekening, binnen acht dagen na ommekomst der maand, waarover de verstrekkingen loopen, wordt de rekening met 10% verhoogd en is de beheerder bevoegd verdere verstrekkingen te weigeren tot na de betaling van de rekening en daarop gevallen verhooging.

Artikel 12. De beheerder zendt de bewijzen van ontvangst van drinkwater met vermelding van het geldswaardig bedrag en den termijn, binnen welken moet worden betaald, na inboeking, zoo spoedig mogelijk aan het ontvangkantoor der in- en uitvoerrechten en accijnzen.

In spoed vereischende gevallen is de beheerder bevoegd het bedrag der waterrekening in ontvangst te nemen en daarvoor quitantie te verleenen, mits de ontvangen gelden binnen 2 × 24 uren stortende ten kantore van voornoemden Ontvanger.

Zoodra de termijn van betaling bovenbedoeld vervallen is, zonder dat de verschuldigde gelden door den Ontvanger zijn geïncasseerd, geeft deze daarvan aan den beheerder kennis.

Artikel 13. Van de aanvragen en verstrekkingen wordt ten kantore van den beheerder een door den Gouverneur van Sumatra's Westkust gefolieerd en geparapheerd boek aangehouden.

Het model van bedoeld boek wordt door den Gouverneur van Sumatra's Westkust vastgesteld.

De aanvragen krijgen een doorloopend nummer en moeten, evenals de bewijzen van ontvangst, zoo spoedig mogelijk na de ontvangst der aanvrage of het bewijs worden ingeschreven.

Na afloop van elke maand zendt de beheerder een uittreksel van bedoeld verstrekkingsboek, met aanteekening daarin van eventueele wanbetalingen aan den Ontvanger der tolrechten.

Artikel 14. Van de verstrekkingen wordt maandelijks een overzicht aangeboden aan den Gouverneur van Sumatra's Westkust, ter doorzending aan den Directeur der Burgerlijke Openbare Werken.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 15. Het beheer van de waterlevering aan de Emmahaven is opgedragen aan den havenmeester.
Het beheer omvat echter niet het onderhoud der leidingen, uitlooppijpen, enz.

Artikel 16. Alle fraudes ter zake of ontduikingen van dit reglement, dan wel pogingen daartoe, worden beboet met *f* 50.— (vijftig gulden) voor de eerste en *f* 100.— (een honderd gulden) voor de tweede en volgende malen.

XXII. Reglement op het verstrekken van artesisch water aan de uitlooppijpen langs de kaaimuren en aan het laagreservoir te Tandjoengpriok en aan de hydrant bij den Grooten Boom en het reservoir bij den Kleinen Boom te Batavia (1) (Sb. 1892 n°. 16, 1894 n°. 56).

Artikel 1. Artesisch water is tegen betaling verkrijgbaar: te Tandjoengpriok aan de uitlooppijpen langs de kaaimuren en aan het laagreservoir aan de Zuidergracht aldaar, te Batavia aan de hydrant bij den Grooten Boom en aan het reservoir bij den Kleinen Boom.
Te Tandjoengpriok wordt betaald bij verstrekking aan de uitlooppijpen van de kaaimuren *f* 1.— per M^3, bij verstrekking uit het laagreservoir aldaar *f* 0.75 per M^3 en te Batavia *f* 0.50 per M^3.
Alle Gouvernements vaartuigen en vreemde oorlogsL. XXVI. schepen, voor zoover zij aan de uitlooppijpen het water
M. XIV. innemen, ontvangen het water zonder betaling; voor zoover zij het artesisch water ontvangen door bemiddeling van eenen waterleverancier, wordt aan dezen het voor die vaartuigen bestemde water kosteloos verstrekt.

Artikel 2. Het artesisch water wordt alleen verstrekt na indiening eener aanvraag daartoe bij den betrokken

---

(1) Personeel voor de administratie van- en het toezicht op het verstrekken van artesisch water te Tandjoengpriok en te Batavia.
Bij Sb. 1892 n°. 29 is voor de indienststelling van het personeel toegestaan een som van *f* 1620.— 's jaars.
Bij Sb. 1893 n°. 40 is dit bedrag verhoogd met *f* 219.— 's jaars voor de indienststelling van een helper voor de bediening der watermeters.
Bij Sb. 1894 n°. 21 is beschikbaar gesteld *f* 660.— 's jaars tot bezoldiging van personeel voor de waterverstrekking te Batavia.

beheerder der waterlevering te Tandjoengpriok of te Batavia.

De beheerders zijn echter bevoegd van deze bepaling ten behoeve van te Tandjoengpriok of te Batavia in station zijnde Gouvernements vaartuigen ontheffing te verleenen.

Artikel 3. De blanco-aanvragen zijn gratis verkrijgbaar bij de beheerders voornoemd.

De aanvragen moeten vermelden dag en uur der aanvrage, de gewenschte hoeveelheid en de plaats, waar verstrekking verlangd wordt, benevens, voor zoover betreft levering van water aan de schepen, den naam van het schip en den dag van vertrek.

De aanvragen moeten voorzien zijn van de handteekening van den aanvrager.

Artikel 4. Voor de behoorlijke ontvangst der aanvrage wordt, met vermelding van dag en uur van ontvangst daarvan, aan den aanvrager door den beheerder voornoemd een regu afgegeven.

Artikel 5. Bij de verstrekking wordt zooveel mogelijk de orde van aanvragen gevolgd.

In spoed vereischende gevallen, ter beoordeeling van den betrokken beheerder der waterlevering, kan echter hiervan worden afgeweken.

Artikel 6. Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor de levering, in zooverre, dat eventueel gebrek aan artesisch water den aanvragers geen aanspraak op schadevergoeding kan geven.

Artikel 7. De aanvragers verstrekken hunnerzijds de aan de uitlooppijpen te bevestigen slang en dragen zorg voor eene doelmatige bevestiging.

Worden lekke slangen gebezigd, dan is de betrokken beheerder bevoegd de verstrekking te weigeren of te staken.

Artikel 8. De ontvangen hoeveelheid water wordt gecontroleerd door watermeters.

Artikel 9. Voor het totaal van het ontvangen artesisch water wordt door of namens den aanvrager een bewijs afgegeven aan den betrokken beheerder der waterlevering.

Artikel 10. Alle geschillen ter zake van de verstrekking van artesisch water worden in hoogste ressort beslist door den Resident van Batavia.

Artikel 11. De betaling van het ontvangen artesisch water moet geschieden ten kantore van den Ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Tandjoengpriok of te Batavia, binnen 8 (a c h t) dagen nadat de verstrekking is afgeloopen, en voor zoover het schepen betreft, vóór het vertrek van het schip tenzij de agenten daarvan zich voor de betaling aansprakelijk gesteld hebben.

De beheerders kunnen met agenten van te Batavia tehuis behoorende of aldaar regelmatig binnenvallende schepen, als ook met erkende waterleveranciers overeenkomen ten opzichte van eene maandelijksche verrekening van het verstrekte water. Een daartoe strekkend verzoek moet schriftelijk aan den betrokken beheerder worden ingediend.

Bij niet betaling binnen den gestelden termijn van 8 (a c h t) dagen, of vóór het vertrek van het vaartuig en ingeval van maandelijksche afrekening, binnen 8 (a c h t) dagen na ommekomst der maand, waarover de verstrekkingen loopen, wordt de rekening met 10% (tien procent) verhoogd en zijn de beheerders bevoegd verdere verstrekkingen te weigeren tot na de betaling van de rekening en daarop gevallen verhooging.

Artikel 12. De beheerders zenden de bewijzen van ontvangst van artesisch water met vermelding van het geldswaardig bedrag en den termijn, binnen welken moet worden betaald, na inboeking, zoo spoedig mogelijk aan het ontvangkantoor der in- en uitvoerrechten en accijnzen.

In spoed vereischende gevallen zijn de beheerders bevoegd het bedrag der waterrekening in ontvangst te nemen en daarvoor quitantie te verleenen, mits de ontvangen gelden binnen 2 × 24 (t w e e m a a l v i e r e n t w i n t i g) uren stortende ten kantore van voornoemden Ontvanger.

Zoodra de termijn van betaling bovenbedoeld vervallen is, zonder dat de verschuldigde gelden door den ontvanger zijn geïncasseerd, geeft deze daarvan aan den betrokken beheerder kennis.

Artikel 13. Van de aanvragen en verstrekkingen wordt ten kantore van de beheerders een door den Resident

PERPUSTAKAAN NASIONAL

van Batavia gefolieerd en geparapheerd boek aangehouden.

Het model van bedoeld boek wordt door den Resident vastgesteld.

De aanvragen krijgen een doorloopend nummer en moeten, evenals de bewijzen van ontvangst, zoo spoedig mogelijk na de ontvangst der aanvrage of het bewijs worden ingeschreven.

Na afloop van elke maand zenden de beheerders een uittreksel van bedoeld verstrekkingsboek, met aanteekening daarin van eventueele wanbetalingen, aan den Ontvanger der tolrechten.

Artikel 14. Van de verstrekkingen wordt maandelijks een overzicht aangeboden aan den Directeur der Burgerlijke Openbare Werken.

Artikel 15. Alle fraudes ter zake of ontduikingen van dit reglement dan wel pogingen daartoe, worden beboet met *f* 50.— (vijftig gulden) voor de eerste en *f* 100.— (één honderd gulden) voor de tweede en volgende malen.

Artikel 16. Te Tandjoengpriok is het beheer van de waterlevering opgedragen aan den havenmeester aldaar, te Batavia aan den eerstaanwezend Ingenieur der Burgerlijke Openbare Werken.

Het beheer te Tandjoengpriok omvat echter niet het onderhoud der leidingen, uitlooppijpen, enz.

XXIII. Reglement op het verstrekken van drinkwater bij het zeestrand aan de eindhydrant van de drinkwaterleiding te Singaradja, eiland Bali (Sb. 1908 nº. 474).

Artikel 1. Drinkwater is verkrijgbaar aan de eindhydrant bij het zeestrand tegen betaling van *f* 1.— (één gulden) per M^3.

Alle Gouvernementsvaartuigen en oorlogsschepen van
L. XXVI. bevriende mogendheden, voor zoover zij aan de eind-
hydrant het water innemen, ontvangen het water zonder
M. XIV. betaling; voor zoover zij het drinkwater ontvangen door bemiddeling van een waterleverancier, wordt aan dezen het voor die vaartuigen bestemde water kosteloos verstrekt.

Artikel 2. Het drinkwater wordt alleen verstrekt na

indiening eener aanvraag daartoe bij den ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Pabean (Boeleleng).

Hij is echter bevoegd van deze bepaling, ten behoeve van ter reede van Boeleleng in station zijnde Gouvernementsvaartuigen, of in spoed vereischende gevallen ontheffing te verleenen.

Artikel 3. De blanco- aanvragen zijn gratis verkrijgbaar bij den ontvanger voornoemd.

De aanvragen moeten vermelden dag en uur der aanvrage, de gewenschte hoeveelheid, benevens, voor zoover betreft levering van water aan de schepen, den naam van het schip en den dag van vertrek.

De aanvragen moeten voorzien zijn van de handteekening van den aanvrager.

Artikel 4. Van de behoorlijke ontvangst der aanvragen wordt, met vermelding van dag en uur van ontvangst daarvan, aan den aanvrager door den ontvanger voornoemd een reçu afgegeven.

Artikel 5. Bij de verstrekking wordt zooveel mogelijk de orde van aanvragen gevolgd.

In spoed vereischende gevallen, ter beoordeeling van den ontvanger voornoemd, kan echter hiervan worden afgeweken.

Artikel 6. Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor de levering, in zoover eventueel gebrek aan drinkwater den aanvragers geen aanspraak op schadevergoeding kan geven.

Artikel 7. De aanvragers verstrekken hunnerzijds de aan de hydrant te bevestigen slang en dragen zorg voor eene doelmatige bevestiging.

Worden lekke slangen gebezigd, dan is de ontvanger voornoemd bevoegd de verstrekking te weigeren of te staken.

Wanneer de aanvragers geene voor het doel bruikbare slangen bezitten, worden die, voor zoover beschikbaar, van Gouvernementswege verstrekt, in welk geval de in artikel 1 bedoelde betaling van *f* 1.— (één gulden) tot *f* 1.25 (een gulden vijf en twintig cent) verhoogd wordt.

Artikel 8. De verstrekte hoeveelheid water wordt gecontrôleerd door watermeters.

Artikel 9. Van het totaal van het ontvangen drinkwater wordt door of namens den aanvrager een bewijs afgegeven aan den ontvanger voornoemd.

Artikel 10. Alle geschillen ter zake van de verstrekking van drinkwater worden in hoogste ressort beslist door het Hoofd van het plaatselijk bestuur.

Artikel 11. De betaling van het ontvangen drinkwater moet geschieden ten kantore van den ontvanger voornoemd binnen acht dagen nadat de verstrekking is afgeloopen, en, voor zoover schepen betreft, vóór het vertrek van het schip, tenzij de agenten daarvan zich voor de betaling aansprakelijk gesteld hebben.

De ontvanger voornoemd kan met de agenten van te Boeleleng thuis behoorende of aldaar regelmatig binnenvallende schepen, als ook met erkende waterleveranciers overeenkomen ten opzichte van eene maandelijksche verrekening van het verstrekte water. Een daartoe strekkend verzoek moet schriftelijk aan den ontvanger voornoemd worden ingediend.

Bij niet betaling binnen den gestelden termijn van acht dagen, of voor het vertrek van het vaartuig en, ingeval van maandelijksche afrekening, binnen acht dagen na ommekomst der maand, waarover de verstrekkingen loopen, wordt de rekening met 10% verhoogd en is de ontvanger voornoemd bevoegd verdere verstrekking te weigeren tot na de betaling van de rekening en daarop gevallen verhooging.

Artikel 12. De ontvanger voornoemd stort de door hem ontvangen gelden maandelijks bij den Algemeenen Ontvanger van 's Landskas te Singaradja.

Artikel 13. Van de aanvragen en verstrekkingen wordt ten kantore van den in artikel 2 genoemden ontvanger een door het Hoofd van gewestelijk bestuur gefolieerd en geparafeerd boek aangehouden.

Het model van bedoeld boek wordt door het Hoofd van gewestelijk bestuur vastgesteld.

De aanvragen krijgen een doorloopend nummer en moeten, evenals de bewijzen van ontvangst zoo spoedig mogelijk na de ontvangst der aanvrage of het bewijs worden ingeschreven.

Artikel 14. Van de verstrekking wordt maandelijks een overzicht aangeboden aan het Hoofd van gewestelijk bestuur.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 15. Alle fraudes met betrekking tot en alle ontduikingen van dit reglement, dan wel pogingen daartoe, worden beboet met *f* 50.— (vijftig gulden) voor de eerste en *f* 100.— (een honderd gulden) voor de tweede en volgende malen.

XXIV. Reglement op het verstrekken van drinkwater aan de uitlooppijpen langs den lossteiger in de Tjilatjaphaven (Sb. 1900 n°. 167).

Artikel 1. Drinkwater is verkrijgbaar aan de uitlooppijpen langs den lossteiger in de Tjilatjaphaven tegen betaling van *f* 1.— (een gulden) per M³.

Alle Gouvernements vaartuigen en oorlogsschepen van
L. XXVI. bevriende mogendheden, voor zoover zij aan de uitlooppijpen het water innemen, ontvangen het water zonder
M. XIV. betaling; voor zoover zij het drinkwater ontvangen door bemiddeling van eenen waterleverancier, wordt aan dezen het voor die vaartuigen bestemde water kosteloos verstrekt.

Artikel 2. Het drinkwater wordt alleen verstrekt na indiening eener aanvraag daartoe bij den betrokken beheerder der waterlevering aan de Tjilatjaphaven.

De beheerder is echter bevoegd van deze bepaling, ten behoeve van de ter reede Tjilatjap in station zijnde Gouvernements vaartuigen, ontheffing te verleenen.

Artikel 3. De blanco-aanvragen zijn gratis verkrijgbaar bij den beheerder voornoemd.

De aanvragen moeten vermelden dag en uur der aanvrage, de gewenschte hoeveelheid, benevens, voor zoover betreft levering van water aan de schepen, den naam van het schip en den dag van vertrek.

De aanvragen moeten voorzien zijn van de handteekening van den aanvrager.

Artikel 4. Voor de behoorlijke ontvangst der aanvrage wordt, met vermelding van dag en uur van ontvangst daarvan, aan den aanvrager door den beheerder voornoemd een reçu afgegeven.

Artikel 5. Bij de verstrekking wordt zooveel mogelijk de orde van aanvragen gevolgd.

In spoed vereischende gevallen, ter beoordeeling van

den beheerder der waterlevering, kan echter hiervan worden afgeweken.

Artikel 6. Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor de levering, in zooverre, dat eventueel gebrek aan drinkwater den aanvragers geen aanspraak op schadevergoeding kan geven.

Artikel 7. De aanvragers verstrekken hunnerzijds de aan de uitlooppijpen te bevestigen slang en dragen zorg voor eene doelmatige bevestiging.

Worden lekke slangen gebezigd, dan is de beheerder bevoegd, de verstrekking te weigeren of te staken.

Wanneer de aanvragers geene voor het doel bruikbare slangen bezitten, worden die, voor zoover beschikbaar, van Gouvernements wege verstrekt, in welk geval de in artikel 1 bedoelde betaling van *f* 1.— (*één gulden*) tot *f* 1.25 (*één gulden vijf en twintig cent*) verhoogd wordt.

Artikel 8. De verstrekte hoeveelheid water wordt gecontroleerd door watermeters.

Artikel 9. Voor het totaal van de ontvangen hoeveelheid drinkwater wordt door of namens den aanvrager een bewijs afgegeven aan den beheerder der waterlevering.

Artikel 10. Alle geschillen ter zake van verstrekking van drinkwater worden in hoogste ressort beslist door den Assistent-Resident van Tjilatjap.

Artikel 11. De betaling van de ontvangen hoeveelheid drinkwater moet geschieden ten kantore van den f^{d} ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Tjilatjap, binnen 8 dagen nadat de verstrekking is afgeloopen, en voor zoover schepen betreft vóór het vertrek van het schip, tenzij de agenten daarvan zich voor de betaling aansprakelijk gesteld hebben.

De beheerder kan met agenten van .te Tjilatjap te huis behoorende of aldaar regelmatig binnen vallende schepen, alsook met erkende waterleveranciers overeenkomen ten opzichte van eene maandelijksche verrekening van het verstrekte water. Een daartoe strekkend verzoek moet schriftelijk aan den beheerder worden ingediend.

Bij niet betaling binnen den gestelden termijn van acht dagen of vóór het vertrek van het vaartuig en in

geval van maandelijksche afrekening, binnen acht dagen na ommekomst der maand, waarover de verstrekkingen loopen, wordt de rekening met 10% verhoogd en is de beheerder bevoegd verdere verstrekking te weigeren tot na de betaling van de rekening en daarop gevallen verhooging.

Artikel 12. Van de aanvragen en verstrekkingen wordt ten kantore van den beheerder een door den Resident van Banjoemas gefolieerd en geparafeerd boek aangehouden.

Het model van bedoeld boek wordt door den Resident van Banjoemas vastgesteld.

De aanvragen krijgen een doorloopend nummer en moeten, evenals de bewijzen van ontvangst, zoo spoedig mogelijk na de ontvangst der aanvrage of het bewijs worden ingeschreven.

Artikel 13. Van de verstrekkingen wordt maandelijks door den beheerder, door tusschenkomst van den Assistent-Resident van Tjilatjap, een overzicht aangeboden aan den Resident van Banjoemas ter doorzending aan den Directeur der Burgerlijke Openbare Werken.

Artikel 14. Het beheer van de waterlevering aan de Tjilatjaphaven is opgedragen aan den havenmeester.

Het beheer omvat echter niet het onderhoud der leidingen, uitlooppijpen enz.

Artikel 15. Alle fraudes ter zake of ontduikingen van dit reglement, dan wel pogingen daartoe, worden beboet met *f* 50 (v i j f t i g g u l d e n) voor de eerste en *f* 100 (é é n h o n d e r d g u l d e n) voor de tweede en volgende malen.

XXV. Reglement op het verstrekken van drinkwater aan de uitlooppijp langs het sloepenhoofd voor het gewestelijk bureau ter reede van Ternate (Staatsblad 1900 nº. 250).

Artikel 1. Drinkwater is verkrijgbaar aan de uitlooppijp langs het sloepenhoofd voor het gewestelijk bureau ter reede van Ternate tegen betaling van *f* 1 (één gulden) per M^3.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

L. XXVI. M. XIV. Alle Gouvernements vaartuigen en oorlogsschepen van bevriende mogendheden, voor zoover zij aan de uitlooppijp het water innemen, ontvangen het water zonder betaling; wanneer zij het drinkwater ontvangen door bemiddeling van eenen waterleverancier, wordt aan dezen het voor die vaartuigen bestemde water kosteloos verstrekt.

Artikel 2. Het drinkwater wordt alleen verstrekt na indiening eener aanvraag daartoe bij den beheerder der waterlevering te Ternate.

De beheerder is echter bevoegd van deze bepaling, ten behoeve van de ter reede van Ternate in station zijnde Gouvernements vaartuigen, ontheffing te verleenen.

Artikel 3. De blanco-aanvragen zijn gratis verkrijgbaar bij den beheerder voornoemd.

De aanvragen moeten vermelden dag en uur der aanvrage, de gewenschte hoeveelheid, benevens, voor zoover betreft levering van water aan de schepen, den naam van het schip en den dag van vertrek.

De aanvragen moeten voorzien zijn van de handteekening van den aanvrager.

Artikel 4. Voor de behoorlijke ontvangst der aanvrage wordt, met vermelding van dag en uur van ontvangst daarvan, aan den aanvrager door den beheerder voornoemd een reçu afgegeven.

Artikel 5. Bij de verstrekking wordt zooveel mogelijk de orde van aanvragen gevolgd.

In spoed vereischende gevallen, ter beoordeling van den beheerder der waterlevering, kan echter hiervan worden afgeweken.

Artikel 6. Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor de levering, in zooverre, dat eventueel gebrek aan drinkwater den aanvragers geen aanspraak op schadevergoeding kan geven.

Artikel 7. De aanvragers verstrekken hunnerzijds de aan de uitlooppijp te bevestigen slang en dragen zorg voor eene doelmatige bevestiging.

Worden lekke slangen gebezigd, dan is de beheerder bevoegd de verstrekking te weigeren of te staken.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 8. De ontvangen hoeveelheid water wordt gecontroleerd door het reservoir, dat 3 M³ inhoud heeft, dan wel door een daarin te plaatsen watermeter.

Artikel 9. Voor het totaal van het ontvangen drinkwater wordt door of namens den aanvrager een bewijs afgegeven aan den beheerder der waterlevering.

Artikel 10. Alle geschillen ter zake van de verstrekking van drinkwater worden in hoogste ressort beslist door het Hoofd van gewestelijk bestuur.

Artikel 11. De betaling van het ontvangen drinkwater moet geschieden ten kantore van den beheerder binnen acht dagen nadat de verstrekking is afgeloopen en, voor zoover het schepen betreft, vóór het vertrek van het schip, waaraan het water verstrekt is, tenzij de agenten daarvan zich voor de betaling aansprakelijk gesteld hebben.

De beheerder kan met agenten van te Ternate te huis behoorende of aldaar regelmatig binnenvallende schepen, alsook met erkende waterleveranciers overeenkomen ten opzichte van eene maandelijksche verrekening van het verstrekte water. Een daartoe strekkend verzoek moet schriftelijk aan den beheerder worden ingediend.

Bij niet betaling binnen den gestelden termijn van acht dagen, of vóór het vertrek van het vaartuig en ingeval van maandelijksche afrekening, binnen acht dagen na ommekomst der maand, waarover de verstrekkingen loopen, wordt de rekening met 10% verhoogd en is de beheerder bevoegd verdere verstrekking te weigeren tot na de betaling van de rekening en de daarop gevallen verhooging.

Artikel 12. De beheerder stort de door hem ontvangen gelden wekelijks bij den algemeenen ontvanger van 's Lands kas te Ternate.

Artikel 13. Van de aanvragen en verstrekkingen wordt ten kantore van den beheerder een door het Hoofd van gewestelijk bestuur gefolieerd en geparafeerd boek aangehouden.

Het model van bedoeld boek wordt door het Hoofd van gewestelijk bestuur vastgesteld.

De aanvragen krijgen een doorloopend nummer en moeten, evenals de bewijzen van ontvangst, zoo spoedig

mogelijk na de ontvangst der aanvrage of het bewijs worden ingeschreven.

Artikel 14. Van de verstrekkingen wordt maandelijks een overzicht aangeboden aan het Hoofd van gewestelijk bestuur ter doorzending aan den Directeur der Burgerlijke Openbare Werken.

Artikel 15. Het beheer van de waterlevering te Ternate is opgedragen aan den Eerstaanwezend Waterstaatsambtenaar aldaar, die voor de vulling van het waterreservoir zorg draagt.

Artikel 16. Alle fraudes ter zake of ontduikingen van dit reglement, dan wel pogingen daartoe, worden beboet met *f* 50 (vijftig gulden) voor de eerste en *f* 100 (een honderd gulden) voor de tweede en volgende malen.

XXVI.

(*a*) Bij Staatsblad 1900 N° 143 is, met intrekking van de resolutie van 23 Januari 1833 N° 10 (Staatsblad N° 6) en met explicatie in zoover van de resolutie van 26 Juli 1831 N° 15 (Staatsblad N° 41) bepaald, dat de in de havens van Nederlandsch-Indië aanwezige voorraden van zoetwater en middelen tot verstrekking van dit water aan schepen, alles voor zoover den Lande toebehoorende, kosteloos zullen worden ter beschikking gesteld van oorlogsschepen van bevriende mogendheden tijdens zij in bedoelde havens vertoeven, met dien verstande, dat de beschikbaarstelling van een en ander slechts in zoover zal plaats hebben, als de beschikbare voorraad in verband met de behoefte voor 's Lands dienst, dit zal toelaten, alles ter beoordeeling van de hoogste ter plaatse aanwezige civiele autoriteit. Genoemd Sb. 1900 N° 143
M. XIV. is bij Sb. 1908 N° 518 toepasselijk verklaard op de Hospitaalschepen bedoeld in artikel 1 van de in Sb. 1907 N° 336 opgenomen conventie.

(*b*) Bij missive C. Z. d. d. 11 November 1896 N° 12172, is de havenmeester te Batavia uitgenoodigd om de commandeerende officieren van ter reede komende oorlogsschepen van bevriende natiën in kennis te stellen, dat levering van drinkwater kosteloos moet geschieden.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

(c) Bij G. b. van 4 Juli 1903 N° 37 is aan de N. V. „Maatschappij tot het drijven van Commissiehandel en het exploiteeren van pakhuizen en prauwen te Panaroekan" tot wederopzeggings vergunning verleend om, middels aansluiting op de bestaande pijpleiding, kosteloos Artesisch water uit de Gouvernements drinkwaterleiding aldaar af te tappen ten behoeve der watervoorziening van schepen ter reede, o. a. onder de voorwaarde, dat de maatschappij verplicht is, het water tot een maximum hoeveelheid van 140 M³ 's jaars gratis te leveren aan Gouvernementsschepen; zij is echter niet gehouden dagelijks meer dan 10 M³ te verstrekken.

XXVII. Regeling der heffing van loods- en steigergelden in de Emmahaven (Sb. 1896 n°. 221, 1901 n°. 80 en 1904 n°. 238).

Artikel 1. Schepen, die de Emmahaven binnenkomen of verlaten, zijn telkens loodsgeld verschuldigd overeenkomstig het bij deze ordonnantie behoorend tarief, voor zoover zij niet bij de bepalingen omtrent de toepassing van dat tarief van de betaling zijn vrijgesteld.

Artikel 2. Stoomschepen, die gebruik maken van een der voor die vaartuigen bestemde steigers in de Emmahaven, door daaraan gemeerd te worden, zijn steigergeld verschuldigd, en wel voor elke twaalf uren of gedeelte daarvan één halven cent per kubieken meter netto inhoud van het schip.

Wanneer wegens gebrek aan plaats langs de steigers, schepen naast elkander of wel achter elkander elk met een deel van den romp aan één steiger worden gemeerd, zijn die schepen te zamen verschuldigd het steigergeld, hetwelk zou betaald moeten worden door het grootste er van, indien dit alléén aan den steiger lag.

Elk schip betaalt dan naar verhouding van zijn netto inhoud.

Nimmer echter is voor een schip meer verschuldigd dan wanneer het alleen aan den steiger lag.

Vrijgesteld van de betaling van steigergeld zijn:

M. XIV.

a. 's Rijks schepen en vaartuigen;

b. zeilschepen;

c. stoomschepen, die de Emmahaven aandoen alleen met het doel daar eene lading kolen in te nemen of hun bunkervoorraad aan te vullen;

d. sleepbooten en stoombarkassen, die ter aanvulling

van haren kolenvoorraad aan een der steigers gemeerd zijn.

Artikel 3. De in de beide vorige artikelen bedoelde loods- en steigergelden worden voldaan:
wat de loodsgelden voor binnenkomende schepen betreft, binnen twee maal 24 uren na aankomst;
wat de steigergelden zoomede de loodsgelden voor uitgaande schepen betreft, vóór het verlaten van de haven, tenzij het schip in de haven gesloopt wordt, in welk geval het steigergeld betaald wordt binnen twee maal 24 uren na het laatste halve etmaal, waarover het verschuldigd is.

Artikel 4. De betaling der verschuldigde loods- en steigergelden geschiedt tegen bewijs, ten kantore van den Ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen aan de Emmahaven, die het bedrag berekent naar door den havenmeester te verstrekken opgaven, behelzende den inhoud van het schip en voor zooveel de steigergelden betreft, bovendien het aantal uren, door het schip aan den steiger verbleven.

Artikel 5. De schipper van elk schip dat de Emmahaven bezoekt, dan wel de vervanger van den schipper, is verplicht aan den Ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen of aan den havenmeester aldaar, desgevorderd, den meetbrief of verklaring omtrent den inhoud van zijn schip te vertoonen.

Artikel 6. Voor de betaling der in de artikelen 1 en 2 bedoelde loods- en steigergelden is de schipper aansprakelijk en het schip verbonden en executabel.

TARIEF van betaling van loodsgelden voor de Emmahaven:

Grootte van het vaartuig in kubieke meters netto inhoud.	Loodsgeld.	Bepalingen voor de toepassing van het tarief.
Minder dan 100	vrij.	*a.* Schepen, aan welke bij ontstentenis van loodsen, door den Havenmeester vergund is zonder loods de haven in- en uit te varen, betalen voor de gevallen, dat zij van de vergunning gebruik maken, het halve loodsgeld.
Van 100 tot beneden 500. . .	*f* 5.	
Van 500 tot beneden 1500. .	„ 10.	
Voor elke 1000 of gedeelte daavan meer, bovendien .	„ 10.	
		b. Voor de beweging der schepen in de haven is, ook wanneer hierbij de hulp van een loods is ingeroepen, geen loodsgeld verschuldigd.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Fl. III. **XXVIII (a). Regeling der betaling van steigergelden en van huur van loodsen en terreinen voor den opslag van steenkolen te Tandjoengpriok (Sb. 1910 n°. 563).**

Artikel 1.

Schepen, die meren aan een der kolensteigers aan het Oosterboord der binnenhaven te Tandjoengpriok, of zich aan een daaraan gemeerd liggend schip vastmaken, zijn steigergeld verschuldigd.

Dit steigergeld bedraagt 0.30 (dertig cent) per ton steenkolen van 1000 (één duizend) kilogrammen, welke in het schip geladen of uit het schip gelost worden, met een minimum van 0.04 cent per uur verblijf en per kubieken meter netto inhoud van het schip, zullende gedurende het laden of lossen van andere goederen dan steenkolen, steigergeld verschuldigd zijn overeenkomstig het bij deze ordonnantie behoorend tarief A, tenzij de schepen bij de bepalingen omtrent de toepassing van dat tarief van de betaling van steigergeld zijn vrijgesteld.

Bij het laden of lossen van g e m e n g d e l a d i n g, bestaande uit steenkolen en andere goederen, is steigergeld verschuldigd zoowel volgens het voor steenkolen geldend tarief als volgens tarief letter A, met dien verstande dat in totaal niet meer zal behoeven te worden betaald dan verschuldigd zou zijn geweest, indien de geladen of geloste hoeveelheid goederen in haar geheel uit steenkolen had bestaan.

Bij de berekening van het verschuldigd steigergeld worden bedragen van *f* 0.50 en minder verwaarloosd, die van meer dan *f* 0.50 doch minder dan *f* 1.—, voor *f* 1.— gerekend.

Het laden en lossen aan de kolensteigers moet, ter beoordeeling van den havenmeester, met bekwamen spoed geschieden.

Indien hieraan niet wordt voldaan, doet de havenmeester, zoo zulks door hem noodig wordt geacht, het schip afhalen.

Artikel 2.

Voor den opslag van steenkolen aan het Oosterboord der haven te Tandjoengpriok wordt huur gevorderd volgens het bij deze ordonnantie behoorend tarief Letter B.

Voor opslag op het terrein der Staatsspoorwegen be-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

draagt de huur gedurende de eerste drie maanden *f* 0.30 per ton, en gedurende elk volgend tijdvak van drie maanden *f* 0.10 per ton van 1000 (één duizend) kilogrammen gewicht.

Artikel 3.

De importeurs van steenkolen dienen tijdig aan den havenmeester de noodige aanvragen in voor den opslag dier steenkolen.
De havenmeester wijst de terreinen en loodsen aan, waar de kolen kunnen worden opgeslagen.

Artikel 4.

Bij den opslag van steenkolen zal door belanghebbenden per 500 ton moeten worden aangebracht minstens één ijzeren staaf, van voldoende lengte om tot het midden van den opgeslagen kolenhoop te reiken.

Artikel 5.

De Regeering is niet aansprakelijk voor eenige beschadiging der opgeslagen steenkolen.

Artikel 6.

De steigergelden, verschuldigd voor particuliere schepen, worden voldaan binnen 2 × 24 uren na het verlaten van den steiger, en in elk geval vóór het verlaten van de haven.
De betaling van de door particulieren verschuldigde huur voor het gebruik van loodsen en terreinen, geschiedt uiterlijk 14 dagen na het verstrijken van elk tijdvak van drie maanden, waarover de huur verschuldigd is.

Artikel 7.

De betaling van de in artikel 6 bedoelde steigergelden en huur geschiedt tegen bewijs ten kantore van den ontvanger der in- en uitvoerrechten te Tandjoengpriok, die het bedrag berekent naar opgaven van den havenmeester.

Artikel 8.

Van de voor 's Lands schepen en vaartuigen en voor
M. XIV. rijksschepen van bevriende mogendheden verschuldigde

steigergelden, zoomede voor de verschuldigde opslaghuur voor Gouvernements-steenkolen, worden de bedragen door den havenmeester berekend en opgegeven aan het Departement der Marine.

Die bedragen worden driemaandelijks, door verrekening, door de betrokken Departementen aan dat der Marine voldaan.

Het voor rijksschepen van bevriende natiën verschuldigd steigergeld wordt ten laste van het Departement der Marine gebracht.

Artikel 9.

De importeur van steenkolen is verplicht aan den ontvanger der in- en uitvoerrechten of aan den havenmeester desgevorderd cognossementen en verdere bewijsstukken van elke aangevoerde lading steenkolen te vertoonen, zoomede de bewijsstukken van de hoeveelheden afgeleverde en van het terrein verwijderde steenkolen.

Evenzoo is de gezagvoerder van het betrokken schip verplicht aan genoemde ambtenaren, desgevorderd, de bewijsstukken te vertoonen, waaruit de geloste of geladen hoeveelheden blijken.

Artikel 10.

Voor de betaling der in de artikelen 1 en 2 bedoelde steigergelden en huur is de schipper dan wel de importeur der steenkolen aansprakelijk, en zijn het schip en de opgeslagen steenkolen verbonden en executabel.

Overgangsbepaling.

Deze ordonnantie treedt in werking op 1 December 1910 en is niet van toepassing op steenkolen, waarvan ten genoege van den Gouverneur-Generaal, kan worden aangetoond, dat zij worden geladen of gelost krachtens contracten voor levering of voor vervoer, afgesloten, in Nederland vóór 4 November 1909 en in Nederlandsch-Indië vóór 1 Januari 1910, voor zoover die steenkolen verhandeld worden aan den kolensteiger vóór de opslagplaats der Staatsspoorwegen, zullende voor het lossen of laden daarvan aan den anderen kolensteiger, steigergeld verschuldigd zijn overeenkomstig het tarief letter A.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

L[a] A.

TARIEF van betaling van steigergelden voor het gebruik van de steigers der haven Tandjoengpriok.

Lengte van het vaartuig aan de steigers in meters.	Steigergeld per dag.	Bepalingen voor de toepassing van het tarief.
25 tot 30	*f* 15.—	*a.* De dag, waarop gemeerd wordt, en die waarop de steiger wordt verlaten, rekenen voor geheele dagen.
30 „ 40	„ 17.50	*b.* Een dag wordt echter voor hetzelfde schip nooit dubbel berekend.
40 „ 50	„ 20.—	*c.* Schepen van minder lengte dan 25 meters zijn van de betaling volgens dit tarief vrijgesteld, doch worden alleen toegelaten wanneer er beschikbare ruimte is en geen grooter schip aan den steiger wenscht te meren.
50 „ 60	„ 22.50	*d.* Zeilschepen betalen de helft van dit tarief.
60 „ 70	„ 25.—	
70 „ 80	„ 27.50	
80 „ 90	„ 30.—	
90 „ 100	„ 32.50	
100 „ 110	„ 35.—	
110 „ 120	„ 37.50	
120 „ 130	„ 40.—	
Voor elke 10 Meters en elk gedeelte daarvan meer.	„ 2.50	

L[a] B.

TARIEF van betaling van huur voor het gebruik der steenkolenloodsen en terrein aan het Oosterboord van de haven Tandjoengpriok.

a. Het tarief regelt zich naar gelang de opslag der kolen plaats vindt op een der drie strooken van het terrein aangegeven op onderstaande schets:

Grens van den steiger

^ 27 meters v	strook A.
^ 27 meters v	strook B.
^ 22½ meter v	strook C.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

b. De huur bedraagt voor opslag in de open lucht:
voor de strook A, bedoeld bij L^a *a* van het tarief, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.35 per ton;
voor de strook B, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.30 per ton;
voor de strook C, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.25 per ton; en
gedurende elk volgend tijdvak van drie maanden voor ieder der drie strooken *f* 0.10 per ton.

Voor opslag in de loodsen:
voor de gedeelten der loodsen, vallende in de stook A, bedoeld bij L^a *a* van het tarief, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.55 per ton;
idem, vallende in de strook B, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.50 per ton;
idem, vallende in de strook C, gedurende de eerste drie maanden *f* 0.45 per ton; en
gedurende elk volgend tijdvak van drie maanden voor de gedeelten, vallende in ieder der drie strooken, *f* 0.20 per ton.

c. De huur wordt berekend per drie maanden en gaat over de geheele tot opslag aangegeven lading steenkolen in met den dag, waarop met de lossing wordt aangevangen.

d. Voor de berekening van wat voor de bij *c* bedoelde lading steenkolen over het tweede en de volgende tijdvakken van drie maanden aan opslag verschuldigd is, worden bij het begin van elk nieuw ingetreden tijdvak de hoeveelheden, die van de opgeslagen partij verstrekt zijn geworden, in mindering gebracht.

e. Waar in dit tarief sprake is van tonnen, worden bedoeld tonnen van 1000 (een duizend) kilogrammen gewicht.

XXVIII (*b*). Heffing van loods- en kaaigelden te Tandjoengpriok (Sb. 1890 n°. 202, 1895 n°. 203, 1904 n°. 385).

Artikel 1. Schepen, die de haven Tandjoengpriok binnenkomen of verlaten, zijn telkens loodsgeld verschuldigd overeenkomstig het bij deze ordonnantie behoorend
M. XIV. tarief A, voor zoover zij niet bij de bepalingen omtrent

de toepassing van dat tarief van de betaling zijn vrijgesteld.

Artikel 2. Schepen die gebruik maken van de kaaimuren der binnenhaven door daaraan te meren, zijn
M. XIV. kaaigeld verschuldigd overeenkomstig het bij deze ordonnantie behoorend tarief letter B, tenzij zij bij de bepalingen omtrent de toepassing van dat tarief van de betaling zijn vrijgesteld.

Artikel 3. De in de beide vorige artikelen bedoelde loods- en kaaigelden worden voldaan:
wat de loodsgelden voor binnenkomende schepen betreft, binnen tweemaal 24 uren na aankomst;
wat de kaaigelden zoomede de loodsgelden voor uitgaande schepen betreft, vóór het verlaten van de haven, tenzij het schip in de haven gesloopt wordt, in welk geval het kaaigeld betaald wordt binnen tweemaal 24 uren na den laatsten dag, waarvoor het verschuldigd is.

Artikel 4. De betaling der verschuldigde loods- en kaaigelden geschiedt, tegen bewijs, ten kantore van den ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen te Tandjoengpriok, die het bedrag berekent naar eene opgave van den havenmeester, behelzende, wat het loodsgeld betreft: den inhoud van het vaartuig; wat het kaaigeld aangaat: de lengte door het schip aan de kaai ingenomen en het aantal dagen, daaraan verbleven.

Artikel 5. De schipper (of zijn vervanger) van elk schip dat de haven van Tandjoengpriok bezoekt, is verplicht aan den Ontvanger der in- en uitvoerrechten en accijnzen of aan den havenmeester aldaar, desgevorderd, den meetbrief of de verklaring omtrent den inhoud van zijn schip of vaartuig te vertoonen.

Artikel 6. Voor de betaling der in artikel 1 en 2 bedoelde loods- en kaaigelden is de schipper aansprakelijk en het schip verbonden en executabel.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Bijlage Letter **A.**

TARIEF van betaling van loodsgelden voor de haven Tandjoengpriok.

Grootte van het vaartuig in M³ netto inhoud.	Loodsgeld.	Bepalingen voor de toepassing van het tarief.
beneden de 100	vrij.	*a.* Schepen, aan welke door den havenmeester vergund is zonder loods de haven in- en uit te varen, betalen voor gevallen dat zij van die vergunning gebruik maken, het halve loodsgeld, behalve in het geval sub *b* genoemd.
100— 500	ƒ 2.50	
500—1500	„ 5.—	
1500—2500	„ 10.—	
2500—3500	„ 15.—	
voor elk 1000 meer of gedeelte daarvan.....	„ 5.—	*b.* Schepen, die tusschen zonsondergang en zonsopgang de haven in- en uitvaren, betalen in elk geval het dubbel loodsgeld.
		c. Voor de beweging der schepen in de haven is, ook wanneer hierbij de hulp van een loods is ingeroepen, geen loodsgeld verschuldigd.
		d. Nederlandsche en vreemde oorlogsschepen en 's Rijks vaartuigen zijn van de betaling van loodsgelden vrijgesteld, indien aan die schepen door den havenmeester vergund is zonder loods de haven in- en uit te varen.

Bijlage Letter **B.**

TARIEF van betaling van kaaigelden voor het gebruik van de kaaimuren der haven Tandjoengpriok.

Lengte door het vaartuig aan de kade ingenomen in meters.	Kaaigeld per dag.	Bepalingen voor de toepassing van het tarief.
beneden de 25	vrij.	*a.* De dag, waarop gemeerd wordt en die waarop de kade wordt verlaten, rekenen voor geheele dagen.
25 tot 30	ƒ 15.—	
30 „ 40	„ 17.50	
40 „ 50	„ 20.—	
50 „ 60	„ 22.50	*b.* Een dag wordt echter voor hetzelfde schip nimmer dubbel gerekend.
60 „ 70	„ 25.—	
70 „ 80	„ 27.50	

Lengte door het vaartuig aan de kade ingenomen in meters.	Kaaigeld per dag.	Bepalingen voor de toepassing van het tarief.
80 tot 90	ƒ 30.—	c. Schepen van minder lengte dan 25 meters worden alleen dan aan de kade toegelaten, wanneer er beschikbare ruimte is en geen grooter schip aan de kade wenscht te meren.
90 „ 100	„ 32.50	
100 „ 110	„ 35.—	
110 „ 120	„ 37.50	
Voor elke 10 meters en elk gedeelte daarvan meer.....	„ 2.50	d. Wanneer schepen naast elkander meren omdat langs de kade plaats te kort komt, betalen zij elk de helft van het voor het aan de kaai liggende schip verschuldigd kaaigeld, terwijl als regel wordt aangenomen dat een schip niet aan een ander aan de kaai liggend schip wordt gemeerd, dat kleiner is dan het gemeerd wordende schip. Nimmer betaalt een schip intusschen meer dan in het geval dat het in gewone omstandigheden aan de kade lag.
		e. 's Rijks schepen en vaartuigen zijn van de betaling van kaaigeld vrijgesteld.
		f. Zeilschepen betalen de helft van het vastgesteld tarief.
		g. Binnenvaartuigen en de op ongezegelde jaarpassen varende vaartuigen, bedoeld bij artikel 1 §§ *b*, *c*, *d* en *f* van Sb. 1874 n°. 113 (1), zijn van de betaling van kaaigeld vrijgesteld, doch worden alleen aan de kade toegelaten, wanneer de havenmeester meent dat dit zonder nadeel of bezwaar voor de overige scheepvaart geschieden kan.

XXVIII (c). Tarief voor de huur van de loopkranen te Tandjoengpriok (Gouvernements besluit 4 Februari 1892 n°. 14).

M. XIV. Voor het publiek wordt de gelegenheid opengesteld om van de te Tandjoengpriok aanwezige vervoerbare stoomkranen voor het laden en lossen van goederen gebruik te maken tegen betaling van ƒ 15.— per dag, gerekend

(1) Lees art. 1 §§ *b*, *c*, *d* en *f* Sb. 1905 n°. 316. Red.

van 7u 's morgens tot 5u 's avonds, waaronder begrepen één uur schafttijd, en van *f* 7.50 per halven dag, gerekend van 7u tot 11u 30m 's morgens, en van 12u 30m tot 5u 's namiddags, en verder *f* 2.50 per uur buiten genoemde uren, zijnde hieronder alle kosten voor de bediening der kranen doch geen kosten voor de behandeling der goederen begrepen.

De huurder blijft aansprakelijk voor alle schaden, veroorzaakt door het beladen der kranen met zwaarder lasten dan met het draagvermogen der kranen overeenkomt.

XXVIII (*d*). Tarief voor de huur van de 25 tons stoomkraan te Tandjoengpriok (Gouvernements beluit 4 Februari 1892 nº. 14).

M. XIV.

Bij gebruik van stoomkracht.

I. Voor het eenvoudig lichten van lasten: eene vaste som van *f* 25.— voor vergoeding van de voor het gebruik benoodigde bediening, brandstoffen enz. en *f* 2.— per ton of gedeelte daarvan.

II. Voor meer samengestelde verrichtingen van de kraan, waarbij de te lichten voorwerpen lang in de kraan blijven hangen of herhaald op en neerhalen noodzakelijk is: *f* 50.— per dag, van 's morgens 7u tot 's avonds 5u, waaronder begrepen de tijd noodig voor het stoom opmaken en 1 uur schafttijd;

f 30.— voor een halven dag, gerekend van 7u 's morgens tot 11u 30m 's middags en van 12u 30m 's middags tot 5u 's avonds.

Buiten de boven opgegeven uren wordt voor het gebruik der kraan *f* 7.50 in rekening gebracht.

Bij gebruik van handkracht.

I. Voor het eenvoudig lichten van lasten *f* 2.— per ton gewicht van het te lichten voorwerp, vermeerderd met het koelieloon voor het bewegen der kraan, zijnde het toezicht begrepen onder de *f* 2.— per ton.

II. Voor meer samengestelde verrichtingen van de kraan, waarbij de te lichten voorwerpen lang in de kraan blijven hangen of herhaald op- en neerhalen noodzakelijk is: *f* 2.50 per uur of gedeelte van een uur vermeerderd met het koelieloon als sub I.

XXIX. Regeling der heffing van steigergeld te Makasser (Sb. 1906 n°. 116).

Artikel 1.

(1) Schepen en vaartuigen, welke aan den handelssteiger of aan het steenkolenhoofd gemeerd liggen, zijn steigergeld verschuldigd.

M. XIV. (2) Van de betaling van steigergeld zijn vrijgesteld:

a. Rijksschepen en vaartuigen;

b. vaartuigen kleiner dan 20 M³ netto inhoud;

c. schepen en vaartuigen, welke op last van den havenmeester aan den steiger liggen.

Artikel 2.

(1) Het steigergeld bedraagt een cent per etmaal en per M³ netto inhoud van het schip of vaartuig.

(2) Gedeelten van etmalen worden tot volle uren afgerond en naar evenredigheid berekend. Gedeelten van uren worden bij deze berekening verwaarloosd.

(3) Als minimum wordt een half etmaal in rekening gebracht.

Artikel 3.

Wanneer wegens gebrek aan plaats aan den handelssteiger of aan het steenkolenhoofd schepen naast elkaar moeten meren, zijn die schepen te zamen verschuldigd het steigergeld, hetwelk zou betaald moeten worden door het grootste ervan, indien dit alleen aan den steiger lag. Elk schip betaalt dan naar verhouding van zijn netto inhoud.

Artikel 4.

(1) Het steigergeld moet worden betaald ten kantore van den havenmeester binnen 2 etmalen, nadat van den handelssteiger of van het steenkolenhoofd werd afgehaald, en steeds vóór vertrek naar zee.

(2) De havenmeester is bevoegd met eene borgstelling genoegen te nemen.

Artikel 5.

Voor de betaling van het steigergeld is de gezagvoerder aansprakelijk en het schip of vaartuig verbonden en executabel.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

XXX. Reglement tot regeling van het gebruik door particulieren van 's Lands los- en laadhoofd ter hoofdplaats Ternate (Sb. 1901 n°. 84, 1902 n°. 398, 1910 n°. 423).

Artikel 1. Behoudens het technisch toezicht van den eerstaanwezenden ambtenaar bij den Waterstaat en 's Lands Burgerlijke Openbare Werken in de residentie Ternate en Onderhoorigheden, is met het beheer over 's Lands los- en laadhoofd ter hoofdplaats Ternate belast de Havenmeester aldaar.

Artikel 2. Voor het gebruik van het los- en laadhoofd door particuliere vaartuigen, zoomede voor het gebruik maken van de op dat hoofd gelegde rails en van de aan het Gouvernement toebehoorende spoorwagens wordt eene vergunning van den Havenmeester vereischt.

Wordt die vergunning te gelijkertijd gevraagd ten behoeve van twee of meer vaartuigen, dan stelt de Havenmeester de volgorde vast, waarin de schepen van bovenbedoeld hoofd gebruik zullen maken, met dien verstande dat stoomschepen den voorrang hebben boven zeilschepen.

Hij is tevens bevoegd voor elk vaartuig het tijdstip te bepalen, waarop het ten behoeve van anderen van het los- en laadhoofd zal hebben af te halen.

Bij overschrijding van dat tijdstip wordt eene boete verbeurd van *f* 10 (tien gulden) voor elk uur verzuim.

Artikel 3. Gezagvoerders van vaartuigen, die zonder de bij artikel 2 bedoelde vergunning aan het los- en laadhoofd meren, wordt door den Havenmeester aangezegd om onmiddellijk af te halen.

Een uur na de aanzegging niet daaraan voldaan hebbende, beloopen zij eene geldboete van *f* 10 (tien gulden) voor het eerste en *f* 5 (vijf gulden) voor elk volgend uur.

Zij, die voor het vervoer van goederen, zonder daartoe vergunning van den Havenmeester bekomen te hebben, gebruik maken van de op bedoeld hoofd gelegde rails met of zonder de aan het Gouvernement toebehoorende spoorwagens, worden gestraft met eene boete van *f* 10 (tien gulden).

Artikel 4. Indien oorlogsschepen (zoowel vreemde als
M. XIV. Nederlandsche), Gouvernements vaartuigen, door het

Rijk gecharterde particuliere schepen of vaartuigen, die uitsluitend voor rekening of ten dienste van het Gouvernement gebezigd worden, van het los- en laadhoofd wenschen gebruik te maken, is de Havenmeester bevoegd de daaraan gemeerde schepen te doen afhalen.

Gelijke bevoegdheid is den Havenmeester toegekend ten aanzien van zeilschepen, wanneer de bovenbedoelde vergunning ten behoeve van een stoomschip gevraagd wordt.

Bij niet opvolging van de te dezen aanzien gegeven bevelen binnen het uur, wordt eene gelijke boete verbeurd als in de laatste alinea van artikel 2 gesteld.

Artikel 5. Voor het gebruik van het los- en laadhoofd is eene vergoeding verschuldigd, bedragende:

a. voor laadprauwen en Inlandsche vaartuigen, die voor het lossen of laden van op de reede liggende schepen gebezigd worden, *f* 0.50 per reis;

b. voor alle andere zeil- en stoomschepen: *f* 10 voor zeil- en *f* 25 voor stoomschepen per etmaal of gedeelte daarvan.

Bovendien is voor het gebruik maken van de op het los- en laadhoofd gelegde rails, dan wel voor het gebruik maken van die rails en de aan het Gouvernement toebehoorende spoorwagens verschuldigd eene vergoeding van respectievelijk *f* 5 en *f* 7.50 per etmaal of gedeelte daarvan.

Inlandsche vaartuigen, met uitzondering van die sub *a* genoemd, mogen kosteloos aan het hoofd laden en lossen als er geen schip aan het hoofd gemeerd ligt.

Artikel 6. Van de betaling der bij artikel 5 bedoelde vergoedingen, zijn vrijgesteld:

M. XIV. *a.* oorlogsschepen (zoowel vreemde als Nederlandsche), Gouvernements vaartuigen, door het Rijk gecharterde particuliere schepen en alle vaartuigen, die uitsluitend voor rekening of ten dienste van het Gouvernement gebruikt worden;

b. vaartuigen die in het geval bedoeld bij artikel 4, moeten afhalen, indien zij niet langer dan tweemaal 24 uur aan het hoofd gelegen hebben.

In het tegenovergesteld geval zijn de vergoedingen niet verschuldigd over het etmaal, waarin afgehaald en over dat, waarin opnieuw aan het hoofd gemeerd wordt.

Artikel 7. Bij het gebruik maken van het los- en

laadhoofd, zoomede bij het lossen en laden der goederen, zorgt de Havenmeester voor de handhaving van de „Keur tegen het beschadigen van 's Lands waterwerken", vastgesteld bij de ordonnantie van 21 December 1854 (Staatsblad N° 95).

M. IV (*b*).

Alle schaden, aan dat hoofd, aan de daarop gelegde rails of aan de spoorwagens van het Gouvernement toegebracht, worden door hem bij proces-verbaal geconstateerd.

Van dit proces-verbaal zendt hij onmiddellijk afschrift aan het Hoofd van plaatselijk bestuur, dat de schade doet opnemen en eene begrooting van de kosten van herstelling laat opmaken.

Die kosten worden op eerste aanzegging voldaan, dan wel voor de betaling daarvan borg gesteld ten genoegen van den Havenmeester.

Artikel 7*a*. Schepen mogen niet onmiddellijk tegen de wrijfpalen aanliggen, doch moeten van kurkezakken, wrijfhouten als anderszins worden voorzien.

Het los- en laadhoofd moet, wanneer een schip daarvan gebruik maakt, minstens eenmaal per dag, en in ieder geval korten tijd vóór of spoedig na het tijdstip, dat het schip afhaalt, van wege den gezagvoerder of agent van het schip worden aangeveegd en schoongemaakt.

Onverminderd de bepalingen omtrent de quarantaine, heeft de havenmeester de bevoegdheid elk schip of vaartuig het verblijf aan het los- en laadhoofd te ontzeggen, wanneer de bevoegde geneeskundige autoriteit dien maatregel in het belang van de openbare gezondheid noodig verklaart. De havenmeester wijst aan dat schip dan een ligplaats aan op de reede of, zoonoodig, daar buiten.

Bij overtreding van de bepalingen in de 1e en 2e alinea beloopt de gezagvoerder of agent van het schip eene geldboete van *f* 25.— (vijf en twintig gulden) en, bij niet dadelijke voldoening aan de aanzegging, bedoeld in de vorige alinea, eene geldboete van *f* 25.— (vijf en twintig gulden) voor ieder uur vertraging.

Artikel 8. Nadat een schip van het hoofd heeft afgehaald, kan de Havenmeester vorderen, dat de goederen, die uit dat schip gelost of daarvoor bestemd zijn, van dat hoofd verwijderd worden.

Wordt aan de aanzegging daartoe binnen 24 uur niet voldaan, dan heeft de verwijdering dier goederen plaats op kosten en risico van den Gezaghebber of agenten van

het schip, die daarenboven eene boete beloopen van *f* 25 (vijf en twintig gulden).

Artikel 8*a*. De Havenmeester regelt het verkeer op het los- en laadhoofd zoodanig, dat de orde en veiligheid niet verstoord worden en de schepen, die van het los- en laadhoofd en de daarop gelegde rails en van de spoorwagens gebruik maken, bij het lossen en laden der goederen geen belemmering ondervinden. Hij is bevoegd het los- en laadhoofd daartoe, zoo noodig, te sluiten voor personen, die met het schip dan wel met het lossen en laden niets te maken hebben.

Inlandsche werklieden moeten, zoolang zij zich op het los- en laadhoofd bevinden, een band voorzien van een onderscheidingsteeken om den bovenarm dragen.

Door of vanwege den persoon, het handelslichaam of de vereeniging, waarbij de werklieden in dienst zijn, moet een exemplaar van den door dezen te dragen band worden nedergelegd ten kantore van den Havenmeester, die bevoegd is te vorderen, dat de band door een anderen wordt vervangen, als het onderscheidingsteeken naar zijn oordeel niet meer aan het doel beantwoordt.

Het is verboden, op het los- en laadhoofd noodeloos rumoer te maken, het werk van anderen te belemmeren of in het algemeen wanorde te plegen.

Leegloopers mogen zich niet op het los- en laadhoofd begeven en moeten, indien zij zich niettemin aldaar bevinden, op eerste aanzegging het los- en laadhoofd verlaten, bij gebreke waarvan zij verwijderd zullen worden.

Overtreding van de bepalingen van dit artikel, alsmede het niet opvolgen van door den havenmeester krachtens dit artikel gegeven bevelen, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste *f* 100.— (één honderd gulden) dan wel, naar gelang van den landaard der overtreders, met gevangenisstraf van ten hoogste 8 dagen of met ten arbeidstelling voor den kost zonder loon van ten hoogste 3 maanden.

Artikel 9. De Havenmeester zorgt voor de inning der bij dit Reglement bedoelde vergoedingen en kosten en stort deze eenmaal 's maands in 's Lands kas.

Voor de voldoening dier gelden en voor de boeten behalve voor die opgelegd ingevolge artikel 8*a*, is het schip of vaartuig verbonden en executabel.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

XXX (a) Reglement tot regeling van het gebruik door particulieren van 's Lands los- en laadhoofd ter hoofdplaats Amboina en Banda-Neira (Sb. 1911 nº. 119).

Artikel 1. Behoudens het technisch toezicht van den eerstaanwezenden ambtenaar bij den Waterstaat en 's Lands Burgerlijke Openbare Werken in de residentie Amboina, is met het beheer over 's Lands los- en laadhoofd ter hoofdplaats Amboina en te Banda-Neira belast de Havenmeester aldaar.

Artikel 2. Voor het gebruik van het los- en laadhoofd door particuliere vaartuigen wordt eene vergunning van den Havenmeester vereischt.

Wordt die vergunning te gelijkertijd gevraagd ten behoeve van twee of meer vaartuigen, dan stelt de Havenmeester de volgorde vast, waarin de schepen van bovenbedoeld hoofd gebruik zullen maken, met dien verstande dat stoomschepen den voorrang hebben boven zeilschepen.

Hij is tevens bevoegd voor elk vaartuig het tijdstip te bepalen, waarop het ten behoeve van anderen van het los- en laadhoofd zal hebben af te halen.

Bij overschrijding van dat tijdstip wordt eene boete verbeurd van *f* 10.— (tien gulden) voor elk uur verzuim.

Artikel 3. Gezagvoerders van vaartuigen, die zonder de bij artikel 2 bedoelde vergunning aan het los- en laadhoofd meren, wordt door den Havenmeester aangezegd om onmiddellijk af te halen.

Een uur na de aanzegging niet daaraan voldaan hebbende, beloopen zij eene geldboete van *f* 10.— (tien gulden) voor het eerste en *f* 5.— (vijf gulden) voor elk volgend uur.

Artikel 4. Indien oorlogsschepen (zoowel vreemde als
M. XIV. Nederlandsche), Gouvernements vaartuigen, door het Rijk gecharterde particuliere schepen of vaartuigen, die uitsluitend voor rekening of ten dienste van het Gouvernement gebezigd worden, van het los- en laadhoofd wenschen gebruik te maken, is de Havenmeester bevoegd de daaraan gemeerde schepen te doen afhalen.

Gelijke bevoegdheid is den Havenmeester toegekend ten aanzien van zeilschepen, wanneer de bovenbedoelde vergunning ten behoeve van een stoomschip gevraagd wordt.

Bij niet opvolging van de te dezen aanzien gegeven

bevelen binnen het uur, wordt eene gelijke boete verbeurd als in de laatste alinea van artikel 2 gesteld.

Artikel 5. Voor het gebruik van het los- en laadhoofd is eene vergoeding verschuldigd, bedragende:

a. voor laadprauwen en Inlandsche vaartuigen, die voor het lossen of laden van op de reede liggende schepen gebezigd worden, *f* 0.50 (vijftig cent) per reis;

b. voor alle andere zeil- en stoomschepen: *f* 10.— (tien gulden) voor zeil- en *f* 25.— voor stoomschepen per etmaal of gedeelte daarvan.

Inlandsche vaartuigen, met uitzondering van die sub *a* genoemd, mogen kosteloos aan het hoofd laden en lossen als er geen schip aan het hoofd gemeerd ligt.

Artikel 6. Van de betaling der bij artikel 5 bedoelde vergoeding zijn vrijgesteld:

M. XIV. *a.* oorlogsschepen (zoowel vreemde als Nederlandsche) Gouvernements vaartuigen, door het Rijk gecharterde particuliere schepen en alle vaartuigen, die uitsluitend voor rekening of ten dienste van het Gouvernement gebruikt worden;

b. vaartuigen, die in het geval, bedoeld bij artikel 4, moeten afhalen, indien zij niet langer dan tweemaal 24 uur aan het hoofd gelegen hebben.

In het tegenovergesteld geval is de vergoeding niet verschuldigd over het etmaal, waarin afgehaald en over dat, waarin op nieuw aan het hoofd gemeerd wordt.

Artikel 7. Bij het gebruik maken van het los- en laadhoofd, zoomede bij het lossen en laden der goederen, zorgt de Havenmeester voor de handhaving van de „Keur tegen het beschadigen van water- en van bevloeiingswerken van openbaar nut", vastgesteld bij de ordon-
M. IV (*b*). nantie van 21 December 1854 (Staatsblad N° 95), gewijzigd bij Staatsblad 1904 N° 202.

Alle schaden, aan dat hoofd toegebracht, worden door hem bij proces-verbaal geconstateerd.

Van dit proces-verbaal zendt hij onmiddellijk afschrift aan het Hoofd van plaatselijk bestuur, dat de schade doet opnemen en eene begrooting van de kosten van herstelling laat opmaken.

Die kosten worden op eerste aanzegging voldaan, dan wel voor de betaling daarvan borg gesteld ten genoegen van den Havenmeester.

Artikel 8. Schepen mogen niet onmiddellijk tegen de

wrijfpalen aanliggen, doch moeten van kurkezakken, wrijfhouten als anderszins worden voorzien.

Het los- en laadhoofd moet, wanneer een schip daarvan gebruik maakt, minstens eenmaal per dag, en in ieder geval korten tijd vóór of spoedig na het tijdstip, dat het schip afhaalt, van wege den gezagvoerder of agent van het schip worden aangeveegd en schoongemaakt.

Onverminderd de bepalingen omtrent de quarantaine, heeft de havenmeester de bevoegdheid elk schip of vaartuig het verblijf aan het los- en laadhoofd te ontzeggen, wanneer de bevoegde geneeskundige autoriteit dien maatregel in het belang van de openbare gezondheid noodig verklaart. De havenmeester wijst aan dat schip dan een ligplaats aan op de reede of, zoo noodig, daar buiten.

Bij overtreding van de bepalingen in de 1e en 2e alinea beloopt de gezagvoerder of agent van het schip eene geldboete van *f* 25.— (vijf en twintig gulden) en, bij niet dadelijke voldoening aan de aanzegging, bedoeld in de vorige alinea, eene geldboete van *f* 25.— (vijf en twintig gulden) voor ieder uur vertraging.

Artikel 9. Nadat een schip van het hoofd heeft afgehaald, kan de Havenmeester vorderen, dat de goederen, die uit dat schip gelost of daarvoor bestemd zijn, van dat hoofd verwijderd worden.

Wordt aan de aanzegging daartoe binnen 24 uur niet voldaan, dan heeft de verwijdering dier goederen plaats op kosten en risico van den Gezagvoerder of de agenten van het schip, die daarenboven eene boete beloopen van *f* 25.— (vijf en twintig gulden).

Artikel 10. De Havenmeester regelt het verkeer op het los- en laadhoofd zoodanig, dat de orde en veiligheid niet verstoord worden en de schepen, die van het los- en laadhoofd gebruik maken, bij het lossen en laden der goederen geen belemmering ondervinden. Hij is bevoegd het los- en laadhoofd daartoe, zoo noodig, te sluiten voor personen, die met het schip dan wel met het lossen en laden niets te maken hebben.

Inlandsche werklieden moeten, zoolang zij zich op het los- en laadhoofd bevinden, een band voorzien van een onderscheidingsteeken om den bovenarm dragen.

Door of van wege den persoon, het handelslichaam of de vereeniging, waarbij de werklieden in dienst zijn, moet een exemplaar van den door dezen te dragen band

worden nedergelegd ten kantore van den Havenmeester, die bevoegd is te vorderen, dat de band door een anderen wordt vervangen, als het onderscheidingsteeken naar zijn oordeel niet meer aan het doel beantwoordt.

Het is verboden, op het los- en laadhoofd noodeloos rumoer te maken, het werk van anderen te belemmeren of in het algemeen wanorde te plegen.

Leegloopers mogen zich niet op het los- en laadhoofd begeven en moeten, indien zij zich niettemin aldaar bevinden, op eerste aanzegging het los- en laadhoofd verlaten, bij gebreke waarvan zij verwijderd zullen worden.

Overtreding van de bepalingen van dit artikel, alsmede het niet opvolgen van door den Havenmeester krachtens dit artikel gegeven bevelen, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste *f* 100.— (één honderd gulden) dan wel, naar gelang van den landaard der overtreders, met gevangenisstraf van ten hoogste 8 dagen of met tenarbeidstelling voor den kost zonder loon van ten hoogste 3 maanden.

Artikel 11. De Havenmeester zorgt voor de inning van de bij dit Reglement bedoelde vergoedingen en kosten en stort deze eenmaal 's maands in 's Lands kas.

Voor de voldoening dier gelden en voor de boeten, behalve voor die opgelegd ingevolge artikel 10, is het schip of vaartuig verbonden en executabel.

XXXI. Ceremonieel.

(*a*) Batavia. Vaststelling van het ceremonieel, in acht te nemen bij eerste aankomst te Batavia of vertrek van daar naar Nederland van hooge Staatsdienaren (Bb. 4458).

De Vice-President en leden van den Raad van Nederlandsch-Indië, de Commandanten van het Leger en der Zeemacht in Nederlandsch-Indië, de President der beide Hooge Gerechtshoven in Nederlandsch-Indië, de Generaal of Vlagoffier, die geen bevelvoerder der land- of zeemacht in Nederlandsch-Indië is wordt te Tandjoengpriok, van het station tot aan boord en omgekeerd, door den havenmeester bebegeleid.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

(*b*) Macasser. Reglement van ceremonieel en eerbewijzen in het gouvernement Celebes en Onderhoorigheden (Stbl. 1862 nº 149, 1885 nº 12).

1º. Bij aankomst van den nieuw benoemden Gouverneur te Makasser.

Zoodra het vaartuig enz.

Op den tijd van debarkement wordt de benoemde Gouverneur van boord gehaald en naar de Gouvernementswoning geleid door ..... en den havenmeester.

3º. Bij het vertrek van eenen afgetreden Gouverneur, die verplaatst of eervol ontslagen is.

..... De afgetreden Gouverneur wordt naar boord geleid door ..... en den havenmeester.

(*c*) Padang. Reglement opgenomen in Stbl. 1889 nº 123.

I. Bij aankomst van den benoemden Gouverneur te Padang.

Op den tijd van debarkement wordt de Gouverneur van boord gehaald en naar de Gouvernementswoning geleid door: ....., den havenmeester.

III. Bij vertrek van een eervol afgetreden Gouverneur.

..... De afgetreden Gouverneur wordt aan boord geleid door: ..... en den havenmeester.

(*d*) Wanneer geene saluten en geene eerbewijzen hoegenaamd ook worden verlangd (Stbl. 1910 nº 661).

Indien autoriteiten verlangen, dat niet voor hen zal worden gesalueerd, zal het vaartuig waarop, of de sloep waarin zij zich bevinden, op eene zichtbare plaats den witten wimpel vertoonen, en ingeval geene eerbewijzen hoegenaamd worden verlangd, den blauwen wimpel voeren.

XXXII. Tijbal inrichtingen.

Bijzonderheden omtrent de tijdseinen te Tandjoengpriok en Soerabaja.

Als officiëele tijd voor geheel Java en Madoera geldt de zoogenaamde Midden-Javatijd, welke op 12 minuten later dan Bataviatijd wordt gesteld.

In verband hiermede worden de tijdseinen te Tan-

djoengpriok en Soerabaja gedaan door het horizontaal laten vallen der borden ten 16^u 40^m $45^s,5$ middelbare tijd Greenwich, overeenkomende met 0^u middelbare Midden-Javatijd.

De 4 borden van de tijdseininrichtingen worden 5 minuten vóór bovengenoemde tijdstippen onder een hoek van 45° en 2 minuten vóór die tijden verticaal gezet om op de aangegeven tijden horizontaal te vallen.

Mocht het onverhoopt gebeuren, dat de borden te vroeg of te laat vallen, zoo zal er een roode vlag met wit blok geheschen worden; die vlag blijft waaien tot 5 minuten vóór 1 uur.

De tijdseinen zullen alsdan ten 1^u midd. Midden-Javatijd herhaald worden op dezelfde wijze als boven is aangegeven.

Op Zon- en feestdagen worden geene tijdseinen gedaan.

Wanneer ten half 12 uur voormiddag of ná het foutief vallen der borden ten 0^u midd. tijd, een blauwe vlag geheschen wordt, zoo zullen er dien dag geene tijdseinen worden gedaan en duidt zulks aan dat de tijdseininrichting defect is geraakt.

Diverse bepalingen.

De tijdbal-inrichting te Soerabaja maakt een onderdeel uit van het Marine-etablissement aldaar en heeft de havenmeester daarmede geene bemoeienis.

De tijdbal-inrichting te Tandjoengpriok behoort tot het havendepartement aldaar en staat de fungeerende beheerder van die inrichting, zijnde een der te Tandjoengpriok in dienst zijnde loodsen, aan te wijzen door den Chef van het Departement der Marine (Sb. 1905 N° 446), onder bevelen van den havenmeester.

De beheerder van den tijdbal is vrijgesteld van persoonlijken schutterlijken dienst (Staatsblad 1866 N° 104).

XXXIII. Verzameling van keuren enz. op scheepvaartgebied.

Sumatra.

Lamp. Districten. Verordening houdende verbodsbepalingen omtrent gebruik van los- en laadhoofd T. Betong. Jav. Court. 18/11—87 N° 92.

Verordening tot beveiliging van het landeinde Kalianda en gedeelte telegraafkabel. Jav. Court. 18/11—89 N° 92.

Verordening op het verhuren van vaartuigen (tambangans) te Telok Betong voor overvoer van passagiers enz. Jav. Crt. 29/1—04 N° 8.

Sum. Westkust. Verordening op het lossen en laden aan de kade van de Padangrivier. Jav. Crt. 16/11—77 N° 92.

Tapian na Oeli. Verordening op den verhuur van vaartuigen (tambangan) te Sibolga voor den overvoer van passagiers en hunne bagage en goederen van en naar de reede van Sibolga en tusschen de plaatsen Sibolga, Djaga-Djaga en Loemoet. Jav. Crt. 25/6—09 N° 50.

Palembang. Verbodsbepalingen tot het plaatsen van awangans (stokken) in eenige rivieren in de afdeeling Iliran en Banjoeasin. Besluit Resident Palembang 9 December '01 N° 1055.

Bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op de Lalangrivier. Besluit Resident Palembang 6 November 1905 Jav. Crt. 14/11—05 N° 91 gewijzigd bij Besluit Resident Palembang 18 October 1909 Jav. Crt. 7/12—09 N° 97.

Reglement op het houden van toezicht op vervoer van personen met stoomschepen voor de vaart op de rivieren, enz. en met stoomvaartuigen van minder dan 25 M³ -inhoud in de Residentie Palembang. Jav. Crt. 15/12—99 N° 100.

Reglement, houdende bepalingen ter bescherming en ter voorkoming van beschadiging van den telegraafkabel tusschen de hoofdplaats Palembang en de monding der Salehrivier. Jav. Crt. 24 Maart 1905 N° 24.

Reglement op het houden van toezicht op schepen, uitsluitend gebezigd voor de vaart op rivieren en binnenwateren en op de schepen van minder dan 25 kubieke meter netto-inhoud in de residentie Palembang — „Riviervaart Reglement" — Jav. Crt. 22/7—1910 N° 58.

Verordening op het geven van signalen door stoomschepen in de gemeente Palembang. Jav. Crt. 15/11—1910 N° 91 en 2/6—1911 N° 44.

Voorschriften, welke ter voorkoming van aanvaringen van stoom- en andere schepen en vaartuigen op de rivieren en binnenwateren in de residentie Palembang varende, of ten anker liggende moeten worden in acht genomen. Jav. Crt. 14/2—1911 N° 13.

Verordening tot bescherming en ter voorkoming van beschadiging van den telefoonkabel tusschen de beide

oevers der Moesi-rivier ter hoofdplaats Palembang. Jav. Crt. 19/5—1911 N° 40.

Djambi. Keur houdende bepalingen ter voorkoming van aanvaringen door stoom- en andere schepen en vaartuigen op de rivieren in de residentie Djambi. Jav. Court. 28/8—'08 N° 69.

Atjeh en Onderh. Verordening omtrent het in de vaart brengen van vaartuigen in de wateren van Atjeh en Onderh. Jav. Crt. 11/9—81 N° 81.

Voorwaarden, waarop vaartuigen op Inlandsche wijze getuigd tot de kustvaart in Atjeh en Onderh. kunnen worden toegelaten. Jav. Crt. 26/7—01 N° 59.

Verordening omtrent het fluiten van stoomschepen in de haven van Sabang. Jav. Crt. 16/10—06 N° 83.

Keur op het bevaren van de Langsabaai en Langsarivier. Jav. Court. 14/8—'08 N° 65.

Oostk. van Sum. Keur op het bevaren van de Langkat, Babalan, Besitang, Salahadji, Asahan en Siakrivieren, zoomede op het uitbouwen buiten de oeverlijn dier rivieren. Jav. Crt. 25/9—06 N° 77.

Keur op het vervoer van personen in tongkangs gesleept door stoomschepen ter Oostkust van Sumatra, met uitzondering van de afdeeling Deli. Jav. Crt. 30/11—06 N° 96.

Keur regelende het toezicht in de residentie Oostkust van Sumatra op:

1. schepen door machines voortbewogen uitsluitend gebezigd wordende voor de vaart op rivieren en binnenwateren;
2. schepen door machines voortbewogen van minder dan 25 M³ netto-inhoud. Jav. Crt. 15 Juli 1910 N° 56.

Riouw en Onderh. „Keur op het gebruik van vaartuigen in de Residentie Riouw en Onderhoorigheden genoemd in art. 1 letters *d*, *e* en *f* van het Koninklijk besluit van 25 Maart 1905 (Sb. N° 316) afgekondigd in de Javasche Courant van 9/4—'07 N° 28" gewijzigd (zie Jav. Court. 6 November 1908 en 23 Februari 1909 N° 15 en 89).

Banka. Verordening op het gebruik der getij- of vluchthaven te Muntok van 10 Augustus 1884.

Verordening op het ankeren en varen van schepen en vaartuigen en het visschen in de nabijheid van den telegraafkabel tusschen Tandjoeng-Roch (District Djeboes)

en Mantoeng (district Blinjoe) in de Klabatbaai Jav. Crt. 4/5—09 N° 35.

Verordening tot regeling van het toezicht op vaartuigen die passagiers vervoeren van en naar reeden in het gewest Banka en Onderh. en in de Klabatbaai Jav. Crt. 4/5—09 N° 35.

Verordening op het ankeren en varen van schepen en vaartuigen en het visschen in de nabijheid van den onderzeeschen telegraafkabel nabij Tandjoeng Kalean. Jav. Crt. 2/7—09 N° 52.

Verordening op het ankeren en varen van schepen en vaartuigen in de nabijheid van het kabelhuis te Aerhitam, district Pangkal Pinang (Banka). Jav. Crt. 20 April 1904 N° 31.

Billiton. Verordening tot bescherming van de telegraafkabels — kusteinden — te Tandjong Pandan. Jav. Crt. 1904 N° 79.

Borneo.

W. afd. Borneo. Verordening op het plaatsen van sero's en ander visscherstuig binnen de grenzen der vaarwaters leidende naar de reede van Pontianak. Jav. Crt. 1880 N° 102.

Keur op het gebruik van prauwen en tambangans, Besluit Res. W. afd. Borneo 18 Mei 1874.

Verordening op het plaatsen van sero's en ander visscherstuig op de reede van Pemangkat en in de monding van de Sambasrivier. Jav. Crt. 1901 N° 59.

Keur op het bevaren van de Groote Kapoeasrivier hare mondingen en hare zijtakken. Jav. Crt. 13/12—1910 N° 99.

Verordening op het ankeren, varen en visschen om en nabij Tandjoeng Kakap. Jav. Crt. 1904 N° 97, gewijzigd bij de verordening van 16 Jan. 1907 Jav. Crt. 1907 N° 52.

Reglement op het houden van toezicht op schepen, uitsluitend gebezigd voor de vaart op rivieren en binnenwateren en op schepen van minder dan 25 kubieke meters netto inhoud in de residentie Westerafdeeling van Borneo thuis behoorende „Riviervaart-Reglement". Jav. Crt. 10 Februari 1911 N° 12.

Z. en O. afd. Borneo. Bepalingen tot aanwijzing van ligplaatsen van vaartuigen, welke met de quarantaine vlag in top te Bandjermasin aankomen. Jav. Crt. 13 Mei 1902 N° 38.

Keur op het bevaren der Martapoerarivier. Jav. Crt. 1 Mei 1900 N° 35 aangevuld zie Jav. Court. 7 Februari 1908 N° 11.

Stoomsloepenkeur. Jav. Crt. 24 November 1899 N° 94.

Keur op het bevaren der Mahakkanrivier. Jav. Crt. 10 Maart 1911 N° 20.

Verordening op het visschen en ankeren in de baai van Balikpapan. Jav. Crt. 9 Sept. 1904 N° 72.

Keur ter bescherming van den telegraafkabel Sitoebondo—Bandjermasin. Jav. Crt. 18 Maart 1904 N° 22.

Verordening op het geven van signalen door stoomschepen in de residentie Zuider- en Oosterafdeeling van Borneo. Jav. Crt. 2 Mei 1911 N° 35.

Celebes en Onderhoorigheden.

Gouv. Celebes en Onderh. Verordening op het ankeren van schepen enz. in de nabijheid van het Shore-end te Makasser van den telegraafkabel tusschen deze plaats en Boeleleng. Jav. Crt. 20/11—88 N° 93 en gewijzigd bij besluit Gouverneur van Celebes en Onderh. 21 Maart 1889.

Verordening op het laden, lossen en vervoeren van petroleum en andere licht ontvlambare stoffen op de reede en op de handels- en kolensteigers te Makasser. Jav. Crt. 1893 N° 45 en 1904 N° 57.

Menado. Verordening op het ankeren van schepen in de baai van Menado, het gebruik maken van vaarboomen, al dan niet voorzien van haken, het visschen en het ophalen van vaartuigen op strand in een gedeelte dier baai. Jav. Crt. 24 December 1903 N° 103 gewijzigd zie Jav. Crt. 1908 N° 37.

Molukken.

Amboina. Verordening houdende bepalingen op het stellen van sero's in de baai van Amboina Jav. Crt. 24 Januari 1868 N° 7 en 5 November 1907 N° 88.

Verordening op het gebruik van prauwen en tambangans in de afdeeling Banda. Jav. Crt. 1891 N° 86.

Bali en Lombok

Bali. Verordening houdende verbodsbepalingen tot beveiliging der landeinden te Boeleleng van de tusschen die plaats eenerzijds en Makasser en Java anderzijds gelegde onderzeesche telegraafkabels dd. 28 Februari 1889

opgenomen in de Jav. Crt. 19/3—89 N° 22 gewijzigd bij Residents besluit dd. 13 Januari 1898 N° 179/1.

Java.

Madoera. Reglement op het voeren van licht door en het bewaken van Inlandsche vaartuigen, zoomede op vervoer over zee van personen, vee en goederen met die vaartuigen. Jav. Crt. 22/6—97 N° 49.

Pasoeroean. Reglement op het voeren van licht door en het bewaken van Inlandsche vaartuigen en op het vervoer over zee van personen, vee en goederen met bedoelde vaartuigen Besluit Resident 21 September 1906. Jav. Crt. 5 October 1906 N° 80.

Besoeki. Reglement tot beveiliging van het landeinde te Landangan (telegraafkabel naar Boeleleng). Jav. Crt. 26/4—89 N° 33.
Verordening tot beveiliging van de landeinden te Banjoewangi der tusschen die plaats en Australië gelegde telegraafkabels. Jav. Crt. 22/8—02 N° 67.

Cheribon. Verordening op het bewaken van- en het voeren van licht door Inlandsche vaartuigen en op het vervoer over zee van personen, vee en goederen met die vaartuigen. Jav. Crt. 4/11—1910 N° 88.

Pekalongan. Verordening op het gebruik van vaartuigen enz. ter reede en op de rivier ter hoofdplaats Pekalongan. Jav. Crt. 5 December 1905 N° 97.

Semarang. Reglement op het gebruik van laadbooten en andere vaartuigen tot vervoer van personen en goederen te Semarang. Jav. Crt. 5/1—75 N° 2, 18/5—75 N° 40, 27/6—76 N° 51.
Reglement op de vaart door de schutssluis (verbinding Semarangrivier met havenkanaal) benevens regeling van schut- en doorvaartgelden. Jav. Crt. 3/7—74 N° 53. De heffing van schutgelden aan 's Landssluizen ter hoofdplaats Semarang is geregeld bij Stb. 1905 N° 145.
Politiereglement voor reeden, havens en ankerplaatsen in N.-I. in de Residentie Japara (1). Jav. Crt. 24/7—96 N° 59.

(1) Dit gewest is ingelijfd bij de residentie Semarang; blijkens art. 2 der Ordonnantie in Stbld. 1900 n°. 334 blijft dit Reglement ook na die inlijving van kracht, zoolang niet anders door de bevoegde macht wordt bepaald. Red.

Soerabaja. Verordening op het voeren van seinen door stoomschepen, die het bassin aan het Marine Etablissement in en uitvaren. Jav. Crt. 9/4—01 N° 28, 6/12—1910 N° 97.

Keur voor schepen en vaartuigen bij het ankeren ter reede Soerabaja, zooals die sedert is gewijzigd. Jav. Crt. 2/6—82 N° 44, Jav. Crt. 31/7—03 N° 61, Jav. Crt. 19/5—05 N° 40.

Verbod tegen het vastmaken van kettingen aan de corps-morts voor den ingang van het bassin van het Marine Etablissement te Soerabaja. Jav. Crt. 28/12—89 N° 104.

Verordening tot beveiliging van het landeinde te Semamboeng (Grissee) en van het binnen het rechtsgebied der Residentie Soerabaja en het Westervaarwater naar Soerabaja gelegen gedeelte van den telegraafkabel. Jav. Crt. 14/12—1890 N° 13.

Regeling van toezicht in Soerabaja van stoomvaartuigen van minder dan 25 M³ netto inhoud. Jav. 10/2—93 N° 12 gewijzigd. Zie Jav. Crt. 5 October 1893 N° 79.

Deze keur is alleen geldig voor het gebied der gemeente Soerabaja en is aangevuld met eene:

„Regeling van het toezicht in de residentie Soerabaja, buiten het gebied der gemeente Soerabaja, op stoomschepen uitsluitend gebezigd voor de vaart op rivieren en binnenwateren en op stoomvaartuigen van minder dan 25 M³ netto inhoud. Jav. Crt. 26 April 1907 N° 33".

Reglement op alle vaartuigen, niet gerangschikt wordende onder zeeschepen ter reede Soerabaja en daar buiten en op de vaart op de rivieren, uitmondende in de Residentie Soerabaja. Jav. Crt. 1/9—94 N° 70 en 10/5—98 N° 37.

Reglement op het gebruik van binnenschepen, die nooit buiten de tonnen varen. Jav. Crt. 16/12—04 N° 100.

Heffing van schut- en doorvaartgelden bij 's Landssluizen te Goenoeng Sarie, Goebeng, Melirip en Gedek (Soerabaja) Stb. 1900 N° 261.

Batavia. Reglement op het gebruik van laadbooten of tjunia's tot vervoer van personen en goederen te Batavia van en naar de reede en daar buiten en op de vaart in het havenkanaal aldaar. Jav. Crt. 9/5—1860 N° 37 en B.bl. N° 1426.

Verordening op het gebruik van stoom-, zeil- en andere vaartuigen in het havenkanaal te Batavia. Jav. Crt. 17/4—83 N° 31.

Verordening op het laden, lossen en vervoeren van

petroleum en andere licht ontvlambare stoffen op de reede en in de haven van Tandjoengpriok. Jav. Crt. 1893 N° 3.

Verordening tot bescherming van den telegraafkabel nabij Antjol. Jav. Crt. 30/9—04 N° 78.

Reglement op het verhuren van vaartuigen (tambangans) tot vervoer van personen in de haven en op de reede van Tandjoengpriok. Jav. Crt. 15/2—01 N° 13.

Reglement voor de scheepvaart ter beveiliging van de beweegbare bruggen, gelegen bij Bandan, over het scheepvaartkanaal tusschen Batavia en Tandjoengpriok in den rijweg van Batavia naar Antjol en in den spoorweg van Batavia naar den Kleinen Boom is vastgesteld bij Stb. 1882 N° 91.

De heffing van schutgelden aan 's Landssluis te Tangké, beoosten Molenvliet, ter hoofdplaats Batavia, is geregeld bij Stb. 1905 N° 146.

Verordening op het gebruik van stoom-, zeil en andere vaartuigen in het Priokkanaal en in de grachten van Tandjoengpriok. Jav. Crt. 9/3—86 N° 20, 24/1—93 N° 7, 12/7—04 N° 55.

XXXIV.

(*a*) Oleh-leh. Bij Stb. 1882 N° 159 wordt aan den havenmeester te Oleh-leh vergunning verleend voor dienstzaken kosteloos gebruik te maken van den Gouvernements telegraaf langs de lijn van Kota-radja naar Oleh-leh.

(*b*) Sb. 1911 N° 262 bepaalt, dat aan ieder der havenmeesters in Ned.-Indië, voor zoover dat ambt niet door hen als bijbetrekking wordt vervuld, één exemplaar van het Staatsblad van Nederlandsch-Indië gratis zal worden verstrekt.

(*c*) Soerabaja. Stb. 1858 N° 120 bepaalt:

a. dat tot het aanhouden of indienststellen van oppassers, door uiterlijke kenteekenen als zoodanig gekenmerkt, mede bevoegd is het havendepartement en loodswezen te Soerabaja;

b. dat het onderscheidingsteeken voor de voornoemde bureaubedienden zal zijn een zwarte bandelier van laken of katoen, waarop een koperen borstplaat met

het Koninklijk wapen en het opschrift: „Havendepartement en loodswezen te Soerabaja".

(*d*) Bij B. C. Z. dd°. 2 Juni 1908 N° 2625 is bepaald, dat voor de oppassers der havendepartementen en loodsdiensten als onderscheidingsteeken wordt vastgesteld, een zwarte schouderband van laken of katoen, waarop een koperen borstplaaat met het wapen van het Koninkrijk der Nederlanden en het opschrift „Havendepartement te ....." dan wel „Loodsdienst van ....."

(*e*) Cheribon. Bij Sb. 1907 N° 146 is een reglement vastgesteld op het gebruik en het beheer van de Gouvernements sleephelling aan de haven ter hoofdplaats.

(*f*) Tegal. Bij Sb. 1906 N° 350 is een reglement vastgesteld op het gebruik en het beheer van de 18 tons hijschkraan en de 2 tons loopkraan met bijbehoorend spoor aan de binnenhaven.

(*g*) Semarang. Bij Sb. 1908 N° 144 is een reglement vastgesteld op het gebruik en het beheer van de Gouvernements 25 tons stoomhijschkraan aan het havenkanaal.

XXXV. Bepalingen ter verzekering van het toezicht op de scheepvaart in het Gouvernement Atjeh en Onderhoorigheden.

Extract uit het Staatsblad 1901 N° 188, aangevuld en gewijzigd bij Stb. 1906 N° 279 Stb. 1909 N° 522 en 1910 N° 64).

Artikel 1. In het Gouvernement Atjeh en Onderhoorigheden zijn de havens van:

1. Oelèë Lheuë,
2. Sabang,
3. Sigli,
4. Lhó's-Seumawé,
5. Singkel,
6. Langsa,
7. Tjalang,
8. Meulabò,
9. Tapa's Toean en
10. Idi,

opengesteld voor den algemeenen handel.

De overige havens zijn alleen toegankelijk voor de kustvaart.

Artikel 2. Tot de kustvaart als bedoeld in artikel 1 worden slechts toegelaten op Inlandsche wijze getuigde vaartuigen, niet meer metende dan 25 (vijf en twintig) registertonnen, en zulks op de door den Gouverneur van Atjeh en Onderhoorigheden in het belang van rust en orde en met inachtneming van het beginsel van gelijkstelling van vreemde en eigen vlag, vastgestelde of nader vast te stellen voorwaarden.

De Gouverneur van Atjeh en Onderhoorigheden is bevoegd om in bijzondere gevallen stoomschepen, zoomede alle andere vaartuigen, welke meer dan 25 (vijf en twintig) registertonnen meten, tot de kustvaart toe te laten.

Artikel 3. Het is aan niet tot de kustvaart toegelaten vaartuigen verboden andere plaatsen dan de in artikel 1 vermelde aan te doen.

Er bestaat overtreding van dit verbod, wanneer een dergelijk vaartuig, zonder daarvoor aannemelijke gronden te kunnen opgeven, binnen een afstand van 5.5 (vijf en een halve) kilometer (drie Engelsche zeemijlen) van het zeestrand wordt aangetroffen.

Artikel 5. Poging tot overtreding van eenige verbodsbepaling in deze ordonnantie bedoeld, is strafbaar met dezelfde straf als op de overtreding zelve gesteld is.

Het niet binnen den gestelden tijd opvolgen van een door de bevoegde autoriteit gedane aanmaning aan uit zee gekomen vaartuigen om het onvrije zeegebied te verlaten, wordt gelijk gesteld met strafbare poging tot overtreding der verbodsbepalingen van artikel 3.

De aanmaning der bedoelde autoriteiten is verplicht, indien de gezagvoerder of zijn vervanger geacht kan worden onbekend te zijn met het bestaand verbod.

Artikel 6. Als schuldig aan de begane overtreding of poging tot overtreding worden aangemerkt:

1°. de gezagvoerders der schepen of vaartuigen, of hunne vervangers;

2°. alle opvarenden, indien er aan boord van het vaartuig geen erkende gezagvoerder, noch een persoon, die hem vervangt, aanwezig is.

Artikel 7. Overtredingen van de verbodsbepalingen in deze ordonnantie bedoeld, tengevolge van welbewezen overmacht, zijn niet strafbaar.

Artikel 10. Deze ordonnantie treedt in werking op het tijdstip, door den Gouverneur van Atjeh en Onderhoorigheden te bepalen.

XXXV (a).

B^b. I (a). Bij Sb. 1910 N^r 251 is het Algemeen Politiereglement voor Reeden in N.-I. toepasselijk verklaard voor het bij het Ned.-Indisch tolgebied ingelijfd gedeelte van Atjeh en Onderhoorigheden.

HOOFDSTUK M.

VERZAMELING VAN VOORSCHRIFTEN TEN DIENSTE VAN HAVENMEESTERS EN ALS ZOODANIG FUNGEERENDE AMBTENAREN.

DIVERSE VOORSCHRIFTEN, ENZ.

M. Diverse voorschriften.

I (*a*). Bepalingen omtrent de toelating en de vestiging van Nederlanders en vreemdelingen in Nederlandsch-Indië, voor zoover deze zich daartoe aanmelden op Java en Madoera (Sb. 1911 No. 138) (1).

Artikel 1.

(1) Ontscheping van:

a. Nederlanders niet uit in Nederlandsch-Indië gevestigde ouders geboren, noch ingezetenen van Nederlandsch-Indië zijnde;

b. Vreemdelingen, die niet zijn ingezetenen van Nederlandsch-Indië;

is alleen toegelaten in de havens van Tandjoengpriok, Semarang en Soerabaja.

(2) Voor die ontscheping wordt eene schriftelijke vergunning van de door den Gouverneur-Generaal aangewezen autoriteit vereischt.

(3) De voorafgaande bepalingen zijn niet toepasselijk op hen, die in het wettig bezit zijn van een geldige, op den voet van dit besluit verleende toelatingskaart.

(4) De Gouverneur-Generaal bepaalt in welke gevallen de in het tweede lid bedoelde vergunning niet vereischt wordt.

Artikel 2.

(1) De gezagvoerder van een vaartuig, waarop zich passagiers bevinden, is verplicht om:

a. onmiddellijk na aankomst van het schip in een der in artikel 1 genoemde havens, aan de in dat artikel bedoelde autoriteit eene ingevulde en door hem onderteekende opgaaf te overhandigen van de zich aan boord bevindende passagiers, die bestemd zijn voor de betrokken haven;

b. te beletten, dat een dier passagiers, voor zoover onderworpen aan de voorschriften van artikel 1, aan wal gaat zonder voorzien te zijn van de vereischte vergunning tot ontscheping.

---

(1) Deze bepalingen treden in werking op een nader door den Gouverneur-Generaal te bepalen tijdstip. Tot zoolang blijven ook voor Java en Madoera van kracht de bepalingen opgenomen onder M. I (*b*). Red.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

(2) De in het vorige lid bedoelde opgaaf wordt ingericht volgens een door den Gouverneur-Generaal vastgesteld model.

Artikel 3.

(1) De vergunning tot ontscheping wordt aan boord uitgereikt en is onderworpen aan een betaling van *f* 25.— (vijf en twintig gulden), welk bedrag terugontvangen kan worden, indien de betrokkene niet wordt toegelaten. De vergunning geldt tevens voor de echtgenoote en de minderjarige kinderen van den persoon, aan wien zij verleend is.

(2) De in het vorige lid bedoelde betaling wordt niet gevorderd van Nederlanders.

(3) Zij, die Nederlandsch-Indië binnen een door den Gouverneur-Generaal te bepalen termijn na hunne aankomst op Java verlaten, kunnen de ingevolge het eerste lid betaalde som terugontvangen.

Artikel 4.

(1) De vergunning tot ontscheping wordt binnen drie dagen aan het door den Gouverneur-Generaal daartoe aangewezen college aangeboden ter verwisseling tegen een toelatingskaart.

(2) Die kaart wordt niet verleend aan hen van wie blijkt:

dat zij krankzinnig, idioot of lijdende zijn aan eene besmettelijke ziekte, die geacht wordt gevaar voor de samenleving op te leveren, dan wel tengevolge van hun lichamelijken toestand waarschijnlijk armlastig zullen worden;

dat zij prostituée zijn of van de exploitatie der prostitutie leven;

dat zij in een vreemd land, waarmede een uitleveringsverdrag gesloten is, veroordeeld zijn wegens een misdrijf, waarvoor krachtens dat verdrag uitlevering zou kunnen geschieden;

dat hun het verblijf in Nederlandsch-Indië is ontzegd;

zoomede aan hen,

die niet in staat kunnen worden geacht in het onderhoud van zich zelf en hun gezin behoorlijk te voorzien;

die geacht worden gevaar op te leveren voor de openbare rust en orde.

(3) De uitreiking van die kaart aan hen, wier tegenwoordigheid schadelijk geacht wordt voor de economische belangen der Inlandsche bevolking, kan afhankelijk ge-

steld worden van het voldoen aan door den Gouverneur-Generaal te bepalen bijzondere voorwaarden, dan wel worden geweigerd.

(4) Bij de in het eerste lid bedoelde verwisseling, wordt ook aan de echtgenoote en de minderjarige kinderen ieder een toelatingskaart uitgereikt.

Artikel 5.

(1) Onverminderd het bepaalde bij artikel 10, geeft de toelatingskaart den wettigen houder het recht om, met inachtneming van de bepalingen op het verkeer en verblijf, gedurende twee jaren op Java en Madoera zich op te houden.

(2) Voor de bezittingen buiten Java en Madoera geeft die kaart den wettigen houder hetzelfde recht als de toelatingskaart, verleend krachtens de aldaar geldende bepalingen omtrent de toelating en vestiging in Nederlandsch-Indië.

(3) De in het eerste lid genoemde termijn kan, op verzoek van den belanghebbende, tweemaal telkens voor ten hoogste een jaar worden verlengd door het Hoofd van het gewest, waar de verzoeker verblijf houdt.

(4) Van die verlenging wordt op de toelatingskaart aanteekening gehouden.

Artikel 6.

(1) Van de weigering van de toelatingskaart kan de belanghebbende, mits binnen acht dagen na die weigering, in beroep komen bij het Hoofd van het gewest, waar hij zich ontscheepte.

(2) Dat beroep wordt gedaan door tusschenkomst van het in het eerste lid van artikel 4 bedoeld college, dat, in afwachting van de beslissing van voormeld Bestuurshoofd, den belanghebbende van een voorloopig toelatingsbewijs voorziet.

Artikel 7.

(1) Ingeval het in het vorig artikel bedoeld beroep gegrond is verklaard, wordt het toelatingsbewijs verwisseld tegen een toelatingskaart.

(2) Is het beroep afgewezen of de belanghebbende tegen de weigering van de toelatingskaart niet in verzet gekomen, dan wordt — tenzij de belanghebbende Nederlandsch-Indië reeds mocht hebben verlaten — door

het in het eerste lid van artikel 6 bedoeld Hoofd van gewestelijk bestuur een schriftelijk bevel tot diens verwijdering uit Nederlandsch-Indië uitgevaardigd.

(3) In afwachting van zijne inscheping kan de betrokkene door het Hoofd van Gewestelijk Bestuur in verzekerde bewaring worden gehouden of onder politietoezicht worden gesteld.

Artikel 8.

(1) Hij, die, behoorende tot een der in het eerste lid van artikel 1 bedoelde groepen van personen, op Java en Madoera wordt aangetroffen zonder in het wettig bezit te zijn van een geldige toelatingskaart of een nog geldig toelatingsbewijs, wordt gebracht voor het Hoofd van plaatselijk bestuur der afdeeling, waar hij verblijft, die hem alsnog van een toelatingskaart voorziet, tenzij hij behoort tot dezulken, aan wie op grond van artikel 4 geen toelatingskaart zou zijn verleend.

(2) Voor de krachtens het vorig lid uitgereikte toelatingskaart is verschuldigd een som van *f* 25.— (vijf en twintig gulden), ingéval de belanghebbende in het wettig bezit is van een geldige vergunning tot ontscheping, anders van *f* 50.— (vijftig gulden), een en ander voor zoover de kaart niet betreft de echtgenoote en minderjarige kinderen van den belanghebbende.

(3) Wanneer de belanghebbende wettig was toegelaten en hij het niet meer bezitten van zijn toelatingskaart ten genoege van het Hoofd van plaatselijk bestuur kan verklaren, wordt kosteloos een duplicaat uitgereikt.

(4) Ingeval van weigering der toelatingskaart is van die weigering gedurende 8 dagen beroep toegelaten op het Hoofd van gewest, waar de belanghebbende verblijf houdt, dat beslist bij eene met redenen omkleede beschikking.

(5) Onverminderd het beroep, bedoeld in het vorig lid, kan hij, die mocht beweren niet te behooren tot een der in het eerste lid van artikel 1 bedoelde groepen van personen en dat dit besluit op dien grond niet op hem toepasselijk is, dit beweren, mits niet later dan op den veertienden dag na zijn verhoor door het Hoofd van plaatselijk bestuur, bij verzoekschrift aan de beslissing onderwerpen van den Raad van Justitie binnen wiens ressort hij verblijf houdt.

De Raad van Justitie doet uitspraak na den Officier van Justitie gehoord te hebben, die van de uitspraak mededeeling doet aan het Hoofd van plaatselijk bestuur.

In afwachting van de uitspraak wordt aan het bevel-

schrift tot verwijdering geen uitvoering gegeven.

(6) Ingeval de toelatingskaart niet wordt verleend, wordt door het Hoofd van het gewest waar de betrokkene verblijft, een schriftelijk bevel tot diens verwijdering uit Nederlandsch-Indië uitgevaardigd. Dat Bestuurshoofd verleent den betrokkene desverlangd een termijn om orde te stellen op zijn zaken, na verloop waarvan hij opgezonden wordt naar de naastbij gelegene van de in artikel 1 genoemde havens, alwaar hij door het Hoofd van gewestelijk bestuur in afwachting van zijne inscheping in verzekerde bewaring kan worden gehouden of onder politietoezicht kan worden gesteld.

Artikel 9.

(1) Ter verkrijging van eene vergunning tot vestiging in Nederlandsch-Indië wendt de belanghebbende zich, onder overlegging van zijn toelatingskaart, bij gezegeld verzoekschrift tot den Gouverneur-Generaal, door tusschenkomst van het Hoofd van het gewest, waar de verzoeker verblijf houdt.

(2) Dat Bestuurshoofd houdt van die indiening van het verzoekschrift aanteekening op de toelatingskaart en geeft deze daarna terug aan den belanghebbende, die gehouden is die kaart, na ontvangst van de vergunning tot vestiging, aan voormeld Bestuurshoofd af te geven.

(3) In afwachting van de beslissing van den Gouverneur-Generaal, behoudt de verzoeker het recht, bedoeld in het eerste en tweede lid van artikel 5.

Artikel 10.

(1) De Gouverneur-Generaal kan de vergunning tot vestiging weigeren in het belang van de openbare rust en orde, zoomede wanneer de belanghebbende niet in staat wordt geacht behoorlijk in zijn onderhoud en dat van zijn gezin te voorzien of wanneer hij wegens misdrijf sedert zijne toelating mocht zijn veroordeeld.

(2) De weigering van de vergunning tot vestiging wordt met redenen omkleed en houdt tevens het bevel in tot verwijdering uit Nederlandsch-Indië.

(3) Op deze verwijdering is toepasselijk het bepaalde bij het zesde lid van artikel 8.

Artikel 11.

(1) Overtreding van het bepaalde bij artikel 2, wordt

gestraft met eene geldboete van *f* 100.— (één honderd gulden) voor elken persoon, te wiens aanzien de overtreding is gepleegd.

(2) Voor de betaling van de opgelegde boeten is het vaartuig verbonden en executabel.

Artikel 12.

(1) Hij, die na krachtens dit besluit uit Nederlandsch-Indië te zijn verwijderd, op Java en Madoera wordt aangetroffen, zonder in het wettig bezit te zijn van een geldige toelatingskaart, wordt gestraft met eene geldboete van ten hoogste *f* 100.— (één honderd gulden).

(2) Na de tenuitvoerlegging van de straf wordt hij opnieuw uit Nederlandsch-Indië verwijderd.

Artikel 13.

Met dezelfde straf, als genoemd in artikel 12, wordt gestraft hij, die op Java en Madoera gebruik maakt van eene ten name van een ander staande toelatingskaart of vergunning tot vestiging in Nederlandsch-Indië.

Artikel 14.

De bepalingen van dit besluit zijn niet toepasselijk op:

a. de van Landswege naar Nederlandsch-Indië gezonden personen met hunne gezinnen;

b. de consulaire ambtenaren met hunne gezinnen;

c. de officieren en de bemanning van tot de Marine van eenige Mogendheid behoorende schepen.

Artikel 15.

De Gouverneur-Generaal is bevoegd van de bepalingen van dit besluit dispensatie te verleenen.

Artikel 16.

(1) Voor zoover nevens dit besluit en de tot zijne uitvoering vereischte voorschriften nog andere voorzieningen ter verzekering zijner goede werking worden vereischt, worden deze door den Gouverneur-Generaal vastgesteld.

(2) Hij regelt mede, onder welke voorwaarde aan Nederlanders en vreemdelingen vergunning kan worden verleend om in Nederlandsch-Indië te reizen.

Overgangsbepaling.

Het bepaalde bij het eerste en tweede lid van artikel 1 is niet toepasselijk op hen, die in het wettig bezit zijn van een geldige toelatingskaart, vóór de inwerkingtreding van dit besluit verleend op den voet van de toen geldende bepalingen omtrent de toelating in Nederlandsch-Indië van Nederlanders en vreemdelingen.

Dit besluit treedt in werking op een door den Gouverneur-Generaal te bepalen dag.

I. (*b*). Toelating en vestiging in Nederlandsch-Indië (buiten Java en Madoera) van Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen. (Extract uit Sb. 1872 nº. 38, gewijzigd bij Sb. 1881 nº. 226, 1890 nº. 186, 1902 nºs. 100 en 157, 1906 nº. 228).

Artikel 1. Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen zijn verplicht binnen drie dagen na hunne aankomst in Nederlandsch-Indië zich bij het Hoofd van plaatselijk bestuur aan te melden, en te doen blijken, wie zij zijn en van waar en met welk doel zij in Nederlandsch-Indië komen. Nadat zij hieraan hebben voldaan, wordt hun eene toelatingskaart uitgereikt, geldig voor den tijd van zes maanden, welke termijn evenwel, op daartoe gedaan verzoek, kan worden verlengd.

Verzuim van aangifte binnen den termijn van drie dagen wordt gestraft met eene boete van *f* 5.— voor elken dag verzuim; met dien verstande echter, dat het bedrag niet hooger mag klimmen dan tot *f* 100.

Artikel 7. Zonder schriftelijke vergunning worden in Nederlandsch-Indië ter vestiging of inwoning toegelaten:

a. personen van 's Rijkswege naar Nederlandsch-Indië gezonden;

b. personen in Nederlandsch-Indië geboren;

c. vrouwen, die hare echtgenooten vergezellen, of zich naar hare in Nederlandsch-Indië gevestigde echtgenooten begeven;

d. minderjarigen, die hunne ouders of voogden vergezellen, of wier ouders of voogden in Nederlandsch-Indië verblijf houden.

(*c*). Toelating in Nederlandsch-Indië van Oostersche vreemdelingen of met Inlanders gelijkgestelde personen, niet behoorende tot de ingezetenen van den Nederlandsch-Indischen archipel. [extract uit Sb. 1872 N° 40 aangevuld bij Sb. 1905 N° 489].

Artikel 1. Oostersche vreemdelingen zijn verplicht binnen drie dagen na hunne aankomst in Nederlandsch-Indië zich bij het Hoofd van plaatselijk bestuur aan te melden en te doen blijken wie zij zijn en van waar en met welk doel zij in Nederlandsch-Indië komen.

Nadat zij hieraan hebben voldaan, wordt hun eene toelatingskaart uitgereikt, geldig voor den tijd van zes maanden, welke termijn evenwel, op daartoe gedaan verzoek, kan worden verlengd.

Verzuim van aangifte binnen den termijn van drie dagen wordt gestraft met eene boete van *f* 5.— voor elken dag verzuim, met dien verstande echter, dat het bedrag niet hooger mag klimmen dan tot *f* 100.

Artikel 8. De bepalingen dezer verordening zijn niet van toepassing op Oostersche vreemdelingen, die ingevolge de traktaten op den voet der meest begunstigde natie in Nederlandsch-Indië worden toegelaten.

Op deze personen zijn van toepassing de bepalingen vervat in Sb. 1872 N° 38.

(*d*). Bij Gouvernements besluit dd° 23 December 1893 N° 10. (Bb. N° 4934),

is bepaald dat de herinneringen uit te reiken aan in Nederlandsch-Indië aankomende vreemdelingen, voortaan door de Controleurs der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen zullen worden uitgereikt, die daartoe beter in de gelegenheid zijn dan de havenmeesters, die voor dien daarmede belast waren. [G. B. 3 Februari 1885 N° 2/*c* (Bb. N° 4934)].

II (*a*). Regeling van het passenstelsel voor Inlanders en met hen gelijkgestelden op Java en Madoera (Sb. 1910 nos. 536 en 590).

HOOFDSTUK I.

Reizen van Inlanders op Java en Madoera.

Artikel 1.

(1) Inlanders behoeven voor reizen op Java en Madoera niet voorzien te zijn van een reispas.

(2) Wanneer zij niettemin voor zoodanige reizen een pas verlangen, wordt die verstrekt door het Districts- of Onderdistrictshoofd, in de residentiën Soerakarta en Djokjakarta door het Hoofd van plaatselijk bestuur, welke ambtenaren mede gehouden zijn desverlangd de hierbedoelde reispassen van doortrekkende reizigers te viseeren.

HOOFDSTUK II.

Reizen van Vreemde Oosterlingen op Java en Madoera.

Artikel 2.

(1) Vreemde Oosterlingen behoeve geen reispas voor reizen op Java en Madoera, langs groote verkeerswegen of per spoor of tram tusschen de hoofdplaatsen van gewesten, afdeelingen, districten en onderdistricten; andere plaatsen, waar wijken voor hun landaard zijn aangewezen, en aan groote verkeerswegen of aan spoor- of tramlijnen gelegen marktplaatsen, zoomede tusschen die plaatsen en hunne woonplaats.

(2) Op hun daartoe strekkend verzoek wordt aan hen door het Hoofd van plaatselijk bestuur, kosteloos, een reiskaart afgegeven.

(3) Het Hoofd van gewestelijk bestuur bepaalt welke plaatsen voor de toepassing van het voorgeschrevene bij het eerste lid als „marktplaatsen" zijn aan te merken en draagt zorg dat aan zijne te dier zake genomen beslissingen de noodige openbaarheid wordt gegeven.

(4) Ten aanzien van de Vorstenlanden vindt de in het eerste lid gestelde regel uitzondering, in zoover dat het reizen naar de hoofdplaatsen van districten en on-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

derdistricten en naar de door het Hoofd van gewestelijk bestuur aan te wijzen marktplaatsen zonder reispas niet geoorloofd is.

Artikel 3.

(1) Bij reizen op Java en Madoera naar andere plaatsen dan aangeduid bij het eerste lid van artikel 2 moet de reiziger voorzien zijn van een reispas, af te geven door het Hoofd van gewestelijk of plaatselijk bestuur, tot wiens ressort de te bereizen streek behoort.

(2) De in het vorig lid bedoelde reispassen worden verleend in het belang van land- of mijnbouw, handel of nijverheid of ter bereiking van een ander geoorloofd doel en kunnen worden geweigerd, wanneer het belang der openbare orde het tijdelijk verblijf van den aanvrager in de betrokken streek onraadzaam maakt.

(3) Zij zijn geldig voor één jaar.

(4) Bij reizen als in dit artikel bedoeld mogen Vreemde Oosterlingen zonder eene bijzondere vergunning van het Hoofd van plaatselijk bestuur, op den pas bekend gesteld, zich gedurende den tijd waarvoor hij geldig is niet langer dan één maand in dezelfde afdeeling buiten de in het eerste lid van artikel 2 aangeduide plaatsen ophouden.

Artikel 4.

De bij artikel 3 voorgeschreven reispassen worden op aanvrage vertoond aan iederen Europeeschen of Inlandschen ambtenaar van het Binnenlandsch Bestuur, het Openbaar Ministerie of de Politie, en aan iederen bestuurder der desa, binnen welker gebied de reiziger zich bevindt.

HOOFDSTUK III.

Reizen van Inlanders en Vreemde Oosterlingen van Java en Madoera naar de Buitenbezittingen.

Artikel 5.

(1) Bij reizen van Java en Madoera naar de Buitenbezittingen moeten Inlanders en Vreemde Oosterlingen voorzien zijn van een zeepas, af te geven, hetzij door het Bestuurshoofd der afdeeling, waar de aanvrager ge-

vestigd is, hetzij, in de afdeeling waar de zeereis aanvangt, door het Hoofd dier afdeeling of een door het Gewestelijk Bestuurshoofd daartoe aangewezen anderen Europeeschen ambtenaar.

(2) Ingeval de afgifte plaats vond in eene andere afdeeling dan die, waar de zeereis zal aanvangen, wordt de zeepas ter viseering aangeboden aan het Bestuurshoofd van de laatstbedoelde afdeeling of aan den ter plaatse van inscheping door het Hoofd van gewestelijk bestuur daartoe aangewezen Europeeschen ambtenaar.

Artikel 6.

De houder van een zeepas is, onverminderd het bepaalde bij het tweede lid van artikel 5, verplicht dien pas ter viseering aan te bieden aan de door de Hoofden van gewestelijk bestuur, ieder voor zijn ressort, daartoe aangewezen ambtenaren:

a. op de gedurende de reis buiten Java en Madoera bezochte plaatsen, waar langer dan drie etmalen wordt vertoefd;

b. op de plaats van bestemming, binnen vier en twintig uren of, indien het bureau van den ambtenaar gesloten is, binnen twaalf uren nadat dit weder geopend is.

Artikel 7.

Het bepaalde bij de artikelen 5 en 6 is niet toepasselijk op Inlanders, reizende ingevolge door hen met inachtneming van de Wervingsordonnantie (Staatsblad 1909 N° 123) gesloten overeenkomsten tot het verrichten van arbeid op de Buitenbezittingen, noch ten aanzien van reizen naar door den Gouverneur-Generaal aan te wijzen gewesten, ten opzichte waarvan de toepassing van genoemde artikelen met het oog op het druk verkeer aan overwegende bezwaren onderhevig is.

HOOFDSTUK IV.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 8.

De modellen der reis- en zeepassen, bedoeld bij de artikelen 1, 3 en 5, en dat van de reiskaart, bedoeld bij het tweede lid van artikel 2, worden vastgesteld door den Gouverneur-Generaal.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Artikel 9.

De verstrekking en viseering van de in deze ordonnantie bedoelde reispassen geschieden, behoudens betaling van het voor die passen verschuldigd zegelrecht, kosteloos.

Artikel 10.

(1) Voor de toepassing dezer ordonnantie worden verstaan onder:

a. „Java en Madoera": het gebied, omvattende de eilanden van dien naam en de administratief tot Java en Madoera behoorende kleinere eilanden;

b. „Reizen op Java en Madoera": reizen, zoowel te land als over zee, binnen het sub *a* aangeduid gebied;

c. „groote verkeerswegen": openbare wegen, in beheer bij het Land of bij locale ressorten.

(2) Waar in deze ordonnantie gesproken wordt van „het Hoofd van plaatselijk bestuur" of „ het Bestuurshoofd der afdeeling", wordt, tenzij anders is bepaald, bedoeld het Hoofd der afdeeling, waarin de aanvrager van een reis- of zeepas gevestigd is.

HOOFDSTUK V.

Strafbepalingen.

Artikel 11.

(1) Overtreding van het bepaalde bij het vierde lid van artikel 2 en bij het eerste lid van de artikelen 3 en 5 wordt gestraft met eene geldboete van *f* 25.— (vijf en twintig gulden) tot *f* 50.— (vijftig gulden).

(2) Niet-voldoening aan de verplichtingen, voortvloeiende uit het bepaalde bij de artikelen 4, 5 (tweede lid) en 6 en overtreding der verbodsbepaling in artikel 3 (vierde lid) wordt gestraft met eene geldboete van *f* 1.— (één gulden) tot *f* 25.— (vijf en twintig gulden).

(3) Gebruikmaking van een ten behoeve van een ander persoon uitgereikten reispas, reiskaart of zeepas, zonder daardoor te plegen een der misdrijven, vermeld in de artikelen 106 en 107 van het Wetboek van Strafrecht voor Inlanders in Nederlandsch-Indië, wordt gestraft met tenarbeidstelling aan de publieke werken voor den kost zonder loon van één tot drie maanden.

II (*b*). Bij Sb. 1910 n°. 538 zijn eenige categoriën van vreemde Oosterlingen vrijgesteld van de bepalingen omtrent reispassen.

III (*a*). Het passenstelsel voor de Inlandsche en daarmede gelijkgestelde bevolking is herzien en geregeld:

in het gouvernement Celebes en Onderhoorigheden bij Sb. 1864 N° 137, 1870 N° 89;
in de Westerafdeeling van Borneo bij Sb. 1865 N° 141, 1870 N° 90;
in de residentie Menado bij Sb. 1903 N° 113, 1905 N° 531;
in de residentie Banka en Onderhoorigheden bij Sb. 1870 N° 8, 1894 N° 280;
in de residentie Timor en Onderhoorigheden bij Sb. 1870 N° 9, 1893 N° 89, 1894 N° 280;
in de assistent-residentie Billiton bij Sb. 1870 N° 11, 1894 N° 280;
in de gewesten Sumatra's Westkust, Benkoelen, Lampongsche districten bij Sb. 1870 N° 12, 1894 N° 280, 1901 N° 488, 1906 N° 401;
in de residentie Palembang bij Sb. 1870 N° 12, 1894 N° 280, 1901 n°s. 403 en 488;
in de Zuider- en Oosterafdeeling van Borneo bij Sb. 1908 N° 529;
in de residentie Amboina en Onderhoorigheden bij Sb. 1870 N° 91, 1894 N° 280 en 1897 N° 149;
in de residentie Ternate en Onderhoorigheden bij Sb. 1870 N° 92, 1894 N° 280 en 1897 N° 149;
in de residentie Bali en Lombok bij Sb. 1888 N° 60, 1892 N° 220, 1894 N° 280, 1900 N° 145;
in het gouvernement Atjeh en Onderhoorigheden Sb. 1898 N° 141.
in de residentie Djambi bij Sb. 1908 N° 211.

III (*b*). Reispassen naar het buitenland.

zie Sb. 1866 N° 28; Bijbl. n°s. 3002, 3380, 5909 en de circulaire 1° G. S. 10 October 1903 N° 3366, waarbij drie nieuwe modellen paspoort werden voorgeschreven. Voor reizen naar Siam kunnen echter in de in genoemde circulaire aangegeven gevallen „onderdanen passen" worden afgegeven.

Voor reispassen aan Mekkagangers zie Hoofdstuk E XXXV (*a*) sub 3°.

III (*c*). Toezicht op landverhuizers.

Het werven van Inlanders tot het verrichten van arbeid buiten Nederlandsch-Indië is verboden, zie Sb. 1887 N° 8. [Dit Sb. is niet van toepassing, voor het geval men zich op zijn reis naar het buitenland door een Inlandschen bediende wil doen vergezellen. (Bijbl. N° 4398)].

In de laatste jaren is evenwel aan enkele Nederlandsche en buitenlandsche handelslichamen dispensatie verleend van dit verbod (zie art. 5 van gemeld Sb.), terwijl bij Bijbl. n°s. 4964 en 5826 een model werd vastgesteld voor de werkovereenkomsten, aan te gaan, ingeval van die dispensatie wordt gebruik gemaakt.

Voor het werven van Inlanders om buiten Nederlandsch-Indië aanschouwelijke voorstellingen uit het volksleven te geven zijn bij Sb. 1899 N° 235 afzonderlijke voorschriften uitgevaardigd.

Zie voor emigratie van Inlanders uit Nederlandsch-Indië naar de Nederlandsche kolonie Suriname Hoofdstuk E I (*a*) en voor het betrekkelijk model werkcontract Bijblad N° 5144.

Voor vervoer van pelgrims en Inlanders uit Nederlandsch-Indië zie Hoofdstukken E I (*b*) en E XLI.

III (*d*). Slavernij.

Op den slavenhandel, den invoer en den openbaren verkoop van slaven zijn strafbepalingen gesteld.

Zie art. 116 Reg. Reglt. 1^e^ lid, Sb. 1825 N° 44, 1829 N° 29, 1851 N° 37 en 1877 n°s. 180 en 181.

De als slaven van elders aangevoerde personen zijn vrij, zoodra zij zich op het gebied van Nederlandsch-Indië bevinden (art. 116 R. R. 2^e^ lid). Zie voor den tegengang van dien handel in en het vervoer van slaven in den Nederlandsch-Indischen archipel Bijbl. n°s. 3261 en 5649.

IV (*a*). Voorschriften omtrent het aanleggen van beschoeiingen, kaaimuren of andere werken langs de oevers van vlotbare en bevaarbare stroomen en rivieren (Sb. 1870 n°. 119, 1895 n°. 201).

Artikel 1. Behoudens het bepaalde bij art. 7, mag niemand beschoeiingen, kaaimuren of andere werken langs

de oevers van vlotbare of bevaarbare stroomen en rivieren aanleggen, zonder schriftelijke vergunning van het Hoofd van gewestelijk bestuur.

Artikel 7. Vergunning tot het maken van werken van meer omvang ..... wordt verleend door den Directeur der B. O. W., aan wien het verzoek daartoe wordt gericht, onder overlegging van de bij art. 2 genoemde bescheiden.

Aan die vergunning kunnen voorschriften ten algemeenen nutte verbonden worden.

Tegen de op den voet van dit artikel genomen beslissingen evenals tegen die, bedoeld in art. 3, alinea 2 kunnen hetzij door het betrokken Hoofd van gewestelijk bestuur, hetzij door belanghebbenden, mits binnen drie maanden, gerekend van de dagteekening der beschikking, bezwaren bij den Gouverneur-Generaal worden ingebracht, die alsdan in hoogste ressort uitspraak doet.

IV (*b*). Keur tegen het beschadigen van water- en van bevloeiingswerken van openbaar nut (Sb. 1854 nº. 95, 1871 nº. 226, 1904 nº. 202).

Ten eerste: Artikel 1. Alle beschadiging van water en van bevloeiingswerken van openbaar nut is verboden.

Artikel 2. Overtredingen van dit verbod worden gestraft met eene geldboete niet te boven gaande *f* 25.

Inlanders en daarmede gelijkgestelde personen kunnen, instede van tot deze boete, worden verwezen tot tenarbeidstelling a. d. p. w. v. d. k. z. l., gedurende niet langer dan acht dagen.

Artikel 3. De geldboete kan worden opgelegd:

a. aan de overtreders, of

b. aan hen, die voor dezen aansprakelijk zijn, of

c. aan de gezagvoerders der vaartuigen of de eigenaars of houders der goederen, waarmede de beschadiging is geschied.

Artikel 4. De bestraffing ontneemt niets aan de verplichting, welke op de overtreders en op hen, die voor de daden der overtreders aansprakelijk zijn, rust, tot vergoeding der toegebrachte schade.

Artikel 5. Onder waterwerken tellen ten deze:

a. rivieren, kanalen, grachten, havens, sluizen, zeehoofden, beschoeiingen, bruggen, waterleidingen, stuw- en overlaatdammen, duikers en dijken; en

b. al wat behoort tot de rivieren, kanalen, grachten, havens, sluizen, zeehoofden, beschoeiingen, bruggen, waterleidingen, stuw- en overlaatdammen, duikers, dijken en andere waterwerken.

Artikel 6. Onder beschadiging van waterwerken zijn ten deze begrepen:

1°. alle ontgravingen, uitgravingen of ondergravingen van gronden, tot eenig waterwerk behoorende;

2°. het beschadigen van graszoden en het snijden of uittrekken van gras langs de buitenzijden of de oppervlakte der kaaien, langs de rivieren tot aan de hoofden;

3°. het beschadigen van langs waterwerken staande boomen of plantsoen;

4°. het vastmaken van vaartuigen aan die boomen of dat plantsoen of aan de rondom die boomen of dat plantsoen gestelde schuttingen;

5°. het beschadigen van paal- en schoeiwerken;

6°. het krengen, kielen of meren van vaartuigen aan de schoeipalen der kaaien of aan de jukpalen of leuningen van waterwerken;

7°. het lossen en plaatsen op waterwerken van voorwerpen, die daaraan schade kunnen toebrengen;

8°. het laten rusten op de kaaimuren, bij het vallen van het water, van vaartuigen, die, bij hoogen waterstand der rivieren, boven de kaaimuren zijn vastgebonden;

9°. het opslaan, lossen en laden van goederen op de kaaien langs de waterwerken, elders dan ter plaatse, door het plaatselijk gezag aangegeven.

De goederen, opgeslagen, gelost of tot lading geplaatst op plaatsen, niet door het plaatselijk gezag aangewezen, worden onverwijld, op kosten der eigenaren, opgeruimd of ingescheept, op last van de politie of van degenen, die over 's Lands waterwerken beheer of toezicht voeren.

De lossing op niet aangewezen plaatsen is niet strafbaar, wanneer zij daar onverwijld noodzakelijk was tot behoud der lading.

De noodzakelijkheid wordt alleen bewezen door eene bijzondere schriftelijke verklaring van den haven- of rooimeester, of, wanneer de lossing is geschied op plaatsen buiten werkkring liggende, van het Hoofd van gewestelijk bestuur;

10°. het plaatsen van vaartuigen nabij waterwerken, welker herstelling onderhanden is, en het aldaar lossen of laden van goederen.

Op kennisgave van den e.a. ingenieur van den waterstaat, voorziet in dit geval de haven- of rooimeester of, wanneer de plaats buiten hunnen werkkring ligt, het Hoofd van het gewestelijk bestuur.

Vaartuigen, voor het werk benoodigd, zijn in dit verbod niet begrepen;

11°. het versperren of belemmeren, op welke wijze ook, van de zijwegen of zoogenaamde jaagpaden;

12°. het doen zinken of het gezonken laten van vaartuigen in de havens, kanalen, grachten en waterleidingen. De gezonkene vaartuigen moeten bij eerste aanzegging worden opgeruimd of worden, op kosten der eigenaren, opgeruimd op last van de politie of van degenen, die over 's Lands waterwerken beheer of toezicht voeren;

13°. het leggen van dammen, stuwen of versperringen in rivieren, kanalen, grachten, waterleidingen en havens, of wel het opruimen van de daarin gelegde;

14°. het willekeurig openen en sluiten of het geheel wegnemen van waterkeeringen in sluizen, duikers en verlaten;

15°. is mede verboden en strafbaar, volgens de art. 2 en 3, het laten losloopen van vee in de nabijheid van 's Lands waterwerken, waardoor die waterwerken of aan de daar langs staande boomen of plantsoen zouden kunnen worden beschadigd;

16°. het beplanten van de kruinen, taluds en bermen der dijken (Sb. 1871, N° 226).

Ten tweede: Enz.

Ten derde: Enz.

Ten vierde: Enz.

IV (*c*). Bouw en onderhoud van triangulatie-pilaren en andere merkteekens, dienende tot verzekering van driehoeks of hoogtepunten.

Bij Bijbl. N° 5211 zijn nieuwe voorschriften vastgesteld voor den bouw en het onderhoud der hier bedoelde triangulatiepilaren en merkteekens.

Strafbepalingen tegen het schenden daarvan zijn opgenomen in Sb. 1897 N° 258, aangevuld bij Sb. 1900 N° 256.

V (*a*). Regelen voor het visschen naar parelschelpen, paarlemoerschelpen $\frac{\text{en}}{\text{of}}$ tripang binnen den afstand van niet meer dan drie Engelsche zeemijlen van de kusten van Nederlandsch-Indië, (Sb. 1902 n°. 4, 1903 n°s. 170 en 318; 1905 n°s. 262, 320 en 436, 1910 n°. 317, 1911 n°. 91 (Extract uit »—").

Artikel 1. (1) Het visschen naar parelschelpen, paarlemoerschelpen $\frac{\text{en}}{\text{of}}$ tripang binnen den afstand van niet meer dan drie Engelsche zeemijlen van de kusten van Nederlandsch-Indië is, behoudens de in het eerste lid van artikel 2 bedoelde uitzondering, uitsluitend geoorloofd aan hen, die het recht daartoe op den voet dezer ordonnantie hebben verkregen.

(2) Onder visschen naar de in de vorige alinea genoemde zeeproducten wordt in deze ordonnantie verstaan elke handeling strekkende om parelen, paarlemoer $\frac{\text{en}}{\text{of}}$ tripang uit de zee op te halen, onverschillig welke middelen, toestellen of werktuigen daartoe worden aangewend.

(3) De in deze ordonnantie bedoelde afstand van drie Engelsche zeemijlen wordt gerekend van de laagwaterlijn van de kusten der tot Nederlandsch-Indië behoorende eilanden, alsmede van droogliggende of bij laagwater droogvallende rotsen, banken en riffen, wier laagwaterlijn niet meer dan zes Engelsche zeemijlen van de naaste kustlaagwaterlijn verwijderd ligt.

Artikel 8. (1) Wanneer binnen den afstand van niet meer dan drie Engelsche zeemijlen van de kusten van Nederlandsch-Indië naar de in artikel 1 genoemde zeeproducten gevischt wordt door personen, die volgens deze ordonnantie daartoe niet gerechtigd zijn, dan wel op andere plaatsen of met behulp van andere vaartuigen dan bij of krachtens deze ordonnantie is toegestaan, wordt de gezagvoerder van het vaartuig of van de gezamenlijke vaartuigen, waarmede het verboden bedrijf door of namens denzelfden persoon of dezelfde vennootschap wordt uitgeoefend, of degeen die den gezagvoerder als zoodanig vervangt, gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden of met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, voor zoo veel Europeanen en met dezen gelijkgestelden betreft, en met eene geldboete van ten hoogste één honderd gulden of ten arbeidstelling aan de publieke werken

voor den kost zonder loon van ten hoogste drie maanden, voor zooveel betreft Inlanders en met dezen gelijkgestelden.

(2) De voorwerpen, waarmede het strafbaar feit is gepleegd, zoomede de in strijd met deze ordonnantie verkregen zeeproducten kunnen worden verbeurd verklaard.

(3) Het vaartuig, of de vaartuigen, waarmede het strafbaar feit is gepleegd, is of zijn voor de betaling van de opgelegde boete en van de kosten der gerechtelijke vervolging verbonden en executabel.

Artikel 9. (1) Wanneer een vaartuig aan boord hebbende parelschelpen, paarlemoerschelpen of tripang, dan wel de werktuigen of toestellen om naar die zeeproducten te visschen, binnen den afstand van drie Engelsche zeemijlen van de kusten van Nederlandsch-Indië is aangetroffen, wordt de gezagvoerder, of wie hem als zoodanig vervangt, gestraft met dezelfde straf als in de eerste alinea van artikel 8 is bedreigd. Niet strafbaar is de gezagvoerder, of wie hem als zoodanig vervangt, ingeval hij voldoende aantoont:

a. genoemde zeeproducten buiten het omschreven zeegebied te hebben verkregen en de werktuigen of toestellen niet voor de visscherij binnen dat gebied te hebben gebruikt, of

b. die zeeproducten, werktuigen of toestellen als lading te hebben ingenomen, dan wel

c. op de door den Gouverneur-Generaal te bepalen en bekend te maken wijze kan aantoonen gerechtigd te zijn tot het visschen naar die zeeproducten.

(2) De in het eerste lid van dit artikel bedoelde zeeproducten, werktuigen of toestellen kunnen worden verbeurd verklaard.

(3) Het bij de derde alinea van artikel 8 bepaalde is in dit geval toepasselijk.

Artikel 10. (1) Tot het opsporen van bij deze ordonnantie strafbaar gestelde feiten zijn mede bevoegd de commandanten van Harer Majesteits schepen van oorlog, de gezaghebbers van de schepen der Gouvts. Marine en de gezaghebbers der adviesbooten (1), zoomede de onder hunne bevelen gestelde personen, die daartoe door hen van eene opdracht zijn voorzien.

(2) De in de eerste alinea genoemde personen zijn be-

(1) „en de gezaghebbers der adviesbooten" te doen vervallen.
RED.

voegd om, ter handhaving van de bepalingen dezer ordonnantie, vaartuigen, welker opvarenden verdacht worden van het plegen of voorbereiden van handelingen in strijd met deze ordonnantie te onderzoeken, zoolang die vaartuigen zich binnen den afstand van drie Engelsche zeemijlen van de kusten van Nederlandsch-Indië bevinden.

Fr. V. (3) De artikelen 2, 3, 4 en 5 van de ordonnantie van 20 Augustus 1865 (Staatsblad N° 84) zijn bij dat onderzoek van toepassing.

Artikel 11. Vervallen.

V (*b*) Bij G. B. dd°. 16 Juni 1902 N° 28 is eene instructie vastgesteld voor de handhaving der bepalingen van de ordonnantie van 3 Januari 1902 (Sb. N° 4), houdende algemeene regelen voor het visschen naar parelschelpen enz. (zie Bijblad N° 6298).
Deze instructie is aan de Hoofden van gewestelijk bestuur uitgereikt.

V (*c*). In Bijblad N° 5664 is opgenomen het model van de overeenkomst in de wateren van Inlandsche zelfbesturende landschappen.

V (*d*) Bij G. B. dd°. 15 Januari 1905 N° 11 zijn vastgesteld de voorwaarden voor de vergunning tot het visschen naar parelschelpen, paarlemoerschelpen $\frac{\text{en}}{\text{of}}$ tripang binnen den afstand van niet meer dan drie Engelsche zeemijlen van de kusten van het gewest Zuid Nieuw Guinea (Bijblad 6163).

V (*e*). Bij Sb. 1906 N° 506 zijn de stuurlieden der Gouv^ts. Marine gedetacheerd op het voor den dienst in de wateren der Aroe Eilanden aangewezen P en C (1) vaartuig bevoegd verklaard tot het opsporen van de in de Parelvisscherij-ordonnantie Sb. 1902 N° 4 strafbaar gestelde feiten.

V (*f*). Bij Sb. 1908 N° 49 zijn tot het opsporen van bij de ordonnantie van 3 Jan. 1902 (Sb. N° 4) strafbaar gestelde feiten op den voet van art. 10 dier ordonnantie mede bevoegd de met het toezicht op het visschen naar parelschelpen, paarlemoerschelpen en/of tripang belaste Europeesche landsdienaren hoe ook genaamd, en is bij

(1) lees: Gewestelijk. RED.

Sb. 1908 Nº 304 de tijdelijke civiele gezaghebber te Boeton (eiland Boeton) mede daartoe bevoegd verklaard.

V (*g*). Bij Sb. 1905 Nº 263 (gewijzigd bij Sb. 1905 Nº 454 1908 Nº 510, 1908 Nº 578 en 1911 Nº 92) is het verpachtingsreglement voor de parelvisscherij vastgesteld.

V (*h*). Bij Sb. 1902 Nº 252 is bepaald op welke wijze de gezagvoerders van vaartuigen of wie hen als zoodanig vervangen, zullen moeten doen blijken van hun recht tot het visschen naar parelschelpen, paarlemoerschelpen of tripang.

VI. Reglement op de Burgerlijke Rechtsvordering (Sb. 1847 nº. 52).

Van executoriaal beslag op, en verkoop van schepen.

Artikel 559. Geen executoriaal beslag op schepen kan gelegd worden, dan krachtens een vonnis of anderen executorialen titel.

Hetzelve moet worden voorafgegaan door een bevel, 24 uren bevorens te beteekenen aan den persoon of de woonplaats van den eigenaar of diens agent, of van den boekhouder, of wel op de wijze bij art. 3 en 6 voorgeschreven.

Indien er echter vrees bestaat dat het schip spoedig naar eene andere plaats zal vertrekken, kan de schuldeischer, na daartoe verlof te hebben bekomen van den president van den raad van justitie binnen welks rechtsgebied hetzelve is liggende, ook zonder voorafgaand bevel, tot de inbeslagneming overgaan.

Artikel 560. Het beslag op schepen moet worden gedaan aan boord van dezelve.

De deurwaarder zal daarbij vergezeld zijn van twee getuigen, wier namen, enz. .....

Artikel 561. De deurwaarder moet in zijn proces-verbaal van inbeslagneming uitdrukken: ..... enz.

Hij moet voorts eenen bewaarder aan boord stellen, na de noodige maatregelen te hebben genomen om het vertrek van het schip te beletten.

De officieren en beambten belast met de politie der havens en reeden zijn verplicht, des verzocht, de sterke hand te leenen om het vertrek van het schip tegen te gaan.

Artikel 568. De inbeslagneming en verkoop van schuiten, sloepen of andere vaartuigen van 10 lasten of minder, geschieden op dezelfde wijze als die van andere roerende goederen.

Artikel 577. Een zeeschip gereed zijnde om onder zeil te gaan, kan niet worden inbeslag genomen, tenzij voor schulden, gemaakt ten behoeve van de reis die hetzelve gaat ondernemen; en zelfs kan zoodanige inbeslagneming belet worden door borgstelling voor die schulden.

Het schip wordt geacht zeilree te zijn, zoodra de schipper van de noodige papieren is voorzien om te kunnen vertrekken.

VII. Algemeen politie-strafreglement voor de $\frac{\text{Europeanen}}{\text{Inlanders}}$ in Nederlandsch-Indië, vastgesteld bij Sb. 1872 n°. $\frac{110}{111}$, gewijzigd bij Sb. 1894 n°. 286 en 1907 n. 8.

Artikel $\frac{3}{1}$. Met geldboete van één tot vijftien gulden worden gestraft:

1e 5. Die met vlotten, schuiten, prauwen of andere vaartuigen de vaart in rivieren of kanalen belemmert, hetzij zulks geschiedt ten gevolge van verkeerde leiding of sturing, hetzij ten gevolge van ondoelmatige vastlegging.

Artikel $\frac{4}{2}$. Met geldboete van zestien tot vijf- en twintig gulden worden gestraft:

1e 11. Die eigenaar, bezitter of beheerder zijnde van onbewoonde gebouwen, schuren en stallingen of handelsvaartuigen, deze niet doet bewaken, zoomede die niet zorg draagt, dat zij niet strekken tot verblijfplaats van ledigloopers, bedelaars en slecht volk.

1e 22. Die, zonder voorkennis en verlof van den eigenaar, bezitter, beheerder of bewoner, ... handelsvaartuigen binnentreedt, buiten de gevallen uitdrukkelijk bij de wet voorzien.

1e 23. Die aan de bevoegde overheid ....., den toegang weigert tot ..... zijne vaartuigen, ..., onverminderd de straffen, in geval van feitelijke wederspannigheid bedreigd.

Nº 24. Die van 6 uren des avonds tot 6 uren des morgens vlotten, prauwen of andere vaartuigen aan of tegen eens anders ——— erf, huis, steiger of aanlegbewoond plaats vastlegt, of aldaar doet overnachten, zonder vergunning van den eigenaar, bezitter, beheerder of bewoner.

De politie zal den overtreder, des noodig met geweld, in de voortzetting van zijn opzet verhinderen.

Artikel $\frac{5}{3}$. Met geldboete van *f* 26.— tot *f* 60.— worden gestraft:

Nº 15. Die zonder vergunning, door of namens het Hoofd van plaatselijk bestuur verleend, in openbare wateren vischt met aanwending van vergiftige, bedwelmende of ontplofbare stoffen. (Sb. 1894 Nº 286).

Nº 16. Die in de door het Hoofd van gew. bestuur aangewezen rivierdiepten vischt anders dan met den hengel, dan wel gedurende door het Hoofd van gewestelijk bestuur aangewezen tijden van het jaar vischt in mede door dat bestuurshoofd aangewezen rivieren of gedeelten van rivieren. (Sb. 1907 Nº 8).

VIII (*a*). Verbod van den uitvoer van Hindoe Oudheden (Sb. 1878 nº. 146, Sb. 1909 nº. 263).

Artikel 1. De uitvoer van oudheden zonder vergunning van den Directeur van Onderwijs, Eeredienst en Nijverheid (1) is verboden.

Overtreding van dit verbod wordt gestraft met eene geldboete van *f* 25.— tot *f* 500.— en verbeurdverklaring van het voorwerp of de voorwerpen, waarmede in strijd met het verbod wordt gehandeld.

Artikel 2. Onder oudheden worden in deze ordonnantie verstaan de voortbrengselen van kunst en nijverheid uit den vóór-Mohamedaanschen tijd of zich daaraan onmiddellijk aansluitende, als: beelden van steen, metaal of aarde, beschreven steenen of platen van metaal, bouwkundige ornamenten of andere gedeelten van gebouwen, munten, wapenen, huisraad, versierselen en in het algemeen alle voorwerpen uit dien tijd, onverschillig van welken aard of uit welke zelfstandigheid vervaardigd.

---

(1) Lees: Onderwijs en Eeredienst. Red.

(*b*) Mededeeling doen, wanneer ethnologische of natuurhistorische voorwerpen naar buitenlandsche musea worden verzonden.

Blijkens Bijbl. N° 5997 (vergl. ook Bijbl. N° 5998) zijn de Hoofden van gewestelijk bestuur uitgenoodigd om, telkens wanneer bericht wordt verkregen, dat eene verzameling van ethnologische of natuurhistorische voorwerpen naar buitenlandsche musea staat te worden verzonden, daarvan onmiddellijk mededeeling te doen aan den Directeur van O. en E. onder opgave (met zooveel mogelijk volledige omschrijving der voorwerpen) waaruit de verzameling bestaat en om inmiddels met den betrokkene te onderhandelen over den aankoop desgewenscht door de Regeering.

(*c*) Over verzending van ethnographische voorwerpen.

De Directeur van O. en E. is gemachtigd (zie Bijbl. N° 4972) om voorwerpen of verzamelingen, door personen in Nederlandsch-Indië voor de Rijksmusea in Nederland bestemd, op kosten van den Lande te doen in ontvangst nemen, zoo noodig nader te verpakken en naar hunne bestemming te verzenden. Zie ook Bijbl. n°s. 5350 en 5998.

IX (*a*). Bescherming van onderzeesche telegraafkabels (Sb. 1891 n°. 234).

Artikel 1. De bepalingen van deze ordonnantie gelden voor alle buiten de territoriale wateren op wettige wijze aangelegde onderzeesche telegraafkabels, aan land komende op het grondgebied van een of meerdere der tot de internationale overeenkomst van 14 Maart 1884, goedgekeurd bij de wet van 18 April 1885 (Nederlandsch Sb. N° 89, Indisch Sb. 1891 N° 231) toegetreden of nog toetredende Staten, of aan land komende in de koloniën of bezittingen van die Staten, voor zoover de overeenkomst ook op die koloniën en bezittingen toepasselijk is.

Artikel 2. Hij, die een in art. 1 bedoelden telegraafkabel opzettelijk en wederrechtelijk vernielt, onbruikbaar maakt, of zoodanig beschadigt, dat de telegraphische gemeenschap verbroken of bemoeilijkt zou kunnen

worden, wordt, naar gelang hij is Europeaan of Inlander, gestraft met gevangenis of dwangarbeid buiten den ketting van zes maanden tot drie jaren.

Hij aan wiens schuld zoodanige onbruikbaarmaking of beschadiging te wijten is, wordt, naar dezelfde onderscheiding van landaard, gestraft met gevangenis van zes dagen tot één maand of geldboete van *f* 10.— tot *f* 300.— of met ten arbeidstelling aan de publieke werken voor den kost zonder loon van zes dagen tot twee maanden of geldboete van *f* 10.— tot 300.—

De vorenstaande strafbepalingen zijn niet toepasselijk in de gevallen, voorzien in het 2e lid van art. 2 der internationale overeenkomst van 14 Maart 1884, goedgekeurd bij de wet van 18 April 1885, (Indisch Sb. 1891 Nº 231) en in het 1e lid van de internationale verklaring van 21 Mei 1886, goedgekeurd bij de wet van 31 Mei 1887 (Indisch Sb. 1891 Nº 232).

Artikel 3. Met geldboete van *f* 10.— tot *f* 300.— wordt gestraft:

1°. de gezagvoerder of die hem vervangt, die zich met zijn vaartuig niet terugtrekt, of dit niet ten minste één zeemijl (van 60 in een graad) verwijderd houdt van een vaartuig, bezig met het leggen of herstellen van in art. 1 bedoelde kabels, en voerende de voor deze vaartuigen voorgeschreven seinen, zoodanig, dat zij van het andere vaartuig zichtbaar zijn; H. I. art. 4 *b*.

2°. hij, die zijn vischtuigen of netten niet op den sub 1 genoemden afstand houdt.

Niettemin zullen visschersbooten, van waar een telegraafvaartuig, de gezegde seinen voerende, wordt gezien of kan gezien worden, ten hoogste 24 uren, gedurende welke zij in hare bewegingen niet bemoeilijkt mogen worden, den tijd hebben zich overeenkomstig de aldus gegeven waarschuwing te gedragen;

3°. de gezagvoerder of die hem vervangt, die zijn vaartuig niet ten minste een kwart zeemijl (van 60 in een graad) verwijderd houdt van de voor hem zichtbare boeien, bestemd om bij het leggen, bij verstoring of bij verbreking de ligging der kabels aan te geven;

4°. hij, die zijn vischtuigen of netten niet op den sub 3e genoemden afstand houdt.

Artikel 4. Met gevangenis van zes dagen tot vier maanden of geldboete van *f* 10, tot *f* 600, of dwangarbeid buiten den ketting van zes dagen tot vier maanden of geldboete van *f* 10, tot *f* 600, wordt, naar gelang hij is Europeaan of Inlander, gestraft hij, die opzet-

PERPUSTAKAAN NASIONAL

telijk niet voldoet aan de bevelen, op grond der meergenoemde overeenkomst gegeven door de officieren, bevel voerende over oorlogsschepen van een der tot die overeenkomst toegetreden staten of over door deze opzettelijk tot handhaving, van die overeenkomst uitgezonden vaartuigen.

IX (*b*). Bescherming der telegraafwerken binnen het gebied van Nederlandsch-Indië, daaronder begrepen de onderzeesche kabels in de territoriale zeeën (Sb. 1891 nº. 235).

Art. 13 der bepalingen vastgesteld bij de ordonnantie van 6 Oct. 1876 (Sb. lIº 257) omtrent den aanleg en het gebruik van telegrafen in Ned.-Indië, wordt gelezen:

Hij, die telegraafwerken binnen het gebied van Ned.-Indië, daaronder begrepen de onderzeesche kabels in de territoriale zeeën, welke ten algemeenen nutte gebezigd of tot den publieken dienst opengesteld worden, opzettelijk en wederrechtelijk vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt, naar gelang hij Europeaan òf Inlander is, gestraft met gevangenis van drie maanden tot drie jaren òf dwangarbeid buiten den ketting van drie maanden tot drie jaren.

Hij aan wiens schuld te wijten is dat de in het vorig lid bedoelde telegraafwerken vernield, beschadigd of onbruikbaar gemaakt worden, wordt naar dezelfde onderscheiding van landaard, gestraft met gevangenis van een dag tot een maand of geldboete van één tot honderd gulden òf met ten arbeidstelling aan de publieke werken voor den kost zonder loon van één dag tot één maand of geldboete van één tot honderd gulden.

IX (*c*). Voorschrift hoe te handelen als binnen een' verboden sector wordt geankerd en de telegraafkabel gevaar loopt beschadigd te worden (Missive C. Z. dd. 18 Januari 1896 nº. 686).

Uit het proces-verbaal door den havenmeester te .... gedresseerd naar aanleiding van het ankeren in den verboden sector ter reede aldaar van het stoomschip ..... wordt geconstateerd, dat nadat het anker van gemeld schip hoogstwaarschijnlijk den telegraafkabel had gepakt, getracht is door uit den wal te stoomen dien kabel kwijt te raken.

Door die handeling moest onvermijdelijk de bekleeding van den kabel beschadigd worden, waardoor ..... enz. .....

De havenmeester, had derhalve daartegen moeten protesteeren en aandringen, toen het gebleken was, dat meer dan waarschijnlijk het anker den kabel had gepakt, dat anker en ketting werden prijs gegeven.

Ik verzoek U beleefd dien ambtenaar het bovenstaande te willen mededeelen en hem uit te noodigen in den vervolge bij dergelijke gevallen met alle hem ten dienste staande wettige middelen te beletten dat handelingen worden gepleegd, waardoor die kabel zou kunnen worden beschadigd.

B^s. I, art. 17. **X. Bepalingen omtrent het vervoer van brievenmalen.**

(*a*) REGLEMENT voor den postdienst in Nederlandsch-Indië (Extract uit „——", vastgesteld bij Sb. 1881 N° 139, zooals dat Sb. sedert is aangevuld en gewijzigd laatstelijk bij Sb. 1908 N° 462.

Artikel 5.

§ 1. De gezagvoerder van een schip, dat uit eenige haven van Nederlandsch-Indië naar eene andere haven binnen of buiten Nederlandsch-Indië gelegen, zal vertrekken, is gehouden van het voorgenomen uur van vertrek 24 uur van te voren, of, zoo dit niet doenlijk is, zoo tijdig mogelijk, schriftelijk kennis te geven aan het ter plaatse gevestigd post- of hulppostkantoor, met vermelding van naam schip, datum en uur van vertrek en haven of havens, waarheen het schip zal vertrekken.

De in de vorige alinea aan den gezagvoerder opgelegde verplichting kan door zijn agent ter plaatse worden overgenomen, mits deze zich voor de betaling der geldboeten, voortvloeiende uit het eventueel niet nakomen der bedoelde verplichting, schriftelijk bij den chef van het betrokken post- of hulppostkantoor heeft aansprakelijk gesteld.

§ 2. De in de 1^e alinea van de vorige paragraaf bedoelde gezagvoerder is verplicht de brievenmalen, welke hem door of van wege de postadministratie ten overvoer worden afgedragen, mede te nemen, het hem daarbij door of van wege de postadministratie voor te leggen bewijs van ontvangst na accoordbevinding, te teekenen, en de brievenmalen af te leveren aan het post- of hulppostkantoor, waarvoor zij bestemd zijn.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Bij aankomst in een haven van Nederlandsch-Indië is de gezagvoerder verplicht de brievenmalen, welke hem ten overvoer naar die haven zijn medegegeven, zoo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen zes uren na aankomst, tegen ontvangstbewijs te doen afgeven aan het ter plaatse gevestigd post- of hulppostkantoor, tenzij die brievenmalen reeds door of van wege de postadministratie zijn opgevraagd en afgehaald.

Valt het uiterste tijdstip, waarop de afgifte volgens het hiervoren gegeven voorschrift moet plaats hebben, na 10 uur namiddag, dan wordt, tenzij het schip eerder moet vertrekken, dat tijdstip verschoven tot uiterlijk den volgenden morgen 7 uur, voor zoover tegen zoodanige verschuiving naar het oordeel van den havenmeester geen bezwaar bestaat.

§ 3. Indien door het niet nakomen van eenig in de vorige paragrafen gegeven voorschrift of door het vroeger vertrekken dan het aan het post- of hulppostkantoor opgegeven tijdstip, brievenmalen zijn achtergebleven of op de bestemmingsplaatsen niet, dan wel niet op tijd zijn afgegeven, vervalt de gezagvoerder, c. q. de agent, in gelijke straffen, als bij artikel 2 op het verboden vervoer van brieven gesteld.

§ 4. De voorgaande paragrafen van dit artikel zijn ook van toepassing op stoomvaartuigen of andere vaartuigen door machines voortbewogen, welke uitsluitend rivieren en binnenwateren bevaren en meer dan 12 M³ netto inhoud hebben behoudens dat de straffen, bedreigd in § 3 van dit artikel voor deze vaartuigen eene geldboete van ten hoogste ƒ 100.— (één honderd gulden) bedragen en dat bij ontstentenis van een havenmeester voor: „den havenmeester" in § 2 van dit artikel, wordt gelezen: het hoofd van plaatselijk bestuur.

§ 5. Tenzij omtrent het postvervoer bij bijzondere schikkingen anders is overeengekomen, wordt wegens het vervoer van brievenmalen, afkomstig van- en tevens bestemd voor eenige plaats in Nederlandsch-Indië, door middel van de in de §§ 1 en 4 van dit artikel bedoelde schepen of vaartuigen, aan den gezagvoerder vergoeding uitgekeerd, niet te boven gaande:

a. ƒ 0,50 (vijftig cent) per zending van een gewicht van meer dan 1 KG. tot en met 10 KG.

b. ƒ 1.— (één gulden) per zending van een gewicht van meer dan 10 KG. tot en met 25 KG.

c. ƒ 2,50 (twee gulden vijftig cent) per 25 KG. voor elke zending van een gewicht van meer dan 25 KG., met dien verstande, dat eventueel overschietende gedeelten

van 25 KG. worden verwaarloosd, wanneer zij 1 KG. of minder en berekend volgens de sub *a* en *b* aangegeven maatstaven, wanneer zij meer dan 1 KG. bedragen.

Voor zendingen van een gewicht van 1 KG. en minder is geenerlei vergoeding verschuldigd.

Evenmin is eene vergoeding verschuldigd, wanneer het vervoer van brievenmalen geschiedt door middel van een schip toebehoorende aan eene reederij, waarmede het Gouvernement een contract heeft aangegaan voor den overvoer van mails.

Onder zending wordt verstaan de tusschen het kantoor van verscheping en dat van ontscheping vervoerde zakken, kisten, kempeks of pakketten, waarin de brieven en andere stukken zijn verpakt.

Artikel 38.

§ 1. Aan de gezagvoerders der schepen, welke niet behooren tot de Zeemacht van den Staat, wordt, tenzij bij bijzondere schikkingen anders is overeengekomen, één derde gedeelte der porten uitgekeerd:

a. voor de bij art. 33 bedoelde overbrenging van brievenmalen, rechtstreeks over zee van Ned.-Indië naar Nederland of omgekeerd, met dien verstande echter, dat in verband met artikel 15 der Wet van 21 Juni 1881 (Ned. Sb. N° 70) de uitkeering plaats vindt door de afzendende postadministratie en dat de berekening van het één derde geschiedt volgens het tarief der gefrankeerde stukken, ook dan wanneer de brievenmaal eventueel ongefrankeerde of ontoereikend gefrankeerde stukken mocht bevatten;

b. voor de bij artikel 34 bedoelde overbrenging van brievenmalen naar buitenlandsche havens, om van daar verder over land naar Nederland te worden vervoerd;

c. voor de bij artikel 35 bedoelde overbrenging van brievenmalen, voor vreemde landen bestemd, naar vreemde havens, met dien verstande dat ook in dit, alsmede in het sub *b* bedoeld geval, de berekening van het één derde geschiedt volgens het tarief der gefrankeerde stukken.

§ 2. Geschiedt in het sub *b* en *c* van de vorige paragraaf bedoeld postverkeer, de uitwisseling der brievenmalen in de omgekeerde richting, dan moeten, indien niet anders is overeengekomen, de afzendende postadministratiën de kosten van verzending dragen en vindt

dus in Nederlandsch-Indië geen uitkeering van een gedeelte der porten plaats.

(*b*) KENNISGEVINGEN door de Havenmeesters aan de postkantoren van vertrek en bestemmingsplaats van oorlogs- en Gouvernements schepen.

(Extract uit B. C. Z. 25 Mei 1904 N° 6328 en 11 November 1907 N° 11255).

A. Indien door een oorlogsschip een reis zal worden ondernomen, zal de Commandant, indien de inhoud zijner instructie zulks toelaat, zoomogelijk tweemaal vier en twintig uren te voren van het vertrek kennis geven aan den havenmeester of bij ontstentenis van zoodanig ambtenaar aan de hoogste civiele autoriteit, opdat van die gelegenheid gebruik gemaakt kunne worden tot het verzenden van brieven en pakketten.

Te Soerabaia geschiedt die kennisgeving alleen aan den Commandant van het wachtschip.

Wat het vervoer van postpakketten betreft, moet nog in acht worden genomen, dat dit nimmer mag geschieden met in beslagneming van ruimten, die voor het logies der opvarenden zijn aangewezen. De Commandant beoordeelt in elk afzonderlijk geval of voor de tot vervoer bestemde postpakketten ruimte beschikbaar is. (Art. 139. Instructie voor C. O.).

B. Met intrekking van ..... de gezaghebbers van de stoomschepen der Gouvts. Marine uit te noodigen om wanneer zij met hunnen onderhebbenden bodem van eene plaats vertrekken en wanneer hunne instructie zich daartegen niet verzet, den havenmeester of den als zoodanig fungeerenden ambtenaar ter plaatse, hetzij mondeling, hetzij door middel van seinen en indien dit niet anders kan schriftelijk, zoo mogelijk 24 uren van te voren mededeeling te doen, van het tijdstip van vertrek en van de bestemmingsplaats, opdat door de zorg van dien ambtenaar, voortaan het postkantoor hiervan kennis kan worden gegeven.

Bij Sb. 1907 N° 435 is bepaald, dat ook het vervoer van postpakketten aan boord van zeestoomers (dus ook Gouvts. stoomschepen) kan plaats hebben, doch is de beoordeeling of dit vervoer met het oog op de beschikbare ruimte mogelijk is, aan den betrokken gezaghebber overgelaten.

C. Onder aanbieding van een extract uit mijne beschikking onder datum en nummer als deze heb ik de eer ..... te verzoeken den inhoud daarvan ter kennis te willen brengen van den havenmeester en/of van de als zoodanig fungeerende ambtenaren in Uw gewest met opdracht daarmede voortaan rekening te houden.

Voorts gelieve U aan die ambtenaren op te dragen om eene ontvangen mededeeling nopens het vertrek en de bestemmingsplaats van een oorlogsschip mede ter kennis te brengen van het postkantoor ter plaatse.

XI. Drijvende dokken.

(*a*) In Indië aanwezige drijvende dokken.

te Soerabaja bij het Marine-Etablissement één dok van 5000 ton lichtvermogen;
en één dok van 1400 ton lichtvermogen;
te Tandjoengpriok één dok van 4000 ton lichtvermogen.

Deze dokken zijn Gouvernements dokken; dat te Tandjoengpriok is echter aan de droogdokmaatschappij Tandjoengpriok in bruikleen gegeven.

Te Poeloe Wèh (Sabangbaai) is een dok van 3000 ton lichtvermogen toebehoorende aan de N. V. zeehaven en kolenstation Sabang.

(*b*) Tarief, waarnaar geheven worden de dokgelden, bij het gebruik maken van het 4000 tonsdok te Tandjoengpriok door koopvaardijschepen.
(Sb. 1887 № 204).

Inhoud: zijnde het product van de lengte op de lastlijn van voorkant (voorsteven) tot achterkant (roersteven) met grootste wijdte op de lastlijn en gemiddelden diepgang.	Denzelfden dag in- en uithalende per M³ van vorenstaanden inhoud.	Langer dan één dag in het dok staande per M³ en per dag.	Aanmerkingen.
M³.	*f* 0.15	*f* 0.10	Gedeelten van dagen worden voor geheele gerekend; zoodat b. v. een schip dat in den namiddag of later van

PERPUSTAKAAN NASIONAL

Inhoud: zijnde het product van de lengte op de lastlijn van voorkant (voorsteven) tot achterkant (roersteven) met grootste wijdte op de lastlijn en gemiddelden diepgang.	Denzelfden dag in- en uithalende per M³ van voorstaanden inhoud.	Langer dan één dag in het dok staande per M³ en per dag.	Aanmerkingen.
			den 15en in het dok komende en in den voormiddag van den 16en er weder uithalende, voor twee dagen betaalt. Indien twee of meer kleine vaartuigen gelijktijdig van het dok gebruik maken, betaalt ieder volgens nevenstaand tarief. Stellingen, klampen en andere kleine benoodigdheden bij het dokken worden zonder betaling van wege het etablissement verstrekt.

(c) VOORWAARDEN EN TARIEVEN voor het gebruik der Gouvernementsdokken aan het Marine Etablissement (Sb. 1910 nos. 63 en 505).

5000 tons dok:

Lengte	100.— M. =	328′
Wijdte tusschen wrijfhouten	19.— „	62′4″
Diepgang gewone blokken	6.40 „	21′0″
Diepgang lage blokken	6.90 „	22′8″
Lichtvermogen bij gelijke belasting.	4400 ton	

1400 tons dok:

Lengte	60.— M. =	197′
Wijdte tusschen wrijfhouten	18.— „	59′
Diepgang op blokken	5.30 „	17′5″
Lichtvermogen	1500 ton.	

(1) Waar in dit reglement sprake is van het Gouvernement, wordt bedoeld de Regeering van Nederlandsch-

Indië als vertegenwoordigende den Lande; waar sprake is van den Directeur, wordt bedoeld de Directeur van het Marine Etablissement.

(2) De aanvraag tot dokken van een schip wordt gericht aan den Directeur.

(3) Deze aanvraag kan zoowel mondeling als schriftelijk of telegrafisch geschieden. Schriftelijk of telegrafisch gedaan, is zij onderworpen aan het zegelrecht van *f* 1,50.

(4) Zoo mogelijk wordt de aanvraag zóó vroegtijdig ingediend, dat een behoorlijke tijdruimte blijft tusschen den datum van aanvraag en den aangevraagden dokdatum.

(5) De Directeur heeft het recht op deze aanvraag, zonder opgaaf van redenen, afwijzend te beschikken. Schriftelijk beschikt wordende is alleen voor afwijzende beschikkingen geen zegelrecht verschuldigd.

(6) Nadat op de aanvraag gunstig is beschikt, berust de regeling van de dokking bij den Directeur, met inachtneming van de belangen van den aanvrager voor zoover deze met 's Lands belangen in overeenstemming zijn te brengen.

(7) De Directeur bepaalt, met deze restrictie, datum en uur èn van binnenkomen in het bassin van het Marine Etablissement èn van opneming in het dok. Zoo gewenscht worden deze data schriftelijk aan den aanvrager medegedeeld; de regeling kan evenwel ook bij mondeling overleg geschieden, waarbij de Directeur zich kan doen vertegenwoordigen door een der ambtenaren van het Marine Etablissement.

(8) Bij het binnenkomen in, en het verlaten van het bassin van het Marine Etablissement wordt het schip geloodst. Indien voor deze beweging door den sub 10 hieronder te noemen Equipagemeester of (door diens vervanger) de hulp van een stoomsleeper wordt nóodig geoordeeld, kan deze hulp, tegen een door den Directeur voor elk bijzonder geval te bepalen vergoeding, door een sleepboot van het Gouvernement verleend worden.

(9) Deze hulp kan evenwel nimmer door den aanvrager geëischt worden; ook is het Gouvernement niet aansprakelijk voor schade, welke een gevolg is van het eventueel ontoereikend vermogen van de beschikbare sleepboot.

(10) Alle manoeuvres bij het binnenkomen en het verhalen van een schip in- en zijn uitgaan uit het bassin, geschieden onder leiding van den Equipagemeester of van een hem vervangend persoon.

(11) Verhindering dan wel vertraging in de toegezegde

opneming van een schip in of in het uitlaten van een schip uit het dok of bassin, door welke reden of omstandigheid ook veroorzaakt, verplicht het Gouvernement nimmer tot eenige schadevergoeding.

(12) Indien de toestand van lucht of water naar het oordeel van den Directeur het uithalen van een schip verhindert, zal voor den door den Directeur te bepalen duur van het daardoor veroorzaakt oponthoud geen dokhuur in rekening worden gebracht, mits na het tijdstip van gereedheïd ook niet meer ten behoeve van het schip in het dok gewerkt worde. Ook zal geen kade- of liggeld gevorderd worden, noch door den aanvrager eenige schadevergoeding uit welken hoofde ook, geëischt kunnen worden, wanneer het schip tegen diens verlangen in het bassin wordt opgehouden.

(13) De Directeur is bevoegd meerdere schepen tegelijk in het dok op te nemen.

(14) Wordt tengevolge daarvan een schip opgehouden, dan wordt voor den door den Directeur te bepalen duur van dit oponthoud geen dokgeld berekend; de belanghebbenden zijn niet gerechtigd het uithalen van het schip uit het dok te vorderen en kunnen in geen geval ter zake van dit oponthoud eenige schadevergoeding eischen.

(15) De Directeur heeft het recht in urgente gevallen, te zijner beoordeeling, een in het dok staand schip daaruit te laten, ook al zijn de werkzaamheden aan dien bodem nog niet afgeloopen, zonder dat voor het daardoor veroorzaakte oponthoud eenige schadeloosstelling kan worden gevorderd. De door dit uitlaten veroorzaakte kosten komen evenwel niet ten laste van het schip.

(16) Het gebruik van het dok is geheel voor risico van den gebruiker, zoodat het Gouvernement nimmer aansprakelijk is voor eenige schade, door welke oorzaak ook, bij het binnenkomen, het manoeuvreeren, het verhalen in- en het verlaten van het bassin, bij het inhalen in- en het uitlaten uit het dok en tijdens het dokken en het gebruik van het dok aan het schip, de lading of zich op het schip, om welke reden ook bevindende personen toegebracht.

(17) Voor elke schade bij het binnenkomen, het manoeuvreeren, het verhalen in- en het verlaten van het bassin, bij het inhalen in- en het uitlaten uit het dok en tijdens het dokken en het gebruik van het dok door het van hét dok gebruikmakend schip of zich daarop om welke reden ook bevindende personen, aan kaden en steigers, aan andere schepen en vaartuigen, aan het dok, aan de tot het Marine Etablissement behoorende machi-

nerieën, gereedschappen en werktuigen, door welke oorzaak ook toegebracht, zijn de eigenaar en de gezagvoerder van het van het dok gebruikmakend schip solidair aansprakelijk, ten ware zij overmacht bewijzen.

(18) Het schip moet behoorlijk bemand en uitgerust zijn om het noodige werk te verrichten bij het binnenkomen, het manoeuvreeren, het verhalen in- en het verlaten van het bassin en bij het inhalen in- en het uitlaten uit het dok, alles ter beoordeeling van den Directeur, of van wege hem ter beoordeeling van den Hoofd-Ingenieur en den Equipagemeester.

(19) Wanneer het schip in het dok gaat, kan geëischt worden dat de sloepen gestreken of ingezet zijn.

(20) Gedurende den tijd, dat het schip in het dok staat, zullen zonder toestemming van den Hoofd-Ingenieur, geen ketels leeggespuid en geen zware lasten aan boord verwerkt worden en zal aan boord noch in, noch met het tuig gemanoeuvreerd, noch waschgoed opgehangen worden; zullen de galjoenen en privaten aan boord afgesloten zijn, zullende alsdan de privaten en mandikamers, welke zich op het dok bevinden, aan het schip in gebruik worden gegeven; en zal er voor gewaakt worden, dat er geen water of vuil van binnenboord in het dok kome.

(21) Voor communicatie tusschen het schip en het dok en tusschen het dok en den wal zorgt de Dokmeester; het noodige voor verlichting 's nachts wordt door hem bezorgd, voor het aansteken zorgt het schip.

(22) Bij het ontstaan van brand in het dok of in eenig schip in het dok staande, of in gebouwen of inrichtingen in de nabijheid van het dok, kan zooveel water worden ingelaten als noodzakelijk wordt geacht zonder eenige aansprakelijkheid van het Gouvernement voor de schade, welke daardoor aan de schepen, werktuigen, gereedschappen en lading van de gebruikers van het dok mocht komen.

(23) Alle reparatiën en werkzaamheden, worden uitsluitend door het werkvolk van het Marine Etablissement verricht; ook worden alle benoodigde materialen en gereedschappen door de zorg van den Directeur geleverd.

(24) Voor de berekening der dokgelden wordt genomen de bruto inhoud van het schip (gross tonnage) in tonnen van 2.83 M^3 volgens den meetbrief.

(25) De dag van opname in het dok, en die van uitlaten worden elk voor een geheelen dag gerekend.

(26) Voor jachten en oorlogsvaartuigen wordt de tonneninhoud der waterverplaatsing genomen.

9

(27) Voor Zondagen en algemeen erkende Christelijke en nationale feestdagen en de Inlandsche feestdagen, waarop geen of niet voldoende werkvolk te verkrijgen is, zoodat dien dag de werkzaamheden geen voortgang kunnen hebben, wordt geen dokgeld berekend; indien er op die dagen aan het schip wordt gewerkt, wordt alleen het overwerkgeld van het dokpersoneel en van de ten behoeve van het schip uitgekomen werklieden in rekening gebracht.

(28) Evenzeer wordt overwerkgeld voor dokpersoneel en ten behoeve van het schip uitgekomen werklieden in rekening gebracht voor alle werkzaamheden welke geschieden tusschen 5.30 N.M. en 6.30 V.M.

(29) In het tarief is begrepen het loodsen en de assistentie bij het verhalen in het bassin; de plaatsing van alle schooren, wiggen, kimblokken enz., welke bij de dokking benoodigd zijn, voorts assistentie bij het uithalen en weder inzetten van de schroefas, zoomede bij het lichten van het roer, alles binnen redelijke grenzen, ter beoordeeling van den Directeur.

(30) Het Gouvernement stelt zich niet aansprakelijk voor schade of vertraging, veroorzaakt door werkstaking of samenspanning van werklieden.

(31) Alle acties in zake dokaangelegenheden worden ingesteld tegen het Gouvernement.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

TARIEF No. I.

Bij gebruikmaking van de Gouvernements-dokken te Soerabaja.

Dit tarief wordt toegepast in de volgende gevallen:

a. voor alle gekoperde en niet geschilderde gezinkte schepen;

b. voor alle schepen die langer dan drie dagen in het dok verblijven.

	Bruto inhoud.	Eerste drie dagen.	Elken volgenden dag.
beneden	200 ton	*f* 300.—	*f* 70.—
van 200 tot en met	299 „	„ 300.—	„ 80.—
„ 300 „ „ „	399 „	„ 300.—	„ 90.—
„ 400 „ „ „	499 „	„ 350.—	„ 100.—
„ 500 „ „ „	599 „	„ 400.—	„ 110.—
„ 600 „ „ „	699 „	„ 500.—	„ 120.—
„ 700 „ „ „	799 „	„ 600.—	„ 140.—
„ 800 „ „ „	899 „	„ 700.—	„ 160.—
„ 900 „ „ „	999 „	„ 800.—	„ 180.—
„ 1000 „ „ „	1099 „	„ 900.—	„ 200.—
„ 1100 „ „ „	1199 „	„ 1000.—	„ 220.—
„ 1200 „ „ „	1299 „	„ 1100.—	„ 240.—
„ 1300 „ „ „	1399 „	„ 1200.—	„ 260.—
„ 1400 „ „ „	1499 „	„ 1300.—	„ 280.—
„ 1500 „ „ „	1599 „	„ 1400.—	„ 300.—
„ 1600 „ „ „	1699 „	„ 1500.—	„ 320.—
„ 1700 „ „ „	1799 „	„ 1600.—	„ 340.—
„ 1800 „ „ „	1899 „	„ 1700.—	„ 360.—
„ 1900 „ „ „	1999 „	„ 1800.—	„ 380.—

Voor schepen van meer dan 1999 ton inhoud klimt het tarief in dezelfde evenredigheid.

Bovendien wordt geheven:

In de gevallen *a* en *b* een vast recht van *f* 100.— onafhankelijk van de grootte van het schip.

In het geval *a*, worden de arbeidsloonen voor het schoonmaken afzonderlijk in rekening gebracht.

In het geval *b*, worden de arbeidsloonen voor het schoonmaken en de materialen en arbeidsloonen voor het schilderen afzonderlijk in rekening gebracht.

PERPUSTAKAAN NASIONAL

TARIEF N°. II.

Bij gebruikmaking van de Gouvernements-dokken te Soerabaja voor het dokken, schoonmaken en schilderen onder de waterlijn met twee lagen verf.

Dit tarief kan alleen worden toegepast op schepen die drie dagen of korter in het dok verblijven.

Bruto inhoud.

		beneden	100	ton	.....	ƒ	300.—	
van	100	tot en met	149	„	.....	„	350.—	
„	150	„ „ „	199	„	.....	„	400.—	
„	200	„ „ „	249	„	.....	„	450.—	
„	250	„ „ „	299	„	.....	„	500.—	
„	300	„ „ „	349	„	.....	„	550.—	
„	350	„ „ „	399	„	.....	„	600.—	
„	400	„ „ „	499	„	.....	„	665.—	
„	500	„ „ „	599	„	.....	„	730.—	
„	600	„ „ „	699	„	.....	„	800.—	
„	700	„ „ „	799	„	.....	„	870.—	
„	800	„ „ „	899	„	.....	„	935.—	
„	900	„ „ „	999	„	.....	„	1000.—	
„	1000	„ „ „	1499	„	.....	„	1.—	per ton.
„	1500	en daarboven			.....	„	0.90	„ „

Bovendien wordt geheven een vast recht van ƒ 100.— onafhankelijk van de grootte van het schip.

Voor schepen van 1000 ton en daarboven wordt gerekend met geheele veelvouden van 100 ton, hoeveelheden kleiner dan 100 ton worden voor 100 ton gerekend.

Voor schepen, welke hun eigen verf wenschen te gebruiken, wordt de dokhuur volgens bovenstaand tarief verminderd met de locale marktwaarde dier verf minus 15%.

TARIEF N°. III.

Bij gebruikmaking van de Gouvernements-dokken te Soerabaja.

Dit tarief wordt alleen toegepast op vaartuigen wier bruto tonnenmaat minder is dan 200 ton, wanneer zij in het dok worden opgenomen gelijktijdig met een of meer vaartuigen waarvoor dokhuur volgens tarief N° I of II verschuldigd is.

	Bruto inhoud.	Eerste drie dagen.	Elken volgenden dag.
beneden	50 ton	*f* 100.—	*f* 20.—
van 50 tot en met	99 „	„ 125.—	„ 30.—
„ 100 „ „ „	149 „	„ 150.—	„ 40.—
„ 150 „ „ „	199 „	„ 175.—	„ 50.—

De arbeidsloonen voor het schoonmaken, dan wel de materialen en arbeidsloonen voor het schoonmaken en schilderen, worden afzonderlijk in rekening gebracht.

Na gereedheid van het vaartuig dat volgens tarief N° III gedokt wordt, kan hiervoor zoolang het (de) bovenbedoelde vaartuig(en), waarvoor een der tarieven N° I of II geldt, nog niet gereed is (zijn) om uit het dok gelaten te worden, geen ontdokking geëischt worden, doch zullen voor den meerderen duur, dien het vaartuig hierdoor genoodzaakt is in het dok te verblijven, geen meerdere dokkosten in rekening worden gebracht.

XII. Roercommando. (Circ. 1e Gouvts. Secretaris 10 Febr. 1905 no. 593).

Bij circ. van den 1en Gouvts. Secretaris van 10 Febr. 1905 Nº 593 werd aan de Directeuren van B. B., B. O. W. en Financiën opgedragen namens den Gouv.-Generaal de noodige bevelen te willen geven, opdat met ingang van 1 April 1905 aan boord van alle onder hun Departement ressorteerende Gouvts. vaartuigen als roercommando's uitsluitend worden gebezigd de woorden: stuurboord en bakboord (c. q. in de Maleische taal) aangevende de richting, waarin het stuurrad en de klik van het roer moeten worden gedraaid om bij vooruitgaand schip eene gelijknamige beweging van het voorschip tengevolge te hebben.

Voor zoover de evenbedoelde vaartuigen van eenen axiometer mochten zijn voorzien, moeten deze zoodanig gewijzigd worden, dat de wijzer den stand of de richting van beweging van den klik van het roer aangeeft.

XIII (vervallen).

XIV. Hospitaalschepen.

L. XXVI (*a*).
L. XXVII.
L. XXVIII (*a*), (*b*), (*c*), (*d*).
L. XXIX (*a*).
L. XXX.

Bij Sb. 1908 Nº 517 is bepaald, dat de hospitaalschepen bedoeld in artikel 1 van de in Sb. 1907 Nº 336 opgenomen Conventie, en die dus aan de in de artikelen 1, 2 en 3 der op 29 Juli 1899 te 's Gravenhage gesloten overeenkomst tot toepassing op den zeeoorlog van de beginselen der Conventie van Genève van 22 Augustus 1864 gestelde voorwaarden voldoen (Sb. 1901 Nº 19), in Nederlandsch-Indische havens in tijd van oorlog zullen zijn vrijgesteld van de betaling van loods- kaai- en steigergelden en van vergoedingen voor het gebruik van 's Lands los- en laadhoofden, voor zoover die gelden en vergoedingen ten bate van het Gouvernement worden geïnd.

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.

PERPUSTAKAAN NASIONAL